

ČASOPIS
RODOPISNÉ SPOLEČNOSTI
ČESKOSLOVENSKÉ
V PRAZE.

ROČNÍK VI.

1934.

Redigoval

PH. DR. ZDENĚK KRISTEN.

*

V PRAZE 1935.

Nákladem Rodopisné společnosti československé v Praze.

Vydáno
v březnu 1935
s podporou
ministerstva školství a národní osvěty
a rady hlav. města Prahy.

Tiskem V. Palána, Praha XII. Řípská 24.

O B S A H :

ČLÁNKY (str. 1—59):

Dvořák Stanislav: Knihy smluv svatebních v Solnici	strana
Papež František: Jména na panství Lnářském	53—59
Vavrouškova Anna: Rodinné zápisu Chřepických z Modliš-	19—32
kovic	1—18

DROBNOSTI (str. 60—67):

Horníček Ig.: H. Czuppova „Gemma Moraviae thaumaturga Brunensis“ jako rodopisný pramen	strana
Kvasnička P.: Rod Křenů v matrikách holešovských	64—66
Petr Boh.: K činnosti „Milánského erbovního ústavu“	61—62
Pilnáček J.: Litvicové v Čechách a na Moravě	66—67
Pilnáček J.: Naše rody v nejstarších matrikách u sv. Štěpána ve Vídni	60—61
	62—64

NEKROLOGY (str. 68—71):

Za prof. Drem Arturem Brožkem (Zd. Kristen)	strana
Za prof. Drem Karlem Chytilem (E. Poche)	68—69
Za JUDrem Karlem Hostašem (K. Polák)	69—70
	70—71

LITERATURA (str. 72—80):

Bibliografie české historie za léta 1930—1952 (Zkn.)	strana
C alma Marie: MUDr. Fr. Veselý (<i>Ad. L. Krejčík</i>)	72
D enckle r Heinz-Eberhardt: Wie finde ich meine Ahnen? (<i>Kik.</i>)	79—80
D olen ský Ant.: Kulturní adresář ČSR, roč. I. (<i>Zd. Kristen</i>)	75—76
Friedrich Gustav: Rukověť křesťanské chronologie (<i>Zkn.</i>)	72—73
Gottschald Max: Deutsche Namenkunde (<i>Ad. L. Krejčík</i>)	73—74
Gusek Viktor: Moravský rod Kusých z Doubravice (<i>Kjk.</i>)	77
Jadrníček Ludvík: Městečko Fryšták od nejstarších dob až po naše časy (<i>Kjk.</i>)	78
Kabát Karel: Prvých 50 roků trvání knihiskárny státního nakladatelskství (<i>Kjk.</i>)	80
Kuhnde l Jan: Rod Jiřího Wolkera (<i>Zd. Kristen</i>)	79
O našich městech a patrimoniích a o správě obecních archivů (Zkn.)	74
Rath Claus: Geschlechterkunde, Familienforschung, Stammbaum, Ahnentafel (<i>Kjk.</i>)	76—77
Wentscher Erich: Einführung in die praktische Genealogie (<i>Ad. L. Krejčík</i>)	74—75

ZPRÁVY (str. 81—85):

Rodopis u nás a u Němců (Kjk.)	strana
Rodopis v sociologickém výzkumu našeho pohraničí (Kjk.)	81
	81—82

Rodopisné badání a otázka počtu obyvatelstva po válce třicetileté (<i>Kjk.</i>)	82
Mlynářský původ čsl. výtvarníků	82—83
Vídeňský Československý vlastivědný ústav	83
Veřejná knihovna Umělecko-průmyslového musea v Praze	83
Původ příjmení Tachečí (<i>Fr. Klein</i>)	84
Selský rodopis na Klatovsku	84
Sté výročí národní hymny „Kde domov můj?“ (<i>Zkn.</i>)	84—85
Dvousté výročí narozenin Pelešových	85
Jan Myllner z Milhauzu	85
Nové české publikace	85

RODOPISNÁ HLÍDKA (str. 86—90):

Soupis rodopisců	86
Dotazy a odpovědi	86—87
Z Rodopisné společnosti čsl. v Praze (<i>Vlad. Janovský</i>)	88—89
Vnitřní členská půjčka	89—90
Redakční oznámení	90

Dr. Anna Vavrouškova:

Rodinné zápisy Chřepických z Modliškovic.

Rod Chřepických z Modliškovic původu jihočeského jest jednou z těch urozených rodin, jejichž kariéra vzniká ve stínu pánu z Růže. Rodová historie počíná tvrzí Modlišovicemi (kdesi na kraji lesa Vodňanky u dvora Dvorce, západně od Protivína),¹ zabírá počátkem 14. stol. manskou ves Chřepici u Vodňan² a v 16. století spojuje na čas své osudy se životním během posledních Rožemberků. Jsou to: Václav Chřepický, který se stává úředníkem na Krumlově a povyšuje na purkrabí helfenburškého, a Adam, správce kuchyně a sklepů rožemberkých, kterému neváhal Petr Vok z Rožemberka projevit svoji přízeň osobní návštěvou.³ Tehdy uvítal Adam posledního Rožemberka na Němcicích, kde Chřepičtí koncem 16. století zakotvili,⁴ a byl to právě Adam, který se přičinil o rozšíření kdysi darovaného statku příkoupením několika vsí.⁵ Na Volynsku vystavěli si Chřepičtí ještě v 16. nebo v 17. století druhou tvrz v Tvrzicích.⁶ Válka třicetiletá skončila milostivě pro tento rod, který dokonce r. 1683 v uznání svých zásluh a pro svou starožitnost byl povýšen do stavu panského a svůj vzestup vyvrcholil Zdeňkem Jiřím Chřepickým, zajímavou to postavou českého baroka.⁷

Chci-li širší veřejnost seznámiti v tomto článku s rodinnými zápisy Chřepických, jest to především proto, že doplňují nejen poměrně kusou historii Chřepických (po stránce genealogické), nýbrž, a to v míře přehojné, seznamují nás se členy jiných rodů, ať spřátených, ať společensky blízkých rodině Chřepických.

Rukopis záznamů jest uložen v knihovně kláštera Strahovského⁸ o signatuře D H IV. 3; jest vázán v papírových deskách, zdobených

¹⁾ A. Sedláček, Hrady VII., 258.

²⁾ A. Sedláček, Místopisný slovník král. Čes. 335.

³⁾ Článek Mart. Koláře v Ottově Slovníku naučném (cituje dále zkratkou: OSN) XII., 388.

⁴⁾ Sedláček, Místopis. slov. 638.

⁵⁾ Hrady XI., 139.

⁶⁾ Hrady VII., 231 a Místopis. slov. 910.

⁷⁾ Viz níže str. 11—13 a zejména pozn. 74.

⁸⁾ Vzdávám upřímný dík vdp. převoru V. Hůlkovi O. Praem, za laskavou ochotu, již mi projevil při půjčování rukopisu.

primitivní barokní ozdobou, provedenou nazelenalým inkoustem. Na přídeští jest namalován vodorovními barvami znak: štít shora nazdél poloviční, v jehož levém poli barvy červené jsou dvě nahé ruce přirozené barvy vzhůru postavené, v pravém poli barvy modré půl psa černého s vyplazeným jazykem; nad štítem se vznáší dvě kolčí helmy s korunami; přikryvadla jsou modrobílá. Jest to spojení erbů Vojslavů Branišovských z Branišova (na modrém štítě dvě nahé ruce) a erbu Chřepických z Modliškovic, kteří měli ve znaku polovici černého psa na zlatém štítě.⁹ Pod vyobrazením znaků jsou symetricky umístěna jména majitelů znaku: Václava Chřepického z Modliškovic a jeho choti Sibilly Doroty Chřepické z Branišova, a nad znakem opět souhlasně k oběma částem znaku ve dvou sloupčích položena hesla manželů: Václava Chřepického: „*Pán strážce života mého hned z matky narozeného*“, a paní Chřepické: „*Věřím, Bože, že zřetel Tvůj patří na mne i národ můj.*“

Vlastní text „POZNAMENÁNÍ“ obsahuje šest listů a jest ukončen slovem „Amen“. Sešitek obsahoval původně snad více listů (patrně 12), ale ony další listy (pravděpodobně prázdné, neboť text je ukončen) někdo odřízl. Na listě čtvrtém, pátém a šestém je zachován heraldický filigrán (částí jest znak Kinských, totiž tři vlčí zuby). Text na přídeští a v celém rukopise (kromě titulu na prvném listě nahoře: „*Poznamenání manželek a dítek pp. Václava a Jana Hendrycha Chřepický[ch] z Modliškova*“) jest psán a ozdoben ornamenty touž rukou. Výjimkou jest uvedený titul, daný zápisům později někým jiným a vtěsnaný nad první řádku textu; rovněž jinou rukou byl připsán zápis o úmrtí Ignacie Anny Maximiliány k r. 1760, vsunutý pod záznam o jejím narození.¹⁰

Autor „POZNAMENÁNÍ“ se prozrazuje na několika místech, mluvě o svém otci, synu a šváku.¹¹ Z těchto zmínek jest patrnó, že záznamy o narození, sňatku a úmrtí jednotlivých členů rodiny sestavil, správnější řečeno postupně zapisoval Jan Jindřich Chřepický z Modliškovic, navázav asi na podobné záznamy otcovy. Tyto původní zápisy pak některý vnuček Jana Jindřicha opsal, vloživ také záZNAM o úmrtí Jana Jindřicha samého.¹² Znění zápisů při opisování nezměnil, naopak uchoval pietně jejich formu, a tak nám zůstala i v opise patrná stopa po autorovi původních zápisů. Zdá

⁹) A. Sedláček, Českomoravská heraldika 98 a 177; viz i tab. v Hradech VII. (barvy vyobrazení v „POZNAMENÁNÍ“ nesouhlasí však s popisem Sedláčka o výml.).

¹⁰) Viz str. 17.

¹¹) Srov. str. 9, 17, 13; o bratru a dečeri viz str. 14 a 16.

¹²) O tom, že rodinné zápisu Jana Jindřicha opsal některý z jeho vnučků, svědčí zápis o úmrtí Václava Chřepického k r. 1660 (str. 9). Tento zápis v původních záznamech Jana Jindřicha končil asi slovy: „... hřichův odpustění.“ K tomu však je v opise připojen další zbožný povzdech, vzpomínající ještě jednou Václava Chřepického a pak „*p r a j m á m y nejmilejší*“; a právě tento povzdech prozrazuje rodinný vztah opisovače zápisů: byl to pravnuk Václavův, pravděpodobně vnuček Jana Jindřicha.

se, že opis byl pořízen před r. 1760, protože záznam k tomu roku, jak jsem se již zmínila, byl doplněn až po opsání celého sčítka.¹³⁾ Zajímavé je ovšem, že u ostatních dětí Jana Jindřicha, které dospěly a dožily se delšího věku, není poznamenáno datum úmrtí; bylo nutno je vyhledati z jiných pramenů. Pouze u Zdeňka Jiřího († 1755) a Alžběty Anny Rosalie († 1731) jest označeno připsáním křížku, že zemřeli.¹⁴⁾ Výjimkou zůstává přesný zápis (den i rok) o úmrtí Ignacie Anny Maximiliány.¹⁵⁾ To by nasvědčovalo, že opis paměti pořídil snad její syn (o jejích dětech z prvního ani z druhého manželství nemáme však zpráv)¹⁶⁾ a že někdo z jejich příbuzných připsal pak i datum jejího úmrtí. Ten, kdo paměti opsal a uchovával, neudržoval pravděpodobně čilé příbuzenské styky se všemi členy rozrodu Jindřichova (roztroušenými ostatně po Čechách i na Moravě), a tak si vysvětlíme, že neměl přesných zpráv o úmrtí té které osoby. O těchto záznamech nevěděl ani sám Zdeněk Jiří, jak vysvítá z údajů Vunšvicových, založených prý na ústních zprávách Zdeňka Jiřího.¹⁷⁾

Opis svojí úpravnosti, stejnomořnosti a úhlednosti písma a stejnou barvou inkoustu prozrazuje, že byl pořízen najednou a určen pro pamět budoucích generací.¹⁸⁾

Edici záznamů¹⁹⁾ doprovází věcnými poznámkami, které mají vyzdvihnouti určité souvislosti rodové i místní, pokud jsou nám známy.

POZNAMENÁNÍ MANŽELEK A DÍTEK P.P. VÁCLAVA A JANA HENDRYCHA CHŘE- PICKÝ [CH] Z MODLIŠKOVA.

O. A. M. † D. G.

[I.]

Léta Páně 1637, ten tejden před sv. Martinem [1.—7. listopadu?], z vnuknutie Trojice sv. stalo se snetí svatého manželstva v přítomnosti poctivých lidí obojího pohlaví, urozeného a statečného rytíře

¹³⁾ Viz str. 17.

¹⁴⁾ Srov. str. 11 a 15.

¹⁵⁾ Viz str. 17.

¹⁶⁾ Srov. pozn. 117.

¹⁷⁾ „Varia ex his nobis retulit (Zdeněk Jiří) oretenus Pragae 22. Martii anno 1729.“ Wunschwitzova sbírka v čes. zem. archivu, heslo „Chřepický z Modlišovic“. Data Vunšvicem zaznamenaná se však s „POZNAMENÁNM“ neshodují a jsou velmi kusá.

¹⁸⁾ Záznamy o narození a úmrtí jsou psány in continuo, odděleny jen číslováním a linkami k docílení větší přehlednosti.

¹⁹⁾ Pro úsporu místa bylo užito při vydání textu těchto zkratek: L. P. = Léta Páně; p. = pan; pí. = paní; uroz. a stat. = urozený a statečný.

pana Václava Chřepického z Modliškovic, vlastního syna uroz. a stat. rytíře p. Václava staršího Chřepického z Modliškovic a na Němčicích,¹ z uroz. pannou Sibillou Doro to u, vlastní dcerou uroz. a stat. rytíře p. Zdenka Vojslava z Branšova², a to v Bojnicích.³ Kteremužto poctivému a rádlnému stavu manželskému Pán Bůh rač dát štěstí, zdraví a své svaté požehnání.⁴

Amen.

Postupné pořádné poznamenání dítek z téhož poctivého stavu manželského splozených.

1mo. L. P. 1638, tu neděli před sv. Františkem Serafinským /3. října/, narodil se synáček jménem Václav Zdeňek⁵, jehožto páni kmotrové jsou: uroz. a stat. rytíř p. Jan Václav z Branšova⁶, ten ho držel na rukouch, též p. Jan Markvart Koc z Dobrše⁷ a p. Adam Chřepický z Modliškovic⁸ a p. Mikuláš Branšovský⁹. Paní

¹⁾ Václav starší zemřel r. 1615 a pochován byl v Perně (Sbírka Dobřenského v čes. zem. archivu).

²⁾ Braníšovští z Braníšova měli původně své statky na Chodsku. — Zdeněk Vojslav, syn Zdislavův, držel Kejnice (r. 1627), část Tažovic (1628), Vlčkovice (1630) a s bratrem Janem Vojslavem zdědil po bratu Zdislavovi Vojnice (Ottův Slov. nauč. IV. 579). Jeho účast na odporu českých stavů mu byla prominuta. Za manželku pojala Kateřinu Šofmanku z Hemrlesu na Tažovicích (Dobřenský).

³⁾ Vojnice, ves někdy s tvrzí v okr. strakonickém.

⁴⁾ Dobřenský uvádí, že Václav Chřepický z Modliškovic byl druhým manželem Sibilly Doroty; jejím prvním chotěm jmeauje Felixe Vratislava z Mitrovic, který prý zemřel r. 1642. „Po znamenání“ však tento omyl bezpečně vyvraci, neboť uvádí, že svatba panny Sibilly Doroty Braníšovské s Václavem Chřepickým se konala r. 1637. Ostatně Sedláček v OSN XXVI. 1004 jmenuje choť Šfastného Vratislava z Mitrovic Kristinu Braníšovskou.

⁵⁾ V l. 1684—1685 byl regentem panství hrab. Jana Jiřího Clary-Aldringen; r. 1692 se jmenuje „regentem panství hořejších lobkovských“. Jeho manželkou byla Mandalena Hložkova ze Žampachu. Zemřel bezdětek. (Sbírky Dobřenského a Ubelliho v čes. zem. archivu a výpis Sedláčků v ve Státi. historickém ústavě z II. knihy Jistebnické, 303). — Viz níže str. 12 (II. 3).

⁶⁾ Bratr Zdeňka Vojslava a strýc Sibilly Doroty Chřepické (OSN IV., 579; Dobřenský).

⁷⁾ Nevlastní bratr Sibilly Chřepické z Braníšova; byl synem Adama Koce z Dobrše († 1617) a Kateřiny Šofmánky z Hemrlesu, která se provdala po druhé za Zdeňka Vojslava Braníšovského, otce Sibillina (OSN XIV., 482 a pozn. 2). — O jeho synu viz pozn. 84.

⁸⁾ Syn Václava staršího Chřepického z Modliškovic na Němčicích a Tvrzicích; chotí jeho byla Anna Kocová z Dobrše (Dobřenský).

⁹⁾ Snad Mikuláš, syn Václava Braníšovského na Koutech, purkrabího v Nové Kdyni, který však podle Dobřenského zemřel již někdy mezi r. 1620—1630. — Dobřenský zná však ještě jiné dva Mikuláše Braníšovské: 1. syna Václava († 1629) na Soběšicích a 2. syna Jana nejstaršího († 1612) na Frymburku.

kmotří: pí. Anna Kocova z Branšova¹⁰, pí. Anna Chřepická Kocova z Dobrše¹¹.

† léta 1706, dne 30. Decembris, věku svého měl 68 let, pochován jest v sklípku u sv. Štěpána na Nové městě Praském 31. Decembris; v Pánu usnul ve 3 hodiny s půlnoci 30. téhož. Dej mu Pán Bůh lehký odpočívání, veselý zmrvýchvstání a hřichův odpustění; dej Pán Bůh, abychme se spolu radovati mohli v nebeském králoství. Amen.

2. L. P. 1639 v noci na den sv. Štěpána [25.—26. prosince] narodila se jest dcera, kterážto na křtu svatým od dvojictihodného pana Šebestiána Zbraslavského, ten čas pana děkana Sušického, dáno jí jméno M a r k e t a K a t e r i n a.¹² Jejížto paní kmotrové jsou: uroz. pí. Bětuška Malovcova roz. z Branšova,¹³ též pí. Hochauzerova [z] Šenreku;¹⁴ páni kmotrové: uroz. a stat. rytíř p. Václav Koc na Hlavnovicích¹⁵ a uroz. pán, p. Vilím Říčan na Chomuticích.¹⁶

† Umřela v ten mor velký v Praze,¹⁷ blíž svatého Jiljí, pochována u Dominikánu ve sklípku naproti svatému Dominiku.¹⁸ Dej jí Pán Bůh lehký odpočívání a hřichův odpustění. Odkázala všechno Dominikánům a Štíkovi procurátorovi.¹⁹

¹⁰⁾ Dcera Václava Branišovského a manželka Jana Krištofa Koce z Dobrše (OSN IV., 579).

¹¹⁾ Manželka Adama Chřepického z Modliškovic a na Němčicích (Hrady XI., 139).

¹²⁾ Snad táz, která je pojmenována k r. 1662 v knize růžencového bratrstva na Starém městě Pražském (Dobřenský).

¹³⁾ Snad dcera Jana Vojslava Branišovského z Branišova a Markety Kocovy z Dobrše, manželka Jana Krištofa Malovce z Malovic (ten zemřel 1665). Dobřenský (v odděl. Branišovský, Malovec) zná však ještě jednu Alžbětu rozenou Branišovskou, která prý se provdala za Jana Viléma Malovce z Malovic (který zemřel 1628) a na jednom místě obě dokonce stotožňuje, maje za to, že Alžběta byla dvakrát provdána a že tedy běží o jednu osobu.

¹⁴⁾ Snad Kateřina Pernklova ze Šenraitu (dcera Adama mladšího Pernkla ze Šenraitu?), manželka Štěpána Jiřího Hochauzara z Hochauzu (syna Bernarta H. z H., zemřevšího r. 1604), kraj. hejtmana (r. 1655) v Rakovníce (Dobřenský).

¹⁵⁾ Syn Jana Markvarta Koce z Dobrše a Kateřiny Lipovské z Lipovice; jeho manželkou byla Markéta Ježovská z Lub. Zemřel 1645 (Dobřenský). — Hlavňovice, ves v okr. sušickém.

¹⁶⁾ Vilém Hartman z Říčan, syn Petra; jeho manželkou byla Anna Planská ze Žeberka (Dobřenský). — Chamutice, ves se zámkem v okr. sušickém.

¹⁷⁾ Velký mor byl v Praze r. 1680. (OSN XX., 518).

¹⁸⁾ Kostel sv. Jiljí v Husově tř. v Praze I.; oltář sv. Dominika je v pravé lodi, první od hlavy oltáře.

¹⁹⁾ Jakub František Štika z Paseky připomíná se jako měšťan na Starém městě Pražském v l. 1663—1683 (r. 1689 byl již mrtev) a jako přísežný zemský prokurátor r. 1674 a 1683. Přišel do Prahy r. 1663 z Jindřichova Hradce; rod jeho byl usedlý dlouhá léta na panství jindřichohradeckém a byl za své služby r. 1648 majitelem tohoto panství, Vilémem Slavatou, jakožto palatinem povýšen do stavu šlechtického (Srov. záznamy z archivů městských v Praze a v Jindř. Hradci, Černinského v Jindř. Hradci a j. v Sedláčkově pozůstatosti, heslo „Štika z Paseky“).

3. L. P. 1640, dne 10. prařince ve 4 hodiny přede dnem narodil se synáček, jemužto dáno jméno na křtu svatým Ctibor Albrecht. Jehožto páni kmotrové jsou: dvojictihodný kněz Jakub, kterýžto křtil, a uroz. a stat. rytíř p. Ctibor Václav Chřepický z Modliškovic a na Tvrđicích²⁰ držel ho na rukouch; paní kmotra jest uroz. pí. Anna Chřepická roz. z Dobrše a na Němčicích.²¹

† Ten dokonal svůj život ve Španchelích v bitvě; měl kompanii pod regimentem hraběte Karlíka z Valdštejna.²² Bujď mu Pán Bůh milostiv, smiluj se nad jeho duší.

4. L. P. 1642, dne 18. Januarii, narodila se ceruška, jí na křtu svatým dáno [jméno] Anna Afra. Jejížto paní kmotři jsou tyto: pí. Afra Doudlebská z Chejnova a z Vinterberka²³ držela ji na rukouch, a pí. Kateřina Malovcova roz. z Dobrše;²⁴ panna Kačenka²⁵ nesla vínek; páni kmotrové: pan Páter Bohumirický²⁶ a pán, p. Václav Hysrle z Chodů.²⁷

† Dokonala svůj život v Praze 1706, 17. Decembris, věku svého měla 64 léta; pochována u sv. Štěpána na Novém městě 19. Decembris, leží ve sklípku.²⁸ Dejž jí Pán Bůh lehký odpočívání, hřichův odpuštění.

5. L. P. 1643, dne 11. Octobris, narodil se synáček, jemužto dáno jméno na křtu svatým Adam Frantz. Jehožto páni kmotrové jsou tito urození páni: páni, p. Karel Hysrle,²⁹ též p. Václav

²⁰⁾ Bratr Václava Chřepického z Modliškovic; jeho manželka byla Anežka (či Anna Ludmila?) Kocova z Dobrše (Dobřenský, Ubeli a Wunschwitz). — Tvrzice, ves někdy s tvrzí v okr. volyňském.

²¹⁾ Viz pozn. 11. — Němčice, ves někdy s tvrzí v okr. volyňském.

²²⁾ Karel Arnošt hrabě z Valdštejna, který byl r. 1689 mimořádným vyslancem ve Španělích. R. 1703 jako vyslanec ve Francii odjel do Portugalska, aby pracoval pro spolek protifrancouzský a pro sňatek následníka trůnu s některou arcikněžnou (OSN XXVI., 341).

²³⁾ Dcera Václava Malovce z Chýnova a z Vimperka a Anny Osel-ské z Dlouhévis; její první manžel byl Petr Smrká z Mnichu (zemřel 1605) a druhým (od r. 1611) Jan Bedřich Doudlebský z Doudleb, zemřevší r. 1630 (Dobřenský; OSN. VII., 883). — Vimperk, okres. město s hradem.

²⁴⁾ Dcera Dětleva Koce z Dobrše a Anny Kateřiny Markvarcovny z Hrádku, manželka Zdeňka nejstaršího Malovce z Chýnova a z Vimperka na Libějovicích; jejimi dětmi byli Kateřina a Pavel na Skalících, viz pozn. 25 a 45 (Dobřenský).

²⁵⁾ Pravděpodobně panna Kateřina Malovka z Vimperka; srov. pozn. 24 a str. 8 (I. 8.)

²⁶⁾ Bohumilice, farní ves v okr. vimperském s kostelem Nejsv. Trojice. Farářem tu byl v l. 1621—1654 (nebo do zač. r. 1655) Jan Libertin Nimburský. (Podle zápisu v pamětní knize na faře v Bohumilicích.)

²⁷⁾ Václav Michal Xaver Hysrle z Chodů na Budkově a Lhotě Chocholaté, někdy cis. rytířem; byl synem Jindřicha Hysrle z Ch., autora pamětí z r. 1614 (viz pozn. 51; OSN XI., 1065; Dobřenský a mnoho výpisů v Sedláčkově pozůstalosti). — Viz též str. 6—7 (I. 5.).

²⁸⁾ Spolu s bratrem Václavem Zdenkem; srov. zápis čís. 1.

²⁹⁾ Karel Hysrle z Chodů na Česticích, rovněž syn Jindřicha Hysrle z Chodů (OSN XI., 1065 a Dobřenský). — Čestice, městys se zámkem v okr. volyňském.

Hysrle s Chodů, jeho pan bratr; uroz. a stat. rytíř p. Jan Žakavec z Žakavy.³⁰ Paní kmotři: pí. Anna Chřepická roz. z Dobrše a na Tvrzicích,³¹ panna Flendarka z Pruku,³² panna Mařenka Chřepická z Modliškovic.

† léta majice již dospělé; když vyšel ze studích, šel do kláštera Kladrubského řádu sv. Benedicta,³³ byl učiněn supriorem; po některém léte tak svůj život dokonal. Dej mu Pán Bůh slávu věčnou.

6. L. P. 1644, dne 20. Decembris, narodila se ceruška, jí na křtu svatém dáno jméno L i d m i l a M a g d a l e n a. Jejížto paní kmotři jsou tyto: uroz. pí. Alžběta Mecerova z Chejnova a z Vinterberka³⁴ a panna Ančrle Flenderka z Pruku;³⁵ kmotr její jest p. Pater Bohumilický,³⁶ který ji křtil.

† Téhož léta vejš psaného *sic*, 17. měsíce máje život svůj dokonala Lidmila Magdalena, 18. máje pochována v kostelíčku Čkynském u sv. Maří Magdeleny.³⁷ Dej jí Pán Bůh lechký odpovídání.

7. L. P. 1646, dne 14. Januarii, narodil se synáček, jemužto na křtu svatém dáno jméno J a n F e r d i n a n d. Páni kmotrové jsou tito: p. Popl lejtenant s Podu a p. Pater Bohumilický; paní kmotři: uroz. panna Kačenka Šafmanka z Hemrlesu.³⁸

† Téhož léta vejš nahořepsaného dotčený Jan Ferdinand 15. Januarii svůj život dokonal, pochován jest ve Čkynském kostelíčku u sv. Maří Magdaleny.

8. L. P. [1647], dne 18. máje, narodil se synáček, jemužto dáno na křtu svatém jméno J a n J i n d ř i c h.³⁹ Páni kmotrové jsou tito: uroz. a stat. rytíř, pán p. Ctibor Chřepický z Modliškovic a na Tvrzicích⁴⁰ a p. Karel Sedlecký z Oujezce⁴¹ a Mikuláš carnet⁴² od

³⁰⁾ Pravděpodobně Jan Boreň Maximilián Žakavec ze Žakavy na Jivjanech, syn Jindřicha Ž. ze Ž. a Markety Chlumčanské z Přestavlk; zemřel 1647 (D o b ř e n s k ý, a OSN. XXVII., 741). — Jivjany, ves někdy s tvrzí v okr. stříbrském.

³¹⁾ Viz pozn. 11.

³²⁾ Asi Anna, dcera Adama Fremdara z Pruku a Marianny z Malovic (OSN. IX., 674).

³³⁾ O tom i D o b ř e n s k ý. — Kladruby, klášter benediktinský a městys nad Úhlavou v okr. stříbrském.

³⁴⁾ Alžběta Malovcová z Chýnova a z Vimperka, provd. Mecerodová z Mecerodu.

³⁵⁾ Viz pozn. 32.

³⁶⁾ Viz pozn. 26.

³⁷⁾ Čkyně, farní ves, kdysi městečko v okr. vimperském s kostelem Maří Magdaleny, který byl nejprve farním, později filiálním ke kostelu v Bohumilicích. (Soupis památek, okr. Prachatice 31.)

³⁸⁾ Snad dcera Václava Markvarta Šofmana z Hemrlesu a sestra Alexandra Mikuláše, Jana Fridricha a Jiřího Bohuslava; zemřela v šestnácti letech (D o b ř e n s k ý).

³⁹⁾ Viz II. část textu, kde jsou záznamy o jeho sňatku a jeho dětech.

⁴⁰⁾ Viz pozn. 20.

⁴¹⁾ Karel Sedlecký z Újezdce na „Radenově“ (D o b ř e n s k ý; Radinovy, ves v okr. klatovském).

⁴²⁾ Cornet, název důstojníka nejnižšího stupně u jízdy, někdy nejmladšího důstojníka jezdeckého, který nosil korouhvíčku (OSN. V., 636).

regimentu Lanovského a compagnie barona Dessuy.⁴³ Paní kmotři jsou tyto: uroz. panna Ančrle Flendarka z Pruku⁴⁴ a panna Kačenka Malovka z Vinterberku.⁴⁵

† L. P. 1716, dne 8ho Martii v Pánu usnul v zámku Žichovském; kterýžto ze Žichovic⁴⁶ do chrámu Páně nejsvětější rodičky Boží Marie Panny v Nezamyslicích⁴⁷ dle křesťanského obyčeje nálezitě pořben a pochován. Bože, ráč se nad jeho duší smilovati a světlo včenné ajť mu neskonale svítí až na věky věkův. Amen.

9. L. P. 1648, dne 20. měsíce Octobris, narodil se synáček, je mužto na křtu svatým jméno dáno V i l í m J a r o s l a v. Páni kmotrové jsou tito: uroz. a stat. rytíř, p. Pavel Malovec z Chejnova a z Vinterberka a na Skalicích,⁴⁸ a p. Jan Václav Haše z Oujezda.⁴⁹ Paní kmotrou jest uroz. pí. Afra Doudlebská roz. z Chejnova a z Vinterberku.^a⁵⁰

† Když přijel s cizích zemí s panem baronem Hysrlí,⁵¹ jel na vojnu, dal se pod regiment generála Caprari⁵² v říši, zachynul. Dej mu Pán Bůh lechký odpočívání. Amen.

†

L. P. 1650, dne 14. března, uroz. pí. Sibilla Dorota Chřepická, roz. z Bra[n]íšova a na Čkyních, vypravivši se do měst Praských za svou pilnou potřebú, majíc se souditi z bratrem svým, uroz. a stat. rytířem p. Janem Markvartem Kocem z Dobrše a na Tazovicích a Vohrazenici,⁵³ o její spravedlivú legitimu a pozůstalost po

a) V orig. „Virtemberku“!

⁴³⁾ Arnošt hrabě de Suys, generálmaršálek, později c. k. vojenský rada, komorník a nejv. zbrojmistr; odměnou za věrné služby císaři obdrzel z trčkovského majetku Tupadly s vesnicemi někdy obce Čáslavské (Hrady XII., 87 a jeho ksaft z 8. února 1645 v DŽV 149, l. E 9 — E 12^v) Zemřel r. 1646.

⁴⁴⁾ Viz pozn. 32.

⁴⁵⁾ Viz pozn. 25.

⁴⁶⁾ Žichovice, ves se zámkem v okr. sušickém. R. 1716 patřily Janovi Františkovi Krakovskému z Kolovrat (Hrady XI., 99).

⁴⁷⁾ Nezamyslice, farní ves v okr. sušickém s kostelem Nanebevzetí P. Marie (Soupis památek, okr. Sušice 70). V l. 1565—1850 patřily k Žichovicům (Sedláček v Místopis. slov. 647).

⁴⁸⁾ Pavel Malovec z Chýnova a z Vimperka, syn Zdeňka nejstaršího Malovce z Chýnova na Libějovicích; jeho manželkou byla Mandalena Hložkova ze Žampachu. Zemřel 1666 a pochován je v Bohumilicích (DOBRENSKÝ). Zanechal rodinné zápisy o svých dětech, jež opsal Vunšvic (Wunsch witz v čes. zem. arch.). — Skalice, zámek u Bohumilic v okr. vimperském.

⁴⁹⁾ Háša z Újezda.

⁵⁰⁾ Viz pozn. 23.

⁵¹⁾ Asi Jindřich Hysrle sv. pán z Chodů, společník arciknížete Arnošta na cestách i ve válkách, zejména proti Turkům; r. 1614 sepsal své paměti „Život, v němž se obsahují některé jízdy a tažení, které jsem já Jindřich Hysrle sv. pán z Chodů činil“. Zemřel r. 1665. (OSN XI., 1065).

⁵²⁾ Enea Silvio Caprara (1651—1701), rakouský generál, který bojoval pod Montecuculim proti Turkům a Francouzům; r. 1691 přešel Rýn (OSN V., 127).

⁵³⁾ Ohrázenice a Tažovice, vsi s tvrzemi v okr. strakonickém.

rodičích,⁵⁴ a v tom čase 18. den, totiž 31. Martii, Pán Bůh všemochoucí jest ji těškou nemocí zhlavní navštíviti ráčil a v té nemoci Pán Bůh všemochoucí jest jí pomocníkem byl a mezi 11. a 12. hodinou cerušku mrtvou dátí ráčil, ještě 7 týhodní choditi mněla. Přitom taky davší se do velkého supání, život svůj z Bílé soboty ke dni hodu slavnému Velikonočnímu, jináč k 17. dni Aprilis, věk a život svůj právě ve 12 hodin dokonala. Nepochybují, nežli, že jest ji nebošku Pán Bůh všemochoucí do své věčné slávy a neskonale radostí s tohoto plachtivého oudolí pojít ráčil. Pozůstalo po ní 7 ro dětí, 5 synů, 2 dcery. Dne 19. Aprilis pochována jest v městech Praských v bohatém špitále Červeného Kříže u mostu; leží ve sklípku, kde kněží a stav panský se pochovávají.⁵⁵ Pán Bůh všemochoucí ráčíš její milou duši do své věčné slávy přijíti. Amen.

L. P. 1660, dne 30. Maji, uroz. a stat. rytíř p. Václav Chřepický z Modliškovic, pan otec můj nejmilejší, na Oučíně⁵⁶ se jest na vodnatelnost roztonal a tak svůj život dokonal. Starý byl 40 let svého věku. Do Čkyn přivezen, třetí den pochován v kostelíčku ve Čkyních u sv. Maří Magdaleny.⁵⁷ Dejž mu Pán Bůh lechký odpočívání, veselý zmrtvýchvstání a hřichův odpuštění. Dejž Pane Bože, abych se mohl pač s ním i s prajmárou nejmilejší v nebi radovali na věky věkův. Amen.

[II.]

L. P. 1674, dne 10. Novembra na den sv. Martina,⁵⁸ z vnuknutie Trojice sv. stalo se sníti svatého manželstva v přítomnosti poctivých lidí obojího pohlaví na Dolejší Lukavici⁵⁹: uroz. a stat. rytíře pána, p. J a n a H e n d r y c h a C h ř e p i c k é h o z M o d l i š k o v i c, vlastním synem uroz. a stat. rytíře p. Václava mladšího, pana bratra Chřepického z Modliškovic a na Čkyních,⁶⁰ s uroz. pan-

⁵⁴⁾ O příbuzenském poměru Sibilly a Jana Markvarta viz pozn. 7.

⁵⁵⁾ Kdysi špitál Křižovníků s červenou hvězdou u Karlova mostu.

„Sklípku“ je méněná hrobka ve starém Křižovnickém kostele sv. Duša. Pod nynějším chrámem sv. Františka, který byl zbudován v l. 1679–1687 nad starým, částečně zbořeným chrámem sv. Ducha, prý se zachovalo růkolik náhrobných kamenů z původního kostela (Srov. Fr. Ruth, Kronika král. Prahy II., 631 a zvl. 632).

⁵⁶⁾ Ujčín, ves někdy s tvrzí v okr. pláničkém. Patřil r. 1660 Dorotě Kateřině Chřepické, roz. Hejnicové z Hyršperka (Hrady IX., 265), druhé choti Václavově. Oženil se s ní velmi brzo po smrti prve choti Sibilly, ještě r. 1650 (svatební smlouva je z 8. května 1650 (Dobřenský a Wunschowitz).

⁵⁷⁾ Viz pozn. 37.

⁵⁸⁾ Svátek sv. Martina připadá však na 11. listopad.

⁵⁹⁾ Lukavice Dolní, ves někdy s tvrzí, nyní zámkem v okr. přeštickém.

⁶⁰⁾ Záznam o narození a úmrtí Jana Jindřicha viz výše na str. 7–8 (I. 8). Jan Jindřich byl cís. král. praporečníkem („Fähndrich“) (Wunschowitz).

nou Kateřinou Alžbětou Sudovnou Lukavskou [z] Řeneč⁶¹, vlastní cerou uroz. a stat. rytíře p. Jana Markvarta Lukavského Suda [z] Řeneč a na Hořejší Lukavici.⁶² Kterémžto poctivému stavu a pořádnému manželskému Pán Bůh rač dáti štěstí a své hojně požehnání. Amen.

Posloupné pořádné poznamenání dítek z téhož poctivého stavu manželského splozených.

1. L. P. 1675, dne 21. Augusti, narodila se ceruška, kterýžto na křtu svatým dánou jméno Antonia Alžběta Lidmila.⁶³ Jejížto paní kmotři jsou tyto: uroz. panna, panna sl. Lidmila Salomena Zegberkova z Egberku,⁶⁴ uroz. pí. Ludmila Šofmanova roz. Chřepická z Modliškovic,⁶⁵ uroz. pí. Alenka Záborská roz. Chřepická z Modliškovic;⁶⁶ pan kmotr uroz. a stat. rytíř p. Jan Fridrich Šofman z Hemrlesu a na Konárovicích.⁶⁷

schwitz v čes. zem. archivu). R. 1678 koupil za 17.000 zl. rýn. statek Řísnici v kraji kouřimském (s grunty v Slavětíne a v Zdiměřicích) od Františka Řísnického z Řísnice, ale již r. 1680 jej prodal Marii Regině, vdověl z Greffenburku, roz. šlechtičně ze Sonnau, paní na Slavětíne, za 18.000 zl. rýn. (DZ 395, l. B 1 — B 4 a N 26).

⁶¹) Zeměla v Hradci Králové, kde také v katedrál. chrámu byla pochována; předešla svého chotě, který zemřel až r. 1716 (Ubelliho sbírka v čes. zem. archivu).

⁶²) Matkou Kateřiny Alžběty Lukavské z Řeneč a manželkou Jana Markvarta byla Dorota z Malovic, zemřevší r. 1664 (OSN XVI., 450). — Lukavice Horní, ves někdy s tvrzí v okr. přeštickém.

⁶³) Pokřtěna 26. srpna v Sédlici (srov. Sedláček v výpis z matriky v Sédlici u Kutných Hor).

⁶⁴) ze Žeberka; snad dcera Jana Jiřího Planského ze Žeberka (DOBRENSKÝ). Srov. pozn. 90 a 121. Zemřela asi někdy v prvém desítiletí 18. století, neboť v DZV 272, l. O 21^v — O 27 je vložen její kšeft, datovaný 7. ledna 1702: odkazuje všechn svůj majetek Františkovi Maximiliánovi Hartmanovi sv. pánu z Klarštějna, cís. radovi, komorníku a místopřesidentu při appellačním soudě, z vdečnosti za laskavost, kterou jí vždy projevovala chot Hartmanova, již zemřelá, strýna to slečny Lidmily. Hojnými odkazy pamatovala rovněž na řád jesuitský u sv. Ignáce.

⁶⁵) Manželka Jana Bedřicha Šofmana z Hemrlesu (OSN XXIV., 693). Byla dcerou Adama Chřepického z Modliškovic a Anny roz. Kočové z Dobře (viz pozn. 11 a str. 11 a 13, jakož i DZV 316, l. P 22^v — P 25). Zemřela r. 1693 nezanechavši potomků a byla pohřbena v kapucínském kostele sv. Felixe v Sušici vedle svého manžela, který zemřel již r. 1687 (WUNSCHWITZ).

⁶⁶) Anna Helena Záborská z Brloha, sestra Lidmily Polexiny Šofmanové z Hemrlesu (matrika ve Velharticích k 29. prosinci 1690 podle záznamu v Sedláčkově pozůstatosti); byla manželkou Františka Záborského z Brloha (DOBRENSKÝ). Viz pozn. 72.

⁶⁷) Syn Václava Markvarta Šofmana z Hemrlesu a Kristiny Merklínské z Merklína (1625—1687); jeho manželkou byla Ludmila Polixena Victoria Chřepická z Modliškovic, která zemřela r. 1693 (DOBRENSKÝ; srov. pozn. 65). — Konárovice, ves někdy s tvrzí, nyní zámek v okr. kolínském.

† L. P. 1676, 9. Augusti ve 3 hodiny s poledne život svůj dokonala Antonina Alžběta Lidmila; 12. Augusti pochována jest v kostelíčku založení sv. Kříže v Konárovicích.⁶⁸ Pán Bůh rač dáti, abychme se mohli s ní na věky radovati. Amen.

2. L. P. 1676, dne 8. Septembris, narodil se synáček; na křtu svatém mu dáno jméno Jan V e n t z l.⁶⁹ Páni kmotrové jsou tito: uroz. a stat. rytíř, p. Jan Fridrich Šofman z Hemulesu a na Konárovicích⁷⁰ a pan arciděkan Crubius Kutnohorský,⁷¹ uroz. a stat. rytíř p. Frantz Záborský z Brloha,⁷² kmotra: uroz. paní, pí. Lidmila Polexina Šofmanova, roz. Chřepická z Modliškovic.⁷³

3.^b L. P. 1678, dne 7. Martii, narodil se synáček, kterémužto na křtu svatém dáno jméno Z d e n ě k J i ř í J o z e f.⁷⁴ Páni kmotrové:

¹⁾ Později připsán †.

⁶⁸⁾ V Konárovicích (srov. pozn. 67) jest kostel Povýšení sv. Kříže (Soupis památek, okr. Kolín 55).

⁶⁹⁾ Pokřtěn 11. září 1676 (výpis Sedláčků v matriky v Sedlcích u Kut. Hory). — Studoval spolu s bratrem Zdeňkem Jiřím r. 1696 (bakalář) na filosofické fakultě v Praze. Stal se farářem v Rychnově (na Moravě, okr. Mor. Třebová), r. 1700 v Starém Těšíně, pak kanovníkem a scholastikem, později rektorem biskupské koleje a děkanem kapituly v Králové Hradci; zemřel 4. listopadu 1734 (Ubelli a Wunsch Wittz v čes. zem. archivu; Sedláčků v výpis z „Litt. sodal.“ z arch. tábor. E II.).

⁷⁰⁾ z Hemrlesu, srov. pozn. 65 a 67.

⁷¹⁾ Jan Václav Crubius byl arciděkanem v Kut. Hoře u sv. Jakuba v l. 1663—1672; pak odesel do Táboru. (Podle lask. sdělení p. archiváře J. Fialy z Kut. Hory.)

⁷²⁾ Asi manžel Aleny (Anny Heleny) Záborské z Modliškovic (DOBRENSKÝ, srov. pozn. 66).

⁷³⁾ Srov. pozn. 65.

⁷⁴⁾ Pokřtěn 17. března 1678 (Sedláčků v výpis z matriky v Sedlcích u Kut. Hory). S bratrem Janem Václavem vstoupil na filosofickou fakultu v Praze (DOBRENSKÝ). Vystudoval theologii, stal se farářem ve Vacově v okr. volyňském (Sedláčků v výpis z matriky ve Vacově a DOBRENSKÝ udávají léta 1702—1706, kdežto v Místopis. slov. 934 Sedláček píše, že fara ve Vacově byla zřízena teprve r. 1709; srov. J. G. Sommer, Das Königreich Böhmen VIII., 321). Později byl snad děkanem ve Strakonicích (WUNSCHWITZ); k r. 1711 čte se totiž záZNAM v matrice strakonické o svatbě sestry strakonického děkana, „starší panny“, Ignácia Anny (srov. pozn. 117). Nato stal se kanovníkem katedrál. kostela sv. Štěpána v Litoměřicích a 28. prosince 1717 byl zvolen kanovníkem metropol. chrámu Pražského a 1. února 1718 installován. V kapitole zastával úřad českého kazatele (A. PODLAHA, Dodatky a opravy k biografiím st. čes. spisovatelů, v ČČM 1897, 146). Jmenuje se také děkanem kolleg. chrámu sv. Apollináře a kanovníkem boleslavským. Byl též zvolen od stavů českých do komise rektifikační (PODLAHA, I. c., uvádí jako datum zvolení rok 1722; avšak podpis Zdenka Jiřího Ch. jako člena této komise shledáváme v tereziánském katastru, kraj rakovnický, dvůr Šafranovský, již k 26. říjnu 1721. — Čes. zem. archiv). R. 1729 vydal v Praze knížku: „Ctnosti a svatosti prpomučedníka sv. Štěpána dokonalý následovník... so. Jan Nepomucký“ (II. vyd. 1730, viz JUNGMANN, Historie literatury české V., č. 949). V kapitole dosáhl 11. února 1733 hodnosti děkana a 30. června 1734 stal se proboštem kapitulním (PODLAHA, Hammerschmidova Historia Pragensis

uroz. a stat. rytíř, p. Václav Zdeněk Chřepický z Modlišovic a na Hospozíně,⁷⁵ též uroz. a stat. rytíř p. Karel Lippovský z Lippovic a v Jiřičném,⁷⁶ a paní kmotři: uroz. pí. Ludmila Polexina Victoria

ve Věstníku král. čes. spol. nauk 1891, 231, a ČČM 1897, 146). Dne 16. října 1737 byl mu udělen titul taj. rady v uznání jeho zásluh v úřadě probošta kapitulního a ve službách země, „wie dann derselbe (t. j. Zdeněk Jiří) sonohl bei der Rectifications-Visitations-Commission durch zwei Jahr als auch bei dem Landes-Ausschuss, respectu deren Contributionen und anderer allgemeinen Praestationen durch sechs Jahr bei der Vermögen-Steuer und anjetzo Tür- und Steuer-Commission aber durch drei Jahre treu und nutzliche Diensten geleistet“ (Salbuch č. 168, l. 258v — 260 v archivu ministerstva vnitra v Praze). Již r. 1733 koupil od Josefa Ladislava Morela z Letin za 42.000 zl. rýn. leinní statek Smolotely v okr. příbramském, kdysi majetek černínský (DD 98, l. 178v -193v). R. 1743 byl Marií Terezií odsouzen do vyhnanství v pokutu za to, že holdoval kurfirstu bavorskému Karlovi jako králi českému. Prožil tak několik let mimo Prahu, pobývaje nejvíce v zahrádě Kajetánské u kaple P. Marie ze Strahovskou branou (dnes polozbořená kaple, kdysi poutní místo v zahrádě u dvora Kajetánky, býv. kláštera v Břevnově; srov. Fr. Ruth, Kronika králu Prahy I., 88). Byl později přijat na milost, vrátil se do Prahy, kde byl posvěcen na světícího biskupa Pražského s titulem biskupa Memnitského (A. Podlaha v ČČM 1891, 308 cituje údaj z Jirečkovy Rukověti I., 296, že posvěcení se stalo r. 1743, ale v ČČM 1897, 146 praví, že byl posvěcen na biskupa teprve po návratu z vyhnanství, do kterého byl послán r. 1743). Dne 26. května 1750 postoupil léno Smolotely své sestře Antonii, vdovělé Santiniové-Aichlové, s podmínkou, že mu bude vypláceti roč. plat 2.000 zl. rýn. (DD 101, l. 154v -157). Zemřel 16. května 1755. (Podlaha v ČČM 1891, 308 a výpis Sedláčků v matrice u sv. Vítá). Pamatoval velkými odkazy na chrám sv. Vítá (10.000 zl. rýn.), na Kajetány, kostely v Hostouni a sv. Matěje v Sárci (Podlaha v ČČM 1897, 146). Jeho kšaft z r. 1755 je zachován v rukopise kapitulního archivu v Praze, Cod. XLIX., l. 111a (Podlaha, Catalogus codicum manu scriptorum, qui in archivio cap. metrop. Prag. asservantur, str. 193). — Působení Chřepického v kapitole svatovítské spadá do doby svatořečení Jana z Nepomuku (19. března 1729); Zdeněk Jiří byl též obzvláštním jeho ctitelem, jak svědčí spisek jemu věnovaný, o němž jsem se již výše zmínila, a mramorová balustráda, ozdobená čtyřmi stříbrnými allegorickými sochami ctností, kterou dal postavit svým nákladem okolo mausolea svatojanského v chrámu sv. Vítá. Nákladná tato práce je dílem Josefa Seitze, zlatníka staroměstského (Podlaha - Sittler, Chrámový poklad u sv. Vítá v Praze, 150). — Jeho portrét od Jana Rud. hr. Šporka a životopis viz u Ant. Podlahy, Series praepositorum, decanorum etc. s. f. metropol. eccl. Pragensis (Editiones archivii et bibliothecae s. f. metropol. capituli Prag. X.) 1912, str. 245—248. — Zdá se, že Zdeněk Jiří neznal rodinných zápisů, která zde otiskují, neboť třebaže Vunsvic ve své sbírce pojmenovává k rodičům Chřepických: „Varia ex his nobis retulit (Zdeněk Jiří) oretenus Pragae 22. Martii anno 1729“, přece data jím zaznamenaná se s „Poznamenářím“ neshodují a jsou velmi kusá.

⁷⁵⁾ ZáZNAM o jeho narození, životě a úmrtí viz výše na str. 4—5. — Hospozín, ves někdy s tvrzí v okr. velvarském.

⁷⁶⁾ Jan Karel Lipovský z Lipovic; jeho manželkou byla Ludmila Pekova z Rímků; zemřel r. 1703. Byl synem Jana Adama Lipovského z Lipovice a Kateřiny Alžběty Chřepické z Modlišovic (Dobrinský). — Jiřičná, ves v okr. sušickém.

Šofmonova roz. Chřepická z Modliškovic a na Konárovicích,⁷⁷ druhá uroz. panna Liduška Záborská z Brlohu.⁷⁸

4. L. P. 1679, dne 20. Octobris, narodila se ceruška jsouce hrubě mdlá, nemohouce s ní čekati dýleji, kteréžto jí dano na křtu svatém jméno od dvojctihodného p. děkana Načehradského⁷⁹ Alžběta Rozina. Nemohouce v noci na spěch žádných kmotrů dostati, pan děkan, kterýž ji křtil, byl kmotrem a chůva držela na rukouch.

† Druhej den 21. Octobris svůj život dokonala; pochována jest v kostele Načehradeckým založení sv. Petra a Pavla.

5. L. P. 1680, dne 22. Augusti, narodila se ceruška, kteréžto jí na křtu svatém dano jméno Teresia Alžběta Anna. Paní kmotrové jsou tyto: uroz. paní, pí. Ludmila Zegberkova, roz. Chlumčanská,⁸⁰ paní, paní na Zdaslaví,⁸¹ uroz. pí. Videršpergrova roz. Ježovská z Lub a na Slavíkovicích,⁸² uroz. pí. Anna Sibilla Častolárka z Dlouhé Vsi;⁸³ páni kmotrové: uroz. a stat. rytíř p. Adam Humprecht Koc z Dobrše a na Měcholupech,⁸⁴ uroz. a stat. rytíř p. Jan Jiří Suda [z] Řeneč a na Mezholezích, můj pan švagr.⁸⁵

† L. P. 1682, dne 8. Januarii ve 3 hodiny na noc svůj život do-

⁷⁷⁾ Viz pozn. 65 a str. 11.

⁷⁸⁾ Snad dcera Jana nejstaršího Záborského z Brloha na Slatině a Kadově a Anny Vamberské z Rohatec; byla tedy r. 1678 již velmi pokročilého věku (Dobřenský).

⁷⁹⁾ Načeradec, město někdy s tvrzí, nyní se zámkem v okr. vlašimském. Je tu děkanský kostel sv. Petra a Pavla; děkanem byl tu tehdy Tomáš Sapa, který r. 1680 zemřel na morovou ránu (srov. Ant. Podlah a, Posvátná místa královského, českého, I. Arcidiecéze pražská, díl III. Vikariáty Královický, Vlašimský a Zbraslavský, str. 154).

⁸⁰⁾ Anna Ludmila, dcera Oldřicha Krištofa Chlumčanského z Přestavlk; byla tříkráte vdána: nejdříve za Jana Peka z Rímku, nato za Adama Albrechta Příchovského z Příhovic a po třetí za Jana Jiřího Planského ze Žeberka (Dobřenský).

⁸¹⁾ Zdeslav, ves v okr. klatovském.

⁸²⁾ Eliška Františka Ježovská z Lub, dcera Zdeňka Ježovského z Lub, provdaná za Jana Václava Videršpergara z Videršperka; zemřela r. 1691 (Dobřenský; OSN XXVI., 672). — Slavíkovice, ves v okr. kdyňském.

⁸³⁾ Snad omyl, rebot Anna Sibilla, dcera Jana Šťastného Častolara z Dlouhévsí na Koješicích a Anny Alžběty Šofmanovy z Hemrles, která se narodila r. 1653, zemřela prý svobodná r. 1701 (Dobřenský, Wunschitz). — Či snad byla přece provdána, snad Chanovská z Dlouhévsí?

⁸⁴⁾ Adam Humprecht Fortunat (1641—1708), syn Jana Markvarta (nevlastního bratra Sibilly Doroty Chřepické z Modliškovic — srov. pozn. 7) — a Ludmily Kateřiny z Račina; jeho první chotí byla Eva Polixena z Kokšova a druhou Ludmila Hildprandtova z Ottenhausen (Dobřenský). — Měcholupy, ves někdy s tvrzí v okr. klatovském. Viz též OSN XIV., 482—483.

⁸⁵⁾ Syn Jana Markvarta Sudy z Řeneč a bratr Kateřiny Alžběty Chřepické z Modliškovic, tedy švákr Jana Jindřicha Chřepického z Modliškovic. — Mezholezy, ves v okr. kdyňském.

konala Teresia Alžběta Anna; 10. Januarii pochována jest v kostele Čachrovském založení sv. Václava,⁸⁶ andělček.

6. L. P. 1682, dne 19. Novembris, narodil se synáček, kterémužto na křtu svatém dáno jméno M a x i m i l i a n F r a n c i s c u s. Páni kmotrové jsou tito: uroz. a stat. rytíř p. Maximilian Lev Malovec z Malovic⁸⁷ a uroz. a stat. rytíř p. Jan Tunochedský,⁸⁸ a můj pan bratr Zdenek Chřepický.⁸⁹ Paní kmotři tyto: uroz. panna slečna Zegberkova⁹⁰ a uroz. pí. Ančrle Strojetická, stará paní.⁹¹

† Toho léta vejš jmenovaného 22. Novembris ve 3 hodiny přede dnem svůj život dokonal Maximilian Franciscus; 23. toho měsíce jest pochován v Stodůlkách v kostele založení sv. Jakuba Velkého.⁹² Dejž Bože, abych já byl tak v milosti Boží jako on.

7. L. P. 1683, dne 9. Octobris, narodil se nám synáček, kterémužto dáno na křtu svatém jméno J o s e p h I g n a t i u s F r a n c i s c u s X a v e r i u s.⁹³ Páni kmotrové jsou tito: uroz. a stat. rytíř p. Jan Hynek Malovec z Malovic a na Přemyšlení⁹⁴ a uroz. a stat. rytíř p. Maximilian Lev Malovec z Malovic,⁹⁵ uroz. a stat. rytíř p. Hynek Vrabský rytmistr,⁹⁶ a můj pan bratr Zdenek Václav.⁹⁷

† Toho léta vejš jmenovaného, 27. Decembris ve 4 hodiny na noc svůj život dokonal Ignatius Josephus Franciscus Xaverius; 29. toho měsíce jest pochován v Stodůlkách v kostele založení sv. Jakuba Velkého.⁹⁸ Dejž Bože, abych tak dobré mněl ustláno jako on.

8. L. P. 1684, dne 21. /27. ?/ Novembris, narodil se synáček, dáno mu na křtu svatém jméno A d a m A n t o n í [n].⁹⁹ Páni kmotrové

⁸⁶⁾ Čachrov, městys s býv. tvrzí a zámkem v okr. klatovském, Farní kostel sv. Václava (Soupis památek, okr. Klatovy 9.).

⁸⁷⁾ Syn Jetřicha Dítěnského z Malovic (srov. OSN XVI., 727 „Dítěnstí z Malovic“).

⁸⁸⁾ Syn Petra Adama Tuněchodského z Poběžovic a Anny Údražské z Kestřan; zemřel r. 1686 (Dobřenský; OSN XXV., 865).

⁸⁹⁾ Zdeněk Václav Chřepický z Modliškovic; záznamy o jeho narození a úmrtí viz str. 4—5 a pozn. 5.

⁹⁰⁾ Asi Lidmila Salomena ze Žeberka. Srov. pozn. 64.

⁹¹⁾ Pravděpodobně Anna Malovcová z Malovic, provd. za Petru Zdeňka Strojetického ze Strojetic; zemřela r. 1684 (Dobřenský; OSN XXIV., 264).

⁹²⁾ Stodůlky, ves s farním kostelem sv. Jakuba Většího v okr. smíchovském. Srov. pozn. 133.

⁹³⁾ Pokřtěn 13. října 1683 (výpis Sedláčkův z matriky u sv. Vojtěcha na Novém městě Pražském).

⁹⁴⁾ Jáchym Jan Hynek Malovec z Malovic (1651—1727), syn Rudolfa Václava Malovce z Malovic a Evy Františky Špulířové z Jiter (Dobřenský). — Přemyšlení, ves někdy s tvrzí v okr. karlovarském (Hradec XV., 278).

⁹⁵⁾ Srov. výše pozn. 87.

⁹⁶⁾ Jan Hynek Vrabský Tluxa z Vrabí (srov. níže str. 15 a 17).

⁹⁷⁾ Srov. výše pozn. 89.

⁹⁸⁾ Srov. výše pozn. 92.

⁹⁹⁾ Vstoupil do rádu Kajetánů či Theatinů v Praze a zemřel asi v prvním desetiletí století 18. (Dobřenský, Ubelli a Wunschwitz v č. z. archivu).

jsou tito: uroz. a stat. rytíř p. Jan Hynek Vrabský z Tluxa rytmistr¹⁰⁰ držel ho na rukouch, uroz. a stat. rytíř p. Maximilian Lev Malovec z Malovic.¹⁰¹ Paní kmotří tyto: uroz. pí. Mařenka Vrabská roz. Loleovna,¹⁰² nemohla sama přijíti, poslala na místě sebe svou pannu dceru, slečnu Frančrli.

9. Téhož léta tu hodinu vnučata spolu *[sic]* 27. Novembris ve 4 hodiny na noc narodila se ceruška, na křtu svatém jí dano jméno Anna Barbara Eva a.¹⁰³ Paní kmotří jsou tyto: uroz. pí. Ludmila Tunechodská, roz. Strojetická,¹⁰⁴ a uroz. pí. Ludmila Chanovská, roz. Haraska z Harasu,¹⁰⁵ a pan kmotr uroz. a stat. rytíř p. Jan Tunechodský z Pobežovic.¹⁰⁶

10.^c L. P. 1687, dne 4. Septembris i. hodinu na noc narodila se ceruška, kterejžto na křtu svatým dano jméno Alžběta Anna Rosalia a.¹⁰⁷ Paní kmotří jsou tyto: uroz. panna Mečerodka Mařenka z Mečerodu¹⁰⁸ a panna Liduška Skalka^d ze Zhoře¹⁰⁹ a panna Polexina Brandelička z Volbranova Štekře.¹¹⁰ Páni kmotrové tito:

c) Později připsán f.

d) V orig. „Hralka“.

¹⁰⁰ Srev. výše pozn. 96.

¹⁰¹ Srov. výše pozn. 87.

¹⁰² Rozená Lokovna z Netky, provdaná Vrabská z Vrabí. — Připomíná se Marketa Salomena (1643—1689), dcera Antonína Václava Loka z Netky na Lipovici a Magdaleny Benigny Častolarky z Dlouhévsi, která se provdala za Leopolda Ignáce Tluxu Vrabského z Vrabí (Dobřenský).

¹⁰³ Provdala se za Jana Lausekera, ředitele statků ve Volyni, bývalého purkrabí na Bernarticích, později hejtmana v Kardašově Řečici; zemřela ve Volyni 28. dubna 1742 (Dobřenský, Wunschowitz; výpis Sedláčkovy z matriky v Bernarticích k létum 1711, 1712 a 1715 a z matriky v Táboře k r. 1723).

¹⁰⁴ Eva Lidmila, rozená Strojetická ze Strojetic, manželka Petra Adama Tunechodského z Pobežovic (OSN XXV., 865); zemřela po r. 1686 (Dobřenský).

¹⁰⁵ Lidmila Helena, dcera Lamberta Františka Hřebenáře z Harrachu, purkrabí hradu Pražského, později kraje hradeckého atd., provdaná za Adama Maxmiliána Chanovského z Dlouhévsi (zemř. 1709), místopisáře království čes. a rady soudů komorního a dvorského (OSN XII., 49 a podle výpisů z matriky u sv. Vojtěcha na Novém městě Pražském v Sedláčkově pozůstalosti, heslo „z Dlouhévsi Chanovský“). Narodila se r. 1665, zemřela 1726; provdala se r. 1682 (Dobřenský).

¹⁰⁶ Syn Petra Adama Tunechodského z Pobežovic; viz pozn. 88.

¹⁰⁷ Asi táž Anna Alžběta, která se provdala za Lausekera: žila v Jihlavě. Zemřela 15. října 1731 a byla pochována v kostele ve Vrcholtovicích, v okr. mladovozickém (výpis Sedláčkovy k r. 1731 z matriky ve Vrcholtovicích, heslo „Lausecker“). Její manžel byl bratrem Jana Lausekera z Jihlavy, za kteréhož se provdala její starší sestra, Anna Barbara Eva (Dobřenský, Wunschowitz).

¹⁰⁸ Srov. str. 18 (II. 14).

¹⁰⁹ Dcera Jana Viléma Skály ze Zhoře, úředníka podkomoriho při deskách zemských, a Lidmily Františky Hložkovny ze Žampachu. (Sedláčkovy výписy k r. 1675 a 1692 z matrik u sv. Štěpána a u sv. Vojtěcha v Praze; srov. zápis z 10. září 1687 v nejst. matrice v Liboci, str. 358 „uroz. panna Lidmila Skalská“).

¹¹⁰ Dcera Jana Jiřího Brandlinského Olbrama ze Štěkře a Anny

uroz. a stat. rytíř p. Václav Zdenek Chřepický z Modliškovic,¹¹¹ vysoce urozen. dvojictihodný pan Holomouckej, farář Tejnicky.¹¹² Dejž Pán Bůh, jesli je jí k dobrému a k duši spasení, abychme ji mohli ke cti a chvále Boží, nám įku potěšení odchovati.

11. L. P. 1689, dne 22. Julii v 9 hodin narodila se nám ceruška, jsouce tuze milá a s ní se pospišiti muselo, dáno jí jméno na křtu svatém od pana faráře Vořeského A n n a B a r b a r a A l ž b ě t a M a g d a l e n a L i d m i l a. Paní kmotři jsou tyto: urozen. pí. Bětuška Rozina Šofmanova, roz. Malovka z Malovic,¹¹³ a pí. Bětuška purkrabka Vořeská,¹¹⁴ a kmotr p. Páter Vořeckej, kterej ji křtil.¹¹⁵

† L. P. 1689, dne 1. Augusti ve 3 hodiny s půlnoci Anna Barbora Alžběta Magdalena Lidmila svůj život dokonala; 2. Augusti jest pochována v Stodůlku v kostele založení sv. Jakuba Většího.¹¹⁶ Pán Bůh rač nám dáti, abychme mohli s ní v nebeským království [se] radovati. Amen.

12. L. P. 1690, dne 4. Julii na den sv. Prokopa narodila se ceruška, kterejžto na křtu svatým dáno jméno I g n a t i a A n n a M a x i m i l i a n a.¹¹⁷ Paní kmotři jsou tyto: pí. Ančrle Březovcova roz. Lipovská z Lipovitz,¹¹⁸ urozen. pí. Matouškova rozená Šmerholská¹¹⁹

Juditu roz. z Lilienberka; narodila se 1. srpna 1662 (OSN IV., 565 a výpis z matriky u sv. Vojtěcha na Novém městě Pražském v Sedláčku vě pozůstalosti, heslo „Olbram ze Štěkře“). Srov. str. 17 (II. 12).

¹¹¹⁾ Pratr Jana Jindřicha Chřepického z Modliškovic. Záznamy o jeho narození a úmrtí viz na str. 4–5 (I. 1) a pozn. 5.

¹¹²⁾ Jan Václav Olomúcký, farář chrámu Matky Boží před Týmem, který vykonával duchovní správu na statečích purkrabství Pražského; r. 1688 mu svěřena správa v Liboci. (Ant. Podlahá, Posvátá místa krá. Čes., řada I. Arcidiecése Pražská, díl V. Vikariát libocký, str. 47).

¹¹³⁾ Alžběta Rosina roz. Malovcova z Malovic, provd. za Jiřího Bohuslava Šofmana z Hemrlesu, rytíře hrobu Božího a hejtmana kraje čáslavského a držitele Konárovice; byla dcerou Petra Mikuláše Malovce z Malovic (který byl r. 1654 voj. komisařem kraje prácheňského) a zemřela r. 1696 (OSN XXIV., 693. Srov. pozn. 125 a 128).

¹¹⁴⁾ Ořech, farní ves v okr. smíchovském; hradu ani zámku tam není. Běží pravděpodobně ochoť správce tamního dvora, patřícího ke Chrášťanskému panství pražské kapituly u sv. Vítá.

¹¹⁵⁾ Farářem v Ořechu byl tehdy Václav Antonín Vaněk (1686–1694); srov. Ant. Podlahá, Posvátá místa krá. českého. I. Arcidiecése prazská, díl V. Vikariát libocký, str. 70.

¹¹⁶⁾ Viz pozn. 92.

¹¹⁷⁾ Provídala se 25. listopadu 1711 za Jakuba Viléma Skerle, hejtmana panství strakonického, který zemřel r. 1734. Byl též správcem statků knížete z Lamberka, kterému patřily tehdy Žichovice, Žilobec a Rábí. R. 1737 provídala se po druhé za Jana Kašpara Penteuradera z Adelshausen na Lažanech (Dobřenský, Ubellli a Wunschowitz). — Podle výpisu Sedláčkova z matriky ve Strakonicích se jmenuje při prvním snátku jako „sestra zdejšího děkana“ (t. j. Strakonického, Zdeňka Chřepického z Modliškovic), „starší panna“.

¹¹⁸⁾ Anna Vřesovcova z Vřesovic (snad Kyšperská?) rozená Lipovská z Lipovice.

¹¹⁹⁾ Marketa Mandalena, dcera Bernarta Šlastného Šmerovského z Lidkovic, soudce zemského a hejtmana malostranského, provd. r. 1678 za Jana Karla Matušku z Topolčan (OSN XXIV., 683).

a panna slečna Brandelička;¹²⁰ a páni kmotrové: uroz. pán, p. Vilím z Egberka na Stalči,¹²¹ uroz. a stat. rytíř p. Hynek Vrabský z Tluxa z Vrabí.¹²² Jesli se odchová, dejž Pán Bůh, aby se Pána Boha bála a lidí poslouchala.

† dne 20. Aprilis 1760.¹²³

13. L. P. 1694 narodila se ceruška o půlnoci smrte dlouhou neděli, totižto 28. března. Dáno jí jméno na křtu svatým Antonia Ignatia Anna.¹²⁴ Paní kmotři jsou tyto: pí. Anna Častolarka¹²⁵ na místě Její Mti paní Bětušky Šofmonovy,¹²⁶ a paní regentka nejvyššího purkrabího;¹²⁷ kmotr: uroz. a stat. rytíř, p. Adam Ventzl Šofman z Hemrlesu.¹²⁸ Dejž Pán Bůh, jesli že k duši spasení, abychme ji odchovati mohli ke cti a chvále Boží, nám ku potěšení.

14. L. P. 1696, dne 19. Octobris, narodil se mně synáček ve 2 hodiny s půlnoci na lvu, kteří mužto dáno na křtu svatým jméno Ferdinandus Carolus.¹²⁹ Páni kmotrové jsou tito: uroz. pán,

¹²⁰) Viz str. 15 (II. 10) a pozn. 110.

¹²¹) Vilém František Albrecht ze Žeberka, syn Jana Jiřího; zemřel 9. března 1703 (OSN XXVII., 767). Jeho manželkou byla Anna Terezie Ludmila Kořenská z Terešova (Dobřenský). — Stádlec, ves někdy s tvrzí, nyní zámkem v okr. táborském.

¹²²) Viz pozn. 96.

¹²³) Podle Sedláčkovy výpisu z matriky klatovské zemřela 23. dubna 1760 ve stáří 70 let a její manžel Penteurieder již 2. března 1749 ve věku 74 let.

¹²⁴) Provdala se 7. prosince 1723 za Jana Santina Aichla „baumistra a měšťana Menšího města Pražského“, vynikajícího stavitele a architekta (1667—1723), jehož dílem jsou na př. sochy sv. Josefa a sv. Jana pod schody k radnici na Hradčany (viz Ruth, Kronika královské Prahy III., 942). Srov. výpisy Sedláčkovy z matrik u sv. Mikuláše na Malé straně k letech 1713, 1721 a 1723 a OSN XXXII., 616. — Její bratr Zdeněk Jiří postoupil ji 26. května 1750 lenní statek Smolotely s podmínkou, že mu bude ročně vypláceti 2.000 zl. rýn. (DD 101, l. 154^v—157). Připomíná se ještě r. 1759 (Dobřenský); zemřela prý r. 1766 (sbírka Schumannova v č. z. archivu). — R. 1766 hlásí se k Smolotelům s dědičkými nároky její dcera Johanna Ludmila, provdaná Škronská z Budčova (DD 99, l. 376—376^v).

¹²⁵) Srov. str. 15 (II. 5) a pozn. 83.

¹²⁶) Srov. pozn. 113. Paní Alžběta Rosina Šofanova byla snad již tehdy churavá; víme alespoň, že 4. ledna 1692 pořizovala o svém majetku. (Archiv města Prahy č. 4086, l. 38^v—40 a DZV 271, l. B 21^v—23^v a 23^v—26^v).

¹²⁷) Nejv. purkrabím se jmenuje od 27. ledna 1685 do 4. září 1703 Adolf Vratislav hrabě ze Šternberka (Sedláčkova pozůstalost sv. 38, str. 5.). — Paní regentkou je miněna choť regenta statků purkrabství Pražského; k témuž náležela i Liboc i Stodůlky. (Srov. Rejstřík nejv. purkrabství Praž., Stodůlky od r. 1628 v čes. zem. archivu a Ant. Podlahá, Posvát. místa královské České. I. Arcidiecéze pražská, díl V. Vikariát libocký, str. 47.) — Viz i pozn. 133.

¹²⁸) Syn Alexandra Mikuláše Šofmana z Hemrlesu, na Konárovičích, Hlízově, rytíř Božího hrobu; zemřel 1712 a pochován v Novém Kolíně (Dobřenský; OSN XIV., 693).

¹²⁹) Stal se děkanem v Budyni nad Ohří (o Budynském děkanství viz Sedláčkův Místopis. slovník 80) a 4. prosince 1750 zvolen byl kanovníkem vyšehradským (A. Podlahá, Hammerschmidova Historia

p. Ferdinand Chřepický z Modliškovic¹³⁰ a uroz. pán, p. Karel pán
Říčan.¹³¹ Panna kmotra: panna slečna Mařenka Mečerodka z Meče-
rodu.¹³² Dejž Pán Bůh, je-li k jeho duši k spasení, abychme ho mohli
ke cti a chvále Pánu Bohu a nám ku potěšení odchovati.
Amen.¹³³

Pragensis ve Věstníku král. čes. spol. nauk 1891, 231). Zemřel prý 14. července 1748 (Dobrinský).

¹³⁰) Pravděpodobně Jan Ignác Ferdinand, syn Františka Albrechta, vnuk Ctibora Václava. Narodil se r. 1675; byl rádou král. komory a pří-sedícím soudů komorního, dvorského a lenního. Za manželku pojal r. 1698 Barbaru Antonii Kocovu z Dobrše. Zemřel 1736. Jím zhasla linie svobodných pánů Chřepických z Modliškovic (Dobrinský, Wunschowitz).

¹³¹) Asi Karel Ignác (Cehnice) z Říčan. Narodil se 1646, zemřel 1719 v Klatovech; jeho první manželkou byla Anna Vojslavka Branišovská z Branišova (Dobrinský).

¹³²) Srov. str. 15 (II. 10).

¹³³) Nahlédnutím do nejstarší matriky libocké od r. 1671 jsem doda-tečně zjistila, že v Liboci byly pokřtěny tyto děti Jana Jindřicha Chře-pického z Modliškovic: Maximilian František (II. 6) 29. listopadu 1682, dvojčata Adam Antonín a Anna Barbora Eva (II. 8 a 9) 29. listopadu 1684 a Alžběta Anna Rosalie (II. 10) 10. září 1687 (str. 202, 265, 266 a 358). O Janu Jindřichovi se v těchto zápisech r. 1684 a 1687 praví, že jest ze Stodůlek (tamže str. 265 a 358). Stodůlky pozbyly totiž v době pobělohorské vlastního duchovního správce a přísluhovali tu ti kněží, kteří byli administrátory kostelů na statcích purkrabských, tedy i v Liboci (Ant. Podlah a: Posvát. místa král. čes. I. Arcidiecése pražská, díl V. Vika-riát libocký, str. 108. Srov. pozn. 112). — Pravděpodobně držel Jan Jin-dřich ve Stodůlkách nějaký statek; přesných dokladů jsem pro to ne-nalezla, protože nejstarší registra gruntovní statků nejv. purkrabství Pražského (v čes. zem. archivu) mají zápisu jen do r. 1659 a pozdější materiál je až z dvacátých let 18. století. Ve zmíněných registrech se však vyskytují hojně případy, že nižší šlechta i měšťané pražští si zakupovali ve Stodůlkách statky. — Třeba ještě dodat, že zápisu matriky libocké se shodují ve výčtu kmotrů s „POZNAMENÁNÍM“; pouze k 29. listopadu 1684 se jmeneuje m. j. pí. Lidmila Vrabská (viz II. 8) a u Anny Barbory Evy (II. 9) jsou zapsány: pí. Lidmila Vrabská, pí. Alžběta Tuněchodská a p. Jan Tuněchodský (matrika I. c., str. 265 a 266).

František Papež:

Jména na panství Lnářském.

Na bývalém panství Lnářském (okres Blatenský) shledáváme hojnost jmen křestních, staročeských i lidově zkracovaných, jakož i přezdívek tu pěkných, přiléhavých, jindy směšných, ano i hrubých a nepěkných, které se staly jmény rodovými. Podat jejich výčet a roztrídění je úkolem této studie.

Před zrušením roboty patřilo k panství 36 obcí, totož: 1. městys Bělčice (= Běl.),^{*)} 2. Bezděkov (= Bezd.), 3. Blatenka (= Blat.), 4. Hornosín (= Hor.), 5. Hradiště (= Hrad.), 6. Hvožďany (= Hvožd.), 7. Chloumek (= Chl.), 8. Kadov (= Kad.), 9. město Kasejovice (= Kas.), 10. Kladrubce (= Klad.), 11. Kocelovice (= Koc.) s Novým Dvorem, 12. Lažánky (= Laž.), 13. Lnáře (= Ln.), 14. Malkov (= Malk.), 15. Metly (= Met.), 16. Nezdřev (= Nezd.), 17. Polánka (= Pol.), 18. Pole, 19. Pozdyně (= Pozd.), 20. Přebudov (= Přeb.), 21. Předmíř (= Před.), 22. Radošice (= Rad.) s dvorem Tyništěm, 23. Říště (= Říš.), 24. Mladý Smolivec (= Ml. Smol.), 25. Tchořovice (= Tchoř.), 26. Tisov (= Tis.), 27. Újezd (= Új.), 28. Újezdec (= Újec.), 29. Víska (= Vís.), 30. Vrbno (= Vrb.), 31. Zaboří (= Zab.), 32. Zahorčice (= Zah.), 33. Zahorčičky (= Zahorč.), 34. Zamlýny (= Zaml.), 35. Závišín (= Záv.) a 36. Životice (= Živ.). Kromě toho v letech 1762—1811 patřila k panství Slatina (= Slat.), ležící v okresu Horažďovickém.

Jména těch, kdož vládli zbožím do 17. stol., vzata jsou jednak z XI. dílu (str. 251 a d.) „Hradů, zámků a tvrzí král. českého“ (Praha 1897) od Aug. Sedláčka, jednak z rukopisu „Dějiny panství Lnářského“ od J. P. Hille-ho.

Jména ostatní sestavena jsou z gruntovních knih výše uvedených obcí a mnohá jsou kromě toho doplněna i z farních matrik v Bělčicích, Hvožďanech, Kadově, Kasejovicích a Zaborí.

Není-li u jména uvedeno zaměstnání, značí to jméno držitele buď domu, jde-li o město, nebo gruntu, chalupy či domku, jde-li o vesnici.

^{*)} Zkratkami v závorkách uvedenými jsou označovány pro úsporu místa při výčtu rodových jmen jednotlivé obce na Lnářsku, v nichž jsou ta která jména doložena.

a) Tvoření jmen rodových a jejich ustálení.

Původu starého jsou jména vzatá ze *jmen druhdy křestních*, k nimž přidáváno jméno otcovo; tak na př. Havel Vávrovic, Ondra Pavlovic, Bárta Žákovic, Tomáš Benešovic (Benešojc), Jan Vackovic (Vackojc), Jakub Machovic, z nichž byla pak ustálena jména Vávra, Pavel, Žák, Beneš, Vacek, Machovec. Často přichází i jména stejná: Pavel Pavlovic, Jakub Kubcovic, Jan Januš, Jan Jícha a pod.

Jakub Jiříkovic, také Jakub Jiřík (1622—1640), psal se i Jakub Zamlýnský (držel totiž grunt v Zamlýni); syn jeho Václav zapsán je v gruntovní knize k r. 1690 „Kub“ (syn Jakubův) a dnešního dne říká se statku u „Kubů“ nebo u „Jiříků“.

Zaměstnání otcovo stávalo se rovněž rodovým jménem. Opuštěná živnost ve Lnářích rozdělena byla před r. 1630 mezi Jana Zahradníka, šafáře Inářského, a Matěje Hájka. Syn jmenovaného Jana Zahradníka, hospodařící na též gruntě, zapsán je jako Jakub Šafář a jeho potomstvo bylo psáno až do vymření Šafaříkové. — Jakub Malej, krejčí z Říšť, přebral grunt tamtéž po Matěji Trškovi a před r. 1650 zní zápis na Jakuba Krejčího.

Syn s otcem nemívali vždy stejného jména: Jiřík Koželoužek, otec Šimona Koželoužka, hospodáře, daroval Šebestiánovi Kuchařovi, svému synu, z lásky otcovské a za dobré se k sobě chování pozůstalost svou neb díl na rodném gruntu (Metly, 20. srpna 1675); zde změnu jména přivedlo pravděpodobně synovo zaměstnání.

Častěji však změna jména byla podmíněna gruntem, na nějž se syn přiženil; tak na př. Jan Janský z Kocelovic měl syny Pavla, Tomáše, Jakuba, Jana kováře a Matěje. Dědicem na otcovském gruntu stal se Pavel. Tomáš dostal se na grunt Drnkovský, rovněž v Kocelovicích, a byl psán Tomáš Drnek, a stejně i jeho potomstvo. Jakub seděl na chalupě Topinkovské, též v Kocelovicích, a zval se Jakub Topinka. Jména tato nazývají se *gruntovní* nebo *po chalupách*.

Jindy ustálilo se *jméno matčino*. Majdaléna, dcera Jakuba Krejčího, provdala se r. 1671 za Šimona Koželuha z Předmíře, kterému povila 3 syny a 3 dcery. V pozemkové knize k r. 1690 držitelem gruntu uvádí se „Šimon Krejčí“. V zápisech matričních kostela kašovického zní však zápis na „Koželuh, jinak Krejčí“ nebo „Krejčí jinak Koželuh“; v zápisu o pokřtění syna Jakubova (15. července 1676) zapsán je otec „Šimon Krejčí“ a matka Majdaléna.

Majdaléna, dcera Adama Vonáška v Hornosíně, provdána byla na gruntě otcovském za Pavla Vanturu z Kocelovic. Po Adamu Vonáškovi zapsán je na gruntě Pavel Vonášek a po něm „Tomáš Vantura, syn Pavla Vantury“. Následující zápis zní však opět na Tomáše Vonáška; jím se jméno mateřské „Vonášek“ ustálilo tak, že trvá až do dnešní doby.

Rodná jména ustalovala se tudíž po grunte, po matce, podle zaměstnání, podle přezdívek, původu a podobně. Nejčastější ovšem byla jména po otci.

S případu zprvu jmenovanými setkáváme se často. Uvedu několik příkladů: Hájek Ondřej, jinak Franta (Ln. 1694); Kolář Jiřík, jinak Fikule (Běl. 1654) nebo Jiřík Beran, jinak Kolář (Běl. 1673); Václav Brouček, jinak Suda (Běl. 1654—70); Mitis Jan, jinak Karlovský (Bezd. 1647); Šimek Pavel, jinak Pískač (Hvožd. 1690); Polívka Matěj, jinak Zralý (Chl. 1691); Hůlka Pavel, jinak Benda (Chl. 1708); Sedlecký Jakub, jinak Tkadlec (Kad. 1665); Bouše Jiří, jinak Jirka (Klad. 1650); Matouš Janský, jinak Hlína (Koc. 1742); Urban Jakub, jinak Skoukal (Běl. 1670); Kovařík Jan, jinak Mlynářík (Koc. 1650); Jan Chlouba, jinak Svatek (Koc. 1700 na grunte Svatkovském), atd.

Jména nástupců byla zpravidla *zdrobňována*: Beran — Beránek; Jelen — Jelínek; Kozel — Kozlík; Adam — Adámek; Běl — Bělík — Bílek; Havel — Havlík; Karel — Karlík; Jan — Jeníček; Syn — Synek; Šafář — Šafařík atd.

Vedle jmen křestních vyskytuje se mnoho *přezdívek*, tvořených podle osobních vlastností, zaměstnání, úkonů, opeřenců, zvířat atd. Některé z nich jsou nehezké (na př. Nemrha, Necuda, Ne rád), u jiných pravý smysl lze těžko rozluštiti.

Jmen cizích, převážně německých, jest poskrovnu, vyjímajíc centrum panství, kde setkáváme se s mnoha jmény německými mezi úřednictvem a zřízenectvem. Rovněž nejstarší jména polních mistrů (t. j. ovčáků) na panství byla německá, právě tak jako jména všech pohodných (drnomistrů) byla cizí.

b) Výčet a roztrídění**) jmen rodových.

I. Jména podle světců a jmen osobních.

A b r a h a m: *Abraham Matěj, kovář (Kas. 1654). — A d a m: Adam Václav (1654); Adamec Pavel; Adámek Martin (Běl. 1690). — A l b r e c h t: Albrecht Karel, písář (Ln. 1685); *Walbrecht Jindřich, písář (Ln. 1726). — A l e x a n d r e: Aleš, držitel Přebudova (1412); Aleš z Nové Vsi, úředník ve Lnářích 1445—49; Aleš Josef, mlvnář (Záv. 1807); Lexa Filip, sedlák (Běl. 1807). — A m b r o ž: Ambrož Josef (Běl. 1796); Brož Ondřej, sedlák (Chl. 1651, Kad. Pozd., Vís.). — A n t o n í n: Anton (Antonín) Jiřík (Pozd. 1676); *Antonv. pachtýř (Koc. 1813). — A u g u s t i n: Augustin Martin (Malk. 1690).

**) Autor tohoto pojednání rozchází se ve výkladu původu některých přímení čili jmen rodových, jakož i v jejich trídění s knihou Kotíka „Naše příjmení“ (Praha 1894). Redakce ponechala vesměs jeho názor, i když v některých případech s ním nesouhlasí, jelikož si je vědoma, že definitivní slovo je v tom vyhrazeno filologům. —aby vzniklo bohatství jmenného materiálu, jež autor zpracoval, jsou označena ta příjmení, která u Kotíka nějsou doložena, hvězdičkou; je jich, počítáme-li i jména cizí, neméně než 330!

B a l e k: Balek, jinak Stlačený (Zah. 1654); Balek i Balík, holomek (Ln. 1720); Balík Jan (Koc. 1651); Balíček Jiří, šafář (Tchoř. 1701). — **B a r o c h:** Baroch Tůma, jinak Drnochod, mlynář pod Zahorčicemi (1640). — **B a r t o l o m ě j:** Bárta Vavřinec (Ln. 1729); Bártík Martin, šafář (Pole 1735); Bartoloměj, mistr polní (Pole 1650); Bartoň (Běl. 1545); Bartoš Martin (Tchoř. 1654, Laž.). — **B a š e k:** Bašek z Bělého (1316); Bašík Mikoláš (Zahorč. 1652). — **B a t í k:** Batěk Mikuláš (Kas. 1654). — **B e d ř i c h:** Frydrych Vít, šafář (Bezd. 1732). — **B e c h:** Bech, kněz z Bělého (1360); Bechovská poustka (Běl. 1545); *Beškovec Jan z Beškovic (držel poč. XVI. stol. Kladrubce). — **B ē l:** Běle Matouš (Klad.); Běle Zikmund (Vís. 1654, Ln.); Běle, jinak Bělík (Zaml. 1719); Bělík Josef (Vís. 1756); Bilek Matěj (Ln. 1654). — **B e n e d i k t:** Benda Jan (Chl. 1732); Beneda Albrecht z Nečtin na Záboří a Poli, hejtman hradu Pražského (1625); Benedka Vít (Rad. 1690); Beneš Benedikt (Běl. 1690); Beneš Juda, žid (Ln. 1845); Benešové (Bezd., Ln., Tchoř., Ríš. 1654). — **B l a h o s l a v:** Bláha Jiří (Ln. 1651). — **B i z r a d:** Bizkové (Malk., Bezd. 1690). — **B o h d a n:** Bohdall Jan, ředitel (Ln. 1850–51; ze Slatného). — **B o h u s l a v:** Bohuněk z Lochovic na Bělého (1389); Boušové (Klad. a Vís. 1654); Bušek z Bělého (1556); Bušek Václav (Ln. 1734). — **B r y k c í:** Brejcha Jiří (Ml. Smol. 1690); Brejcha Jiřík (Pole 1654); Brichta Antonín (Ml. Smol. 1808). — **B u r y á n:** Buryán z Újezda na Malkově (1662; vlastně Buryán Jeníšek z Újezda);¹⁾ Buryán, kovář (Hvožd. 1654); Buršovský grunt (Bureš, Hrad. 1654).

Č a d: *Čad Jan (Pole 1660); Čadovský grunt (Pole, 1654 pustý); Čadek Buryán (Koc. 1650). — **C a s t o l a r:** Častolar Oldřich, Dlouhoveský z Dlouhé vsi na Chlomku (1602). — **Č a s t o v o j:** *Častovoj ze Záboří (1399–1414). — **Č e r n í n:** Černín z Pohoří a na Záboří (1381); Černín Humprecht Jan z Chudenice a na Lnářích (1655).

D a m a š: *Damaše dvůr spálený a pustý (Zab. 1630). — **D a n i e l:** Daněk Karel, písář (Ln. 1849); Danihel, ouředník kadovský (1659). — **D a v i d:** David (Běl. 1545). — **D o b e š:** Dobeš Pavel, mlynář (Koc. 1749); Dobeš z Mišovic (Újec. 1430). — **D u e h o s l a v:** *Doušek Jan, písář (Ln. 1849); Duchoň Šimon (Běl. 1690); Duchoň Šimon (Živ. 1784); Duchoslav Martin, podruh (Ln. 1754); Dušek Martin (Ln. 1651); Duška Martin (Klad. 1654).

E l i á š: Eliáš, sládek (Běl. 1646).

F i l i p: Filipovský grunt (Laž. 1690). — **F l o r i á n:** Florián Šimon (Rad. 1690, Přeb.). — **F r a n t i š e k:** Franc Jiřík, kolář (Zab. 1650); *Frantěk Jan Karel, písář radní (Kas. 1715); Fraňkové (Kas. a Zah. 1654); Frankovský Vít, zámečník (Ln. 1729); Franta Jakub, hejtman (Ln. 1640); František Václav, podruh (Ln. 1752); Frencl Bohumil, písář (Ln. 1736); *Frenclín z Obořiště a na Hvožďanech (1564).

H a b a r t: Habart ze Lnář (1556). — **H a v e l:** Havel Mikuláš (Tchoř. 1654); Havel s vršku (Kas. 1647); *Havlička Martin (Újec. 1646); Havlíčka grunt pustý (Tchoř. 1654). — **H e ř m a n:** Heřman na Bělého (1253). — **H o d i s l a v:** Hodek Václav (Met. 1598, Chl.). — **H o c h:** Hoch Pavel, rychtář (Zab. 1631); Hošek, chalupa (Zahorč. před r. 1654). — **H y n e k:** Hynek z Tisova (1413); Hynek, rychtář Zábořský (1630); Hynkovský grunt (Malk. 1690).

Ch á r a: Chára Ondřej (Nezd. 1770); Chára jinak Frízek (Koc. 1650). — **C h o d:** Chod Matěj (Nezd. 1687). — **C h u d e r a:** Kodera Lu-

¹⁾ Zajímavý jest zápis matr. Zábořské, Liber baptisat.: *Decembris 20. anno 1662 z Malkova: Pokřtěno dítě uroz. a stat. rytíře pana, p. Jana Buryána z Újezda, syn Tomáš z lože nepořádného splozený, matka jeho kurva, jménem Juliana, muže má na pojné. Dal 4 zlatý, a za pokutu vzal jsem mu pár volů, kterýma se ke křtu přivezli.*

káš (Ln. 1685; v r. 1709 psán Chodera Lukáš). — Chval: Chvalek (Běl. 1545).

Jakub: Koubka Jakub (Tchoř. 1772); Koubek Jiří, purkrabí (Ln. 1708); *Kub Václav (Zaml. 1719); Kuba (Běl. 1545); Kubašta Adam (Új. 1654); Kubas (Rad. před r. 1650); Kubát Matěj (Rad. 1751); Kubát (Běl. 1690); Kubovic Jakub (Běl. 1545); Kubec Martin (Běl. 1660); Kuběš (Běl. 1545). — Jan: Janda Václav (Zab. 1630); Janek (Běl. 1530); Janka Josef, písář (Ln. 1682); Janota Tomáš (Tchoř. 1654); Janouš Bartoloměj (Kas. 1690); Janoušek (Zah. 1601); Janovský Jiřík z Janovic a na Bezděkově (1661); Janský Pavel (Koc. 1654); Januš Jan (Ln. 1685); *Jechl František, písář (Ln. 1852); Jeníček (Koc. 1860); Jeníšek Buryán z Újezda a na Malkově (1662); Ješina František (Ln. 1872); Jícha Jan (Před. 1654). — Honzík Kryštof (Koc. 1651); Honzová, též Hanzlová Zuzana (Kas. 1690). — Jarolím Matěj (Běl. 1807). — Jaroslava: Jareš Jan (Koc. 1751); Jaroslav z Vranovic a na Újezdci (1405). — Jeremiaš: Jeremiáš, mlynář z Vosího (1646). — Jiljí: Jilek Jiřík, podstarší (Ln. 1729); Jiljí jinak *Juta (Zab. 1630). — Jindřich: Hendrych Jan, šenkýř (Ln. 1681); Jindra Martin (Újec. 1690); Jindřich Martin (Új. 1654). — Jiří: Jíra (Běl. 1545); Jirka Jan (Ln. 1654); Jirkovský Josef, obročník (Ln. 1776); Jirkův Václav (Ln. 1622); Jirkův František, písář (Ln. 1857); *Jiroška Tobiáš (Běl. 1677); Jiřiček Antonín, justiciár (Ln. 1825); Jiříkovic Jakub (Zaml. 1601); Jiřinec Jakub (Új. 1654). — Joachym: *Joachym, i Jáchym, Tomáš (Ln. 1706). — Jodok (Jošt): *Jodok z Tchořovic (1389). — Josef: Josefa chalupa v Tchoř. (1654; v zádušní knize zapsán s přezdívkou: Josef Josafat z Nearmetice 1652); Josephi Jakub Vít, kantor (Běl. 1734).

Kába: Kabovský grunt (Ln. 1601). — Kalixt: Kalista Vít (Tchoř. 1676). — Karel: Karel Matěj (Kas. 1654); Karlík Jiří (Říš. 1654); Karlovský Jan, mlynář (Bezd. 1647). — Kašpar: Kašpar (Kad. 1650); Kašpárek Pavel (Kas. 1654). — Kateřina: Kačena (Ml. Smol. 1796); Kačín Tomáš (Rad. 1690; správně Káčin). — Kaudius: Claudius Samuel Benedikt, hejtman (Ln. 1670–76); *Klaudovská chalupa pustá (Tis. 1654); Klouda (1690). — Klement: Klíma Pavel (Vís. 1654). — Kolda: Kolda ze Zaborí (1505). — Konrád: Kunrát ze Lnář (1572); *Kunšík Jan (Kas. 1654). — Krvsto: Kryštof Václav (Tchoř. 1654). — Kříž: Kříž Václav (Před. 1622); Křížek Bartoloměj (Klad. 1654).

Lazar: Lazar, žid, nájemce vinopalny (Ln. 1729). — Linhart: Linhart Matouš (Kas. 1654); Linhartka (Vís. 1646). — Litvin: *Litvín z Nezdřeva (1470). — Louk: *Louk Pavel (Új. 1654); *Louček Ondřej (Hrad. 1654; potomstvo téhož usazeno je od 2. pol. 18. stol. v Hornosíně a píše se „Loučka“). — Lukáš: Lukáš Václav (Zaml. 1654); Lukáš Kašpar (Zab. 1654).

Malen: Malenka Jiří (Před. 1654). — Marcius: *Marcius Otto, správce (Ln. 1874). — Marek: Marek Jiří (Új. 1690). — Marie: Mariánek Bartoloměj (Ln. 1644); *Marjánka Ondřej (Zah. 1635); Maroušek Jan (Malk. 1801). — Markvar: Markvart z Těchařovic a na Bělčicích (1412–18). — Martin: *Martinides (Kas. 1654); Martinkovic Martin (Ln. 1601; pak Martínek); Maršík (Laž. 1690). — Matěj: Mach (i Machovec), Duchoslav (Koc. 1654); Machovic Jakub (1644); Mašek Jan (Přeb. 1654); Mašík Řehoř (Ln. 1726); Matějíček Vít, písář (Ln. 1720); Matějka Tomáš (Ln. 1677); *Mates, žid (Kas. 1650). — Matouš: Matouš (Ln. 1622); Matoušek Karel, ředitel (Ln. 1840–44). — Matyáš: Matyáš Bartoloměj (Kas. 1654). — Maturitus: Mařánek, písář (Ln. 1841); Mařík Bartoloměj (Laž. 1690). — Maxmilián: Maksian Bartoloměj (Blat. 1680); Maxa Pavel (Ln. 1630); Maxant Jeroným, rektor školy (Kas. 1646); *Maxin Petr (Ln. 1670). — Melichar: Melíšek Jan (Újec. 1690). — Menhart: Menhart Jan, rychtář (Živ. 1646). — Michal: Michal, mlynář (Živ. 1646); *Michale Jakub (Blat. 1650); *Michalovský i Michalovic František, písář (Ln. 1713); Michl Matěj (Új.

1800). — **M i k o l á š**: Mik Jan (Hvožď. 1654); Míka Josef, sklepník (Ln. 1837); Mikeš (Kas. 1654; Mikuláš Stehlík jinak Mikeš); Mikoláš (Běl. 1545); Miksa Tomáš (Ln. 1702); Mikš Jan, písar (Ln. 1783); Mikšík Řehoř (Běl. 1654); Mikšovský Matěj (Kas. 1672); Mikuláš Havel (Tchoř. 1654). — **M s t i c h**: *Mstich Jiří, svobodník ze Záhrobí (1725).²⁾ — **M y s l í k**: Myslík Václav (Zab. 1740).

N i k o d é m: Nikodém Matěj (Hrad. 1654). — **N e o s t u p**: *Neostup z Kasejovic (1264). — **N o s**: Nos Matěj (Ln. 1654); Nosek Martin (Kas. 1676).

O l d ř i c h: Oldřich ze Lnář (1313). — **O n d ř e j** — **A n d r e a s**: Andrle Václav (Zab. 1690); *Andrlíček (Bezd. 1690); Andrlík Jan (Ln. 1731); Vondra, kolář (Koc. 1650); Vondrouš Bartoloměj (Ln. 1717; pocházel z Kněžic). — **O t a**: Otto Jakub (Ln. 1721).

P a k o s l a v: Pakeš Vojtěch, podstarší (Ln. 1694). — **P a l e k**: Paleček Vavřinec (Před. 1654). — **P a š e k**: *Pašík a Hynek na gruntě (Nezd. 1650). — **P a v e l**: *Paul (Běl. 1545); Pavelka, řenkvýr (Ln. 1601); Pavlík Jiřík, krčmář (Nezd. 1698); Pavlovic Ondra (Běl. 1545); Pavlovic Pavel (Ml. Smol. 1650). — **P e l e c h**: Pelech Matěj, bednář (Kas. 1650). — **P e r u c h**: *Paroušek Jan (Kas. 1654); *Peroušek Jan (Klad. 1654). — **P e t r**: Pešek Mikuláš (Új. 1690); Petr, kovář (Běl. 1545); Petře Ferdinand, polesný (Ln. 1720); Petrovec Jakub (Kad. 1807); Petřík (Běl. 1545); Pícha (Laž. 1690); Písek Mikoláš (Új. 1654). — **P i k h a r d**: Pikhard Adam ze Zeleného Údolí (Ml. Smol. 1623). — **P l e ch**: Plch Tůma (Běl. 1545). — **P r o t i v a**: Protiva z Kasejovic (1386); Protiva Josef, farář (Běl. 1805). — **P ř e c h**: Přech z Konratice a na Bělčicích (1488). — **P ř i b í k**: Přibík ze Švihova (držel Závišín 1430). — **P r o k o p**: Prokop Martin (Před. 1654); Prokopec Jan, mlvnář (Záv. 1787); *Prokopius Václav, písar (Ln. 1680); Prokopové (Bezd.); Prokúpec Václav (Běl. 1668); Prošek Jiří (Ln. 1724); Průcha Ondřej (Ln. 1679).

R a d i s l a v, **R á ž**: Rážové (Běl., Hvožď., Ríš., Új. 1654). — **R a t** — **m í r**: *Ratmír z Bezděkova (1264). — **R o j (a)**: Rojík Jan (Hvožď. 1654). — **R o h**: Rožánek Josef, truhlář (Ln. 1792). — **R o z á l i e**: *Rozin Josef (Zah. 1807). — **R y n a r t**: Ryneš (Bezd. 1690).

R e h o ř: Řehoř *Crecor (Ln. 1675); *Grecor Jan (Ln. 1719); *Gregorides Václav (Tchoř. 1828); Krekorka Anna (Kas. 1677); Řehák Matěj (Kas. 1690); *Řehník (Kad. 1690); Řehoř, sládek (Ln. 1670).

S m ě c h (Smich): *Smicheus Samuel Jiří, hejtman (Ln. 1718); Smíšek, truhlář (Ln. 1742). — **S m y s l**: *Smysl Mikoláš ze Záluží (zaniklá ves u Bělčic, 1457). — **S r c h**: Srch Petr (Kas. 1676). — **S t a n i m í r**: Stanimír z Nezdřeva (1437). — **S t a n i s l a v**: Stachovský grunt (Rad. 1650); Staněček Pavel (Koc. 1640); Staněk Jakub (Koc. 1654); Staněk Jiří (Hor.); *Staněčka, mlvnář (Zah.). — **S u d i s l a v**: Suda Jakub (Kas. 1654, Pol.). — **S u l i s l a v**: Sulek Jan (Új. 1654). — **S v a t o s l a v**: Svatěk Václav (Koc. 1654); Svatěš Jan (Hvožď. 1690); Svatěněk Jakub (Běl. 1690). — **S v o j š e**: Svojše (rodina usedlá v Předmíři od 2. pol. 19. stol.).

S a l a m o u n: Šalamoun Šimon, řezník (Kas. 1654). — **S e b e s t i á n**: Šebestián (Tchoř. 1646). — **S e m b e r a**: Šembera Jíra (Ríš. 1630). — **S i m o n**: Šíma Matouš (Tchoř. 1654); Šimáček Martin (Ln. 1654); Šimáň Ondřej (Ml. Smol. 1808 a 1817); Šimek (Běl. 1545); Šimonek Jan (Ln. 1654; dnes Šimunkové); *Šimonský Jan (Ln. 1654); Šimsa Řehoř (Lhotka 1620). — **S t ě p á n**: Štěpán Jakub (Hrad. 1690); Štěpánek Václav (Ln. 1855).

²⁾ Pocházel z rodu Běšinů Bělčických; potomek jeho František Mstich držel r. 1765 grunt v Bělčicích, kdežto Jan, který držel svobodnictví v Záhrobí, psán byl *Štvch (srov. Aug. Sedláček „Děje Prácheňského kraje“, Písek 1926, str. 137).

T o m á š: Tomášková Markyta (Ln. 1722); Tomek Václav (Vís. 1688); Tománkovský grunt (Kad. 1650); Tůma Martin (Hvožd. 1690). —

T r o j a n: Trojan Bartoloměj (Ml. Smol. 1719).

U b i s l a v: *Ubislav, plebán (Kadov do r. 1362). — **U r b a n:** Urban Jakub, jinak Skoukal (Běl. 1670); Urbánek Jakub (Záv. 1690).

V á c l a v: Vacek Jan (Před. 1654); Vacek jinak Topič (Ln. 1671);

Vacík Jan (Ln. 1725); Vackovic Jan (Ln. 1644); Vaci Vít (Ln. 1730);

*Václavka Antonín (Ln. 1822); Vaelík Řehoř (Tis. 1654); Váně Václav (Tchoř. 1654); Vaněček Jakub (Ln. 1654); *Vaněra Adam (Živ. 1784);

Vaněrka Václav (Hor. 1654); Vaněček i *Veníček (Ln. 1630); *Vankovic Pavel (Běl. 1545); *Vantura Jakub (Koc. 1654). — **V a d i s l a v:** *Vadkovský Jan (Kas. 1654). — **V a l e n t í n:** Valek Tomáš (Ln. 1666); Valenta Vavřinec (Hvožd. 1690); Valentovský grunt (Tchoř. 1622); Vališ Jonáš Josef, hejtman (Pole 1682; pocházel z Březnice); *Voltýn = *Faltýn = Foltýn, pekař (Ln. 1650). — **V a v ř i n e c:** Vávrovic Havel (Běl. 1545); *Vavřík Jakub (Klad. 1654). — **V e l e n:** Velenovský, sládek (Pole † 1677). — **V e l i š:** Velíšek Václav (Laž. 1809). — **V i k t o r:** Viktora Jan (Új. 1807). — **V i l é m:** Vilém z Ríště (1318); Vilímek Valentín, polešný (Ln. 1703). — **V i n t í ř:** Vintíř z Kadova (1362). — **V í t:** Vít Adalbert, myslivec (Ln. 1646; též *Feit, *Weyt a Vitus); Viták Josef (Běl. 1807); Vitoušek Martin (Kas. 1654); Vitovský Jan (Kas. 1650). —

V o j s l a v: Vojslav z Kasejovic (1264). — **V o j t ě c h:** Vojta Matěj (Malk., sběhl. 1661). — **V o l e k:** Volek Jan, ſafař (Tchoř. 1739); *Volík Pavel (Zah. 1690). — **V r a t i s l a v:** Vratislav Aleš Ferd. z Mitrovic na Lánářích (1659). — **V y d u n a:** *Vyduna z Obvtec na Hvoždanech (1483). — **V y š e s l a v:** Vyšek Jan (Před. 1622); *Vvška i *Víška (Běl. 1807).

Z a c h a r i á š: Zach (Hrad. 1751); *Zachard Kašpar (Živ. 1784);

Zacharyáš Matěj (Kas. 1654). — **Z b y n ě k:** Zbyněk z Lochovic na Bělčicích (1389). — **Z d e s l a v:** Zdeslav z Kadova (1428). — **Z e m i s l a v:**

Zemek Pavel (Hvožd. 1690). — **Z i k m u n d:** Zicha Jan (Před. 1654); *Zik (i. Zyk; Ml. Smol. 1690); Zika Matěj (Chl. 1654, Bezd.). — **Z ú l:**

*Zoul (též Žioul) Václav Šotlovscký, lazebník (Kas. 1678).

Z o f i e: Žofka Václav (Běl. 1807).

II. Jména podle míst.

Benátský Václav, krčmář (Kad. 1668); *Blatenka Urban (Blat. 1690); Blovský Petr (Kas. 1660); Borovský Vít (Běl. 1680); Boubínský Petr z Újezda na Bezděkov (1598); Brodský Longin, bažantník (Ln. 1720); Bukovský šlechtic August, ředitel (Ln. 1864—67; z Plzně); Byšický Adam st. z Byšic a na Malkově (1551); *Čabuzský z Prostého (Malk. 1568); Cáslavský (Záv. hutě 1840); Černotický Kašpar, důchodní (Ln. 1664); Černovský Pavel (Ln. 1663). — Dašická Johana z Tamfeldu (Klad. poč. 16. stol.); Desenický Pavel, hejtman (Pole 1665); Doudlebský Matěj ze Sternecka, bažantník (Ln. 1862—8); Doupovec Zikmund z Doupova (Pole 1595); *Dubenecký, krčmář (Tchoř. 1662). — Horál Martin (Nezd. 1778); Hrádek Václav (Chl. 1695). — Chanovská Voršila z Vlčovic (Ml. Smol. 1661); Chrástský Kryštof z Chrástece (Malk. 1563). — Jasenský Jan (Ln. 1731); Jičinský Jakub, krejčí (Zab. 1630).

Kadané Matěj (Zahoré. 1835); Kapadovský Šimon, fořtmistr (Ln. 1696); Kestřanský Hvnek z Kestřan, purkrabí (Ln. 1564); Klatovský Řepa Severin, ouředník (Ln. 1622); Kolín Ignác, krčmář (Hvožd. 1787); Kopecký Václav, sklepník (Ln. 1835); Kopernický Tomáš, krčmář (živ. 1697); Kramolín Václav (Kas. 1690); Kutnohorský-Rumler (Kas. 1654). — Lažanský Václav (Zab. 1630); *Lehomský Šebestián z Václavic (Rad. 1641); *Lišovský Václav Iříš, praeeceptor syna p. vrch. hejtmana (Ln. 1695). — *Milický František, purkrabí (Ln. 1701); *Miliovský, krčmář (Blat. 1616); Nechanský, lesmistr (Ln. 1814); Novohradský Wolf z Kolvrat na Lánářích (1577); Novonacký František, hejtman (Ln. 1691). — Opolský Václav, farář (Běl. 1796). — Písecký Jakub, žid (Kas. 1690);

Podhajská Zuzana (Ln. 1660); Podhradský Ondřej (Újec. 1713); Polanka Jiřík (Nezd. 1654); Polanka Vojtěch (Zab. 1808); Pražák Jan (Laž. 1690); *Předmířský Jan, rychtář (Běl. 1646); Příkosický Antonín, krčmář (Tchoř. 1784).

*Rouchovanský Václav (Kas. 1654). — *Repický Mikuláš ze Sudoměře (Kas. 1658); *Resanický Vintíř z Kadova na Bezděkově (konec 15. stol.); *Resanská Anna (Kas. 1654); *Říský Jan (Tchoř. 1654). — Sedlecký Jakub, krčmář (Kad. 1665); *Soběticek Vilém ze Sobětic (Tchoř. 1644); Sochovský Josef (Újec. 1713); *Strakonický Jakub (Pole 1651); *Strojetický Jiřík ze Strojetic (Živ. a Přeb. 1660); *Štupenský Jan, písář (Ln. 1567). — Tachovský Felix, písář (Ln. 1720); Teplický Josef, písář (Ln. 1844); *Tchořovský Kryštof (Kas. 1654); Turnovský Adam, mlynář (Ln. 1680). — *Údražský Ctibor Ferdinand z Kestřan (Pol. 1661). — Vitanovský Arnošt z Vlčkovic (Hvožd. 1644); *Víška Ondřej (Ml. Smol. 1654); *Volinka Jan, mlynář (Vís. 1652); Vožický Jiřík (Zab. 1694). — *Zabořský z Brloha (Kad. 1517); *Zamlynský Václav (Zaml. 1654; Új., Tchoř.); Zaveský (Malk. 1690); *Závrborský Václav (Laž. sběhl 1661). — Žlutický Jiří, kantor (Zab. 1654).

III. Jména podle zaměstnání.

Barvíř Bartoloměj (Kas. 1644); Bečvář Vít (Tchoř. 1654); Bednář Václav (Ln. 1723). — Cihlář Jakub, jinak Beran (Ln. 1668). — *Dlaždič Pavel, kostelník (Kas. 1646); Dvořák Vojtěch, podstarší (Ln. 1692). — Fišmistr Václav, jinak Jasan z Tiefenbachu (Koc. 1654); Fořt Vít (Ln. 1654). — Hajný (Hejnej) Jakub (Běl. 1654); Hodinář Václav mistr polní (Tchoř. 1796); Holomek Matouš, rybniční hajný (Új. 1654); *Hvězdář Bláha (Běl. 1545). — Chalupník Matěj (Zab. 1643); Chalupník Jiří (Březí 1683).

*Knihař Matěj (Kas. 1658); Kočí Kříž, jinak Škarka (Záb. 1630); Kolář Bartoloměj (Ln. 1718); Kolář Jiřík, jinak Fikule (Běl. 1654); Kovář Matěj (Klad. 1654); Kovařík Jan, jinak Mlynařík (Koc. 1650); Koželoušek Jiří (Ln. 1672); Koželuh Matěj (Před. 1644); Kožišník Jan (Hvozď.); *Kravař Pavel (Kas. 1644); Krčmář František, pojazdný (Živ. 1830); Krejčí Jakub (Řfs. 1640). — *Lánkář Říha (Tchoř. 1654); Lokaj Jan (Rad. 1689); *Lovcík Tomáš, zahradník klášt. (Ln. 1730). — Malíř Šimon (Ln. 1670); *Mandlíř Šimon (Ln. 1670); Maštaliř Matěj (Ln. 1746); Mlynář Jan (Vís. 1654); Mlynářík (Před. 1654; také Minařík); Mlynařík, jinak Kovařík Jan (Koc. 1650); Myslivec, jinak Topič (Ln. 1650); Neckář Václav (Kas. 1690). — *Pacholek Adam (Ln. 1651); *Paprsník Jakub (Kas. 1650); *Pastýř Jan (Ln. 1665); Pekárek Vojtěch (Ln. 1622); Pekař Jan (Kas. 1690; Bezdr.); Podroužek Jan (Ln. 1654); *Podstarší Vojtěch (Ln. 1695); *Pokrývač Jiřík (Ml. Sm. 1663); Pomahač Jan (Běl. 1654); Provazník Kryštof (Lnáře 1644; vlastní jméno *Šenleb Kryštof; 1654 Schenleber).

*Ručníkář Šimon (Kas. 1654); Rvbák Martin (Slat. 1808). — *Řezák Jakub (Kas. 1654); Řezníček Václav (Kas. 1654); Řezník Jan (Běl. 1654). — Sedláček Pavel (Hvožd. 1680); Sedlák Jan (Chl. 1654); Sklenář Řehoř, vinopal (Ln. 1725); Skotáková Dorota (Ln. 1668); Sládek Jakub (Új. 1654); *Slouha Matouš (Ln. 1643); Soustružník Jan (Klad. 1654). — Šafář Jiřík (Ln. 1657); Šindelář Jan (Běl. 1660); Švec Jiří (Před. 1650). — Tesař Jiří (Ln. 1671); Tkadlec (i Kadlec) Franěk (Új. 1654); Topič Pavel (Ln. 1654); Topič, jinak Myslivec (Ln. 1650); Topič, jinak Vaec (Ln. 1671); Trubač Martin (Kas. 1654); Truhlář Václav (Kas. 1650). — Uhlíř, mistr polní (Tchoř. 1698). — Vazač Matěj (Ln. 1625); Vinař Jan (Běl. 1654); Voják Jiří (Tchoř. 1654); Volák Adam (Před. 1690); Voráč Jiří (Zah. 1650); Voráček, bednář (Ml. Smol. 1799). — Zahradník Jan (Ln. 1640); Zedník Šimon (Kas. 1654); Zlatník Vít, myslivec (Ln. 1646). — Zák Matěj, mlynář (Zah. 1650).

IV. Jména podle vlastnosti.

Běhavý Jan (Bezd. 1850); Běhounek Václav, šenkýř (Ln. 1777); Bílý Jan (Kad. 1654); Bohatý Jan (Újec. 1690); Bystrý Matěj (Bezd. 1690). — *Časný Matěj, mistr polní (Újec. 1685); Černý Vaněk, purkrabí (Ln. 1461); Černý Jakub, žid (Kas. 1654); *Čerstvý Matěj (Ln. 1650); Červený Vondra (Ln. 1658); Číly Jan (Zahorč. 1764); Čtrnáctý Josef (Ln. 1807). — *Devaterý Václav, krčmář (Pole 1679). — Hlavatý Šimon (Újec. 1650); Hluchá, bába (Běl. 1545); Holý Šimon (Hor. 1654, Hvožd.); Hofejší Vojtěch, mlynář (Vís. 1726); Hrubý František, pojazdný (Živ. 1820; v l. 1850—58 ředitel panství a podpisoval se „Rubey“).

Koktánek (Bezd. 1690); Koktavý Matěj, syn Jana Blatenky (Blat. 1650, Pol. 1622); Kopuletí Václav (Hrad. 1654); Krátký Václav, mistr polní (Malk. 1650); *Krypl Bartoloměj, cihlář (Ln. 1650); Kulhavý Ondřej (Koc. 1654). — *Lázňý Jakub (Bezd. 1690); Levý (Nezd. 1690). — *Malovaný Jakub (Pozd. 1660); Malý Jiří (Ln. 1728); Mokrý Theodor, administrátor panství 1901—25 (rodák Vodňanský). — *Němý (Běl. 1545); Novák Jan (Zab. 1690); Novotný Jan (Běl. 1690); Nový Václav (Új. 1664). — Ochotný Josef (Hvožd. 1871). — Pečený Václav (Tis. 1690); Poddaný Matouš (Ln. 1666); Pokorný Daniel (Zab. 1690).

Režný Kříž (Ln. 1650). — Skuhrový Jan (Tchoř. 1654); Sladký Vojtěch, mistr polní (Tchoř. 1785); *Stlačený Šimon (Běl. 1676); Stříbrný Jan (Nezd. 1787); Studený Vít (Kad. 1690); Suchý Jan (Ln. 1666); *Sukovatý (Kad. 1690); Syrový, mlynář (Bezd. 1661). — Šilhavý (Malk. 1690); Šfastný Jakub (Pol. 1690). — *Tichý Josef Ignác, hejtman (Ln. 1744). — *Ušatý Václav, fišmistr (Tchoř. 1748—1755). — Veselý Pavel (Bezd. 1690). — Zmrzlá Katerina (Ln. 1658); Zralý Jan (Chl. 1650); Zrzavý Hyrsl, žid (Kad. 1690). — *Žebravá Voršila z Prachatic (Ln. 1705).

V. Jména podle úkonů.

Číhal, řvec (Bezd. 1780). — Dobíhal Jan, ředitel (Ln. 1860—61); Doležal Jakub, sládek (Ln. 1721); *Drkal Matěj (Met. 1598). — *Hmožďil Matouš (Hrad. 1654). — Chladil Pavel (Hvožd. 1710); Chrastil Vondřej (Met. 1598); Chvátal Jiří (Koc. 1654). — *Ledabyl, *Ledabul Václav (Koc. 1628); Líbal Jiří, Šafář (Nový Dvůr u Koc.). — Musil Jan, Šafář (Tchoř. 1692); Musil Václav (Před. 1690). — Navrátil Matěj, podstarší (Ln. 1705); Nedbal Ondřej (Horn. 1654); Nepodal Jan, mlynář (Zam. 1896); Netušil Martin, mlynář (Zam. 1654); *Nezvál Kříž (Újec. 1690). — Proskočil Václav, písář (Ln. 1705); *Přeskočil Václav, podstarší (Ln. 1690); Přibyl (Nezd. 1690); Pudil Jan (Přeb. 1768).

Radil Marek (Koc. 1654); *Rozsypal Matěj, Šafář (Hrad. 1647). — Shejbal Vít (Běl. 1545). — Šmákal (Pole 1630, Bezd.); Šmejkal Václav (Hvožd. 1690). — *Vítal, převor kláštera (Ln. 1699); *Vymlel Matěj (Kas. 1654); Vyskočil Karel, hosp. správce (Ml. Smol. 1902). — Zavadil Jan, sládek (Ln. 1663—69); Zazvonil Jakub (Zah. 1680); *Zbudil Mikoláš (Běl. 1654).

VI. Jména podle hodnosti.

Císař Adam (Klad. 1654). — *Fiřt (Běl. 1545). — Hejtman Ondřej, jinak Kuřák (Tchoř. 1630; potomstvo Hejmánkové). — *Jentiška Jindřich z Běsín na Bělcicích (1519). — Kavalír Adam (Új. 1654); Konšel Jiří (Hrad. 1731); Král Pavel (Tchoř. 1650); Kurfiřt Adam (Új. 1654). — Man Jan (Před. 1611); Man Matěj (Ln. 1640). — *Paveš Vojtěch (Malk. 1690); Probošt Karel (Ln. 1709). — Rvchtář Václav (Běl. 1650). — Šach Matouš (Před. 1654). — Vejvoda Bartoloměj (Ln. 1667).

VII. Jména podle národnosti.

Čech Matěj (Klad. 1654). — *Helveta František, kontribuční (Ln. 1723). — Morava Pavel (Záv. 1649); Morávek Max, písář (Ln. 1872). — Němec Vojtěch (Új. 1748); Němeček (Tchoř. 1622). — Poláček Pavel (Ln. 1747); Polák Ondřej (Před. 1654); Prus, Prusovský grunt pustý (Ml. Smol. 1654). — Slezák Ondřej (Ln. 1654). — Španělka, jinak Beranka (Blat. 1650); Švejcar František Rudolf, hejtman (Ln. 1741—3). — *Turčín Václav (Ln. 1726); Tureček Václav, správce (Pole 1699); Turek Martin (Chl. 1654). — Uher Samuel, žid (Kas. 1650). — Vlach Jiří (Rad. 1806). — Žid Jan, krčmář (Blat. 1637); Žid Václav (Ln. 1808).

VIII. Jména podle zvířat.

Beran i Beránek Řehoř, cihlář (Ln. 1668); Beranka, jinak Španělka (Blat. 1650). — Hřebec Ondřej (Běl. 1654). — Chrt Zikmund ze Rtína na Hradišti (1579). — Jelen Jan (Pol. 1622); Jelínek Pavel (Kas. 1654); Ježek Jiří, písář (Ln. 1732); Ježkovská chalupa (Běl. 1650). — Koníček Jiří (Pole 1735); Koza Matěj (Koc. 1622); Kozel Jakub (Před. 1638); Kozlík (Před. 1611). — Liška Štěpán (Zah. 1630). — *Myš Marek, polír (Ln. 1691). — Nedvěd (Laž. 1690).

Skop Adam (Ln. 1650); Slon Petr, purkrabí (Ln. 1452). — *Šiml Jakub (Ln. 1816). — Valach Václav (Blat. 1808); *Vepř Mikuláš z Třemšína (Hvožď. 1456); Vlček Jan Jiří, důchodní (Ln. 1713); Vlk Pavel (Zah. 1622); Vopička Jan, mlynář (Koc. 1856); Vydra Matěj (Zab. 1630). — Zajíček Josef (Běl. 1776).

IX. Jména podle opeřenců.

Čejka Jan Jiří z Olbramovic (Živ. 1669); Čermák Jan (Kas. 1660); Čermák Jiří Ant., hejtman (Ln. 1721); Červenka Jan (Běl. 1748); Čížek Václav (Ln. 1659). — Hejl Štěpán (Met. 1654); Holoubě Petr, purkrabí (1457); Holub Václav (Pozd. 1654. Laž. 1690); Hrdlička (Kas. 1650). — Kačena (Ml. Smol. 1796); Kačer Matěj (Ln. 1620); Kalous Jan, sládek (Pole 1673); Kavka Řehoř, varhaník a hejtman (Kad. 1649); Kohout Adam, farář (1757); Krúta Ondřej (Ln. 1789); Křepelka Bartoloměj, myslivec (Hvožď. 1674); Kuřátko Joachym (Ln. 1625); *Kňus (= Kos; Tchoř. 1654); Kvíčala (Běl. 1690). — Luňáček Václav, obroční (Ln. 1710); Luňák (Kad. 1682); *Lýska Jiří (Kas. 1653). — Páv Tomáš (Rad. 1737); Pávek Lambert, administrátor (Ln. 1884); Pelikán Šimon (Ml. Smol. 1680); Pinkava Kašpar, mistr polní (1651); Ptáček Václav (Kas. 1650).

Řežábek, krémář (Kas. 1658). — Slavíček Jan (Pole 1680); Slavík Řehoř, mládeček (Ln. 1664); Slavíkovský František, sekretář (Ln. 1722); Sluka Josef (Bezd. 1826); Sojka Bartoloměj (Zab. 1630); Sokol (Běl. 1545); Stehlík Mikuláš jinak Mikeš (Kas. 1654); Stehlík Tomáš (Běl. 1680); Straška Jan Hendrvch (Ln. 1682). — Špaček Matěj (Blat. 1631). — Vejrek Jan, mlynář (Hrad. 1690); Vorel Josef, zahradník klášterní (Ln. 1738); Vorlíček Kryštof, rychtář (Ln. 1684); Vrabec (Běl. 1545); Vrabčinka Justýna (Kas. 1647); Vrabík Havel (Kas. 1688).

X. Jména podle ryb a obojživelníků.

Kapr Martin (Blat. 1690); Karas Matěj (Kas. 1670). — Rvbička Jan (Ln. 1650). — Štíka Havel (Ln. 1622); Štíkovský grunt (Běl. 1690). — Žába Julius, písář (Ln. 1867).

XI. Jména podle rostlin.

Balšánek Matváš (Kas. 1654); Bez Jakub (Ln. 1650); Borovka Václav, písář (Ln. 1704); Brambora, jinak Smišek, truhlář (Ln.); Březina

Jiří (Nezd. 1690). — *Cibule Mikoláš (Běl. 1668); Cibulka Václav, krémář (Živ. 1693). — Fiala Pavel, Fialka Kateřina (Ln. 1650). — Hájek Matěj (Ln. 1650); Hruška (Kad. 1680). — Chmel Matěj (Újec. 1690); Chmelík Martin (Kas. 1680). — Jablonka Tomáš, kaplan (Běl. 1806); *Jahodka Oldřich na Bělčicích (1545); *Jasan Václav (Koc. 1650); Javůrek Jakub (Kas. 1654, Běl.); Jedlička Jan (Kas. 1654).

Kalina Jiřík (Kas. 1650); Klas Jiří, šafář (Živ. 1743); Košál Vít, šafář (Ln. 1748); Koukol i Koukolík Václav, lokaj (Ln. 1718); Květina Václav (Ln. 1729). — Mrkvíčka (Pole 1805). — Oliva Jan (Běl. 1670, Ln. 1668). — Petřzelka Ondřej (Ln. 1685); Pohanka Václav (Živ. 1745). — Růžička Jan, neb Mach (Ln. 1697). — Řepa Daniel (Kas. 1654); Řepa Severín (Klatovský), ouředník (Ln. 1622). — Smrčka Buryán (Běl. 1680). — Šafránek (Běl. 1550); Šiška Jiřík (Hvožď. 1796); Šťovík Jan (Hrad. 1676); Švestka Daniel, podruh (Ln. 1647). — Trnka Jan (Zab. 1650). — Vokurka Adam (Tchoř. 1654); Vrba Matěj (Hrad. 1701). — *Zrno Tomáš (Zahorč. 1808).

XII. Jména různého významu.

Amcha, hejtman u Jar. Zmrzlíka (1469). — Baloun Jan (Koc. 1654, Zah.); Barák Václav, kaplan (Běl. 1739); *Bězek Štěpán (Bezd. 1654); Blabol Matěj (Tchoř. 1754); *Blocek i Plocek Jakub (Hrad. 1690); Bouda Simon (Ln. 1708); *Bracký i Bradský Jan (Zab. 1650); Brynda Jiřík (Běl. 1651); Břitnovský grunt (Tchoř. 1622); Buchta (Chl. 1650); *Buchtora (Chl. 1622); *Buchynka Ondřej (Hrad. 1654); Bulín Jan (Běl. 1676). — *Dík Václav, mlynář (Záv. 1690); Dobředělej Josef, kaplan (Kad. 1779); *Drátovský grunt (Pole 1690); Drnek Tomáš (Koc. 1654); *Drnochod, jinak Baroch (Zah. 1622); *Drůba (Pole 1629); Duda Jan, šafář (Tchoř. 1714); Duspivo Matěj, sládek (Ln. 1696). — Fáměra i Famíra (Ln. 1657); Ferina Matěj (Ln. 1676); *Fikule Jiří, jinak Beran (Běl. 1690); *Fikule Jiřík, jinak Kolář (Běl. 1654); Flandera Jiřík (Zahorč. 1654); *Frýzek (Frízek) František (Koc. 1650); snad od Fridrich, Frýda = Frýzek?; *Fufka Jan (Met. 1598). — Habaděj Matěj (Hvožď. 1680); Hadač Jan (Hor. 1654); Hák (Běl. 1545); Hála Tomáš (Rad. 1690); Halada Jan (Ml. Smol. 1654); Halášek Jiří (Kad. 1690); *Haldrán (Běl. 1545); Halík Václav (Hrad. 1688); *Hamalák Ondřej (Běl. 1654); *Haraburda Ondřej (Laž. 1655); *Hatlač Jan (Új. 1654); *Hemelín (Běl. 1690); Hlaváč Řehoř (Ln. 1661); Hlaváček Matouš (Hvožď. 1654); Hledík Antonín, písář (Ln. 1709); Hlína Martin (Chl. 1745); Hlinka Martin (Új. 1654); *Hlodáček Samuel, podstarší (Ln. 1707); Hoblík Matěj (Ln. 1666); *Hodymánek Martin (Zah. 1650); *Holubáč Václav, učitel (Zab. 1712); *Honibel (Běl. 1545); Hotovec Ondřej, kočí (Ln. 1718); Houška Jan, mlynář (Živ. 1678); Hrbek Tomáš (Tchoř. 1650); Hruběš Pavel (Před. 1654); Hřebenář Lambert František z Harachu (Rad. 1672); Hubáček (Běl. 1545); Hubka Joachym Kryštof z Černéčí, na Chlomku († 1586); Hůlka Jan (Chl. 1695); Hupák (Běl. 1707). — Chaloupek i Chaloupka Bartoloměj (Ln. 1739); Chlouba Ondřej (Pole 1654). — Jebočovská chalupa (Pole před r. 1654).

Kalivoda Jan, sládek (Ln. 1730); *Kamrda (Bezd. 1680); Karnos Jan (Zab. 1658); *Klenha Jiřík (Kas. 1654); *Klepsa Pavel (Pole 1625); Klička Tomáš (Kas. 1650); *Klofáček Václav (Tchoř. 1622); *Klumpa (Zab. 1650); *Kmucha Jiří (Před. 1690); *Kmuha Jiří (Pozd. 1654); *Knejzílk Adam (Ln. 1688); Koblih Šimon, mistr polní (Tchoř. 1708); Kocián Jan, písář (Ln. 1721); *Kodas Tomáš (Tchoř. 1622); Kohel Jan (Malk. 1690); Koláč Karel, pojezdny (Hvožď. 1813); *Kolník Šimon (Hvožď. 1680); *Komrda Jan (Zab. 1630); Kopačka Jiří, mlynář (Bezd. 1771); Koranda Václav (Kas. 1660); *Kornos i Karnos (Zab. 1650); *Kostěnová Ludmila (Klad. 1685); Kot Matěj, mlynář (Ml. Smol. 1712); Kozák Matěj (Před. 1690); *Kozelencová Dorota (Kas. 1680); *Kozelenec Martin, mlynář (Záv. 1682); *Kraček Pavel (Újec. 1690); Krákora Jan (Újec. 1654); Kratochvíle Matěj (Ln. 1650); Krupka Vít (Ml. Smol. 1690); *Krýdová Anna (Új. 1690);

*Křičan i Křičan Václav (Kas. 1676); Kučera Pavel (Kas. 1654); Kuda Václav (Rad. 1695); Kuřák (Tchoř. 1630); Kuška Šimon (Pole 1690); Kuták Jan (Blat. 1630); Kutan Václav (Hvožd. 1654); Kuthan Jan (Hvožd. 1689); Kutina Jakub (Před. 1654, Met.).

Lacina Jiří (Kas. 1654); Lapáček (Blat. 1631); Lazna (Bezd. 1650); Lehečka Jan (Běl. 1690, Pozd.); Letošník Jan (Koc. 1654); Listopad Bartoloměj, obroční (Ln. 1721); Loula Adam (Pole 1773, Bezd.); Lůj Matouš (Běl. 1695). — *Malásek Václav (Ml. Smol. 1796); Malát Tomáš, mlynář (Zah. 1690); *Malta Václav, krčmář (Kad. 1682); Masák Václav, mlynář (Tchoř. 1703); *Metla Jiří, šafář (Zab. 1671); *Mladeneč Jan z Újezda (Koc. 1419); *Mnichovec (Běl. 1545); *Mostník Lorenc z Moštice, purkrabí (Ln. 1569); Mourek Matěj (Lhotka 1622); Mráček Buryán (1654); Mráček Pavel (Laž. 1690); Mráz Tomáš (Zab. 1650); Mrzílek Jan (Hor. 1695); Mužík Matěj (Kad. 1690). — Náhlík Vít (Zab. 1630); Necuda Jiří (Tchoř. 1654, Koc.); Nechyba Josef, farář (Kad. 1799); Nejtek Matouš (Pole 1680); *Nemrha Jan (Zab. 1654); *Nemrha Václav, písar (Ln. 1730); Neřádové (Zah., Přeb., Tis., Chl. 1654); *Netáhlo Adam (Kas. 1654). — *Ocásek z Pozdyně (Pozd. 1439—1466); *Oud Václav, krčmář (St. Smol. 1711). — Palát Jakub (Před. 1690); Palata Matěj (Pozd. 1695); *Palinovský grunt (Tchoř. 1622); Panýrek (Ln. 1723); Papáček (Blat. 1630); *Papák Martin, purkrabí (Ln. 1483); Pátek Antonín Josef, ředitel (Ln. 1813); Patleich Matěj (Kad. 1705); Pecánek Vojtěch (1784); Pečánka Matěj (Živ. 1784); Pihera Josef, krčmář (Ln. 1795); Pilka, čajkař (Ln. 1758; poddaný k Nalžovůvmu); *Pinkásek Matěj (Zab. 1673); Pivec Karel, krčmář (Ln. 1779); Plocek i *Blocek Jakub (Hrad. 1690); Pobuda (Koc., Hor., Běl. 1654); Podlahá Josef (Chl. 1773); Polívka Martin (Chl. 1652); *Popelec Jan (Új. 1654); Popelka Jan (Před. 1654); *Popelník Vít (Běl. 1654); Potůček Martin (Kas. 1676); Procházka Šimon (Ln. 1654); *Prounold Jan (Nezd. 1690); Příhoda (Bezd. 1690); *Pukan Vávra (Ml. Smol. 1684); Pytel Jan (Běl. 1675).

*Rampír Václav (Tchoř. 1676); Rataj Tomáš (Blat. 1630); Rek Klement (Říš. 1652); *Ros Jiří (Ln. 1654, Új.); *Rosolík Martin (Hvožd. 1652); *Roudačovská chalupa (Kad. 1690); *Růt Ondřej (Záv. 1662). — Sádlo Jošt z Kladrubec (1380); Schovánka Anna (Ln. 1712); Skokan, krčmář (Ml. Smol. 1854); *Skořípka Řehoř (Hrad. 1625); *Skrčák Martin (Ln. 1667); Slanec Jiří (Před. 1654, Vrb.); *Slepec Oldřich z Miličína na Újezdci (1401); Sloup Mikuláš (Před. 1690); Smitka Jakub (Nezd. 1690); Soukup Martin (Ml. Smol. 1690); *Soused Jakub (Laž. 1690); *Soused Václav (Chl. 1773); *Staroun Bartoloměj (Ml. Smol. 1654); Stodola Jan (Před. 1644); Strejček Vojtěch (Chl. 1819); *Strýcius Jan Jiří, hejtman (Ln. 1663—1668); Stuchlík Václav, farář (Běl. 1700); Suchánek Adam (Kas. 1654); Suchomel Jan (Hrad. 1672); Svoboda Václav (Kas. 1654); Synek Václav (Říš. 1654). — *Šachanovská chalupa (Běl., pustá 1669); Salada Jiřík (Ln. 1685); Šalanský Jakub (Hvožd. 1785); Šatava Mikoláš (Záv. 1654); Šavrda (Hrad. 1690); Šebelková (Ln. 1651); *Šimra Matěj (Ln. 1647); *Šipatka Vojtěch (Ml. Smol. 1690, Klad.); *Šitka Václav, purkrabí (Ln. 1498—1500); *Škankrda (Nezd. 1690); Škarka i *Škorka Kříž (Zab. 1637); Škudrná, deserter od Brandeuburské armády (Ln. 1745); Šmolka Adam, pastýř (1689); *Šmuhař Tomáš (Kas. 1690); Špalek Šimon (Koc. 1680); Špička Jan, mistr polní (Tchoř. 1712); Štoček Jan, písar (Ln. 1697); Šulist Matěj, kancelista (Ln. 1707); Švehlovský grunt (Pole 1690); Švenda (Ln. 1622).

Taška Kryštof, purkrabí (Ln. 1770—1783); *Táta Jiří (Tchoř. 1654); Tejc, šafář (Nový Dvůr 1868); Teje (Klad. 1796); Topinka Jakub (Koc. 1654); Trčka František Tomáš, hejtman (Ln. 1765—70); *Tršek Matěj (Říš. 1650); *Truba Matěj (Hrad. 1690); Třeštík Pavel (Zab. 1630); Tumlíř Jan, podstarší (Ln. 1728); Tumlíř Václav z Borce, hejtman (Ln. 1728—29); Turník Adam (Běl. 1676); — Ťulka Petr, šafář (Ml. Smol. 1723). — Vazač Matěj (Ln. 1625); *Vejmetek Jan, sládeček (Zab. 1656); *Větřík (Laž. 1690);

Vlas Ignác, kancelista (Ln. 1702); Vlasák Vojtěch (Ln. 1793); Vnouček (Bezd. 1690); *Vobžera Šimon, padzerník (Ln. 1652); *Vocasník (Nezd. př. 1654); Vodička Karel (Běl. 1782); *Vohrnhuba Vít (Tis. 1670); Vokroj Jan, šenkýř (Blat. 1630); Vomáčka Šimon (Tchoř. 1690); Vonášek Adam (Hor. 1660, Hvožd.); Voršík Šimon (Laž. 1680); *Vostřachovský grunt pustý (Zab. 1631); Votruba (Malk. 1690); Vrtiš Jan (Tis. 1664). — Zelinka (Kas. 1654); Zemánek Vít, krémář (Ln. 1650); Zitka Jan, krémář (Ln. 1696); Zmrzlík Petr ze Svojsína na Lánářích (1433); Zouplna Jiřík, mistr polní (Ln. 1675); Zvěřina František, justiciár (Ln. 1789). — Ženíšek Jakub (Zab. 1784); Žilka Pavel (Új. 1654); *Žranice Štěpán (Ln. 1647).

XIII. Jména cizí.

*Abentanc Ludvík, zámecký zahradník (Ln. 1692); *Adelgeis z Thüngu Frant. Ernest, hofmistr hraběte z Küniglu (Ln. 1719). — *Banner Jan Jiří, lokaj (Ln. 1726); *Brückner (též Brykner) Jan Kryštof, sekretář (Ln. 1691); *Bruň Ferdinand, písář (Ln. 1726); *Büchl (Büchel) Antonín, duchodní (Ln. 1728). — *Cassler Martin, štolba hrab. Tomáše Zachea z Chudenic (Ln. 1695). — *Draxler Jiří, purkrabí (Ln. 1702); *Dünner Josef, kumštu mysliveckého, poddaný panství Drahobuzského v kraji litoměřickém (Ln. 1736). — *Edl Vít, zahradník (Ln. 1651); *Engelmann František, ředitel (Ln. 1852); Erben Jiřík, fořtmistr (Ln. 1708). — *Feller Jiřík, palír tesařský (Kas. 1672); *Ferada Donát (Kas. 1664); *Fiat Daniel (Kas. 1654); *Fišer Václav (Pozd. 1719); *Flajšer Antonín, hejtman (Pole 1674); *Folkmann Matěj, purkrabí (Ln. 1689; = Woltman); *Forstmajer Matěj, hejtman (1721); *Frühsauer Jiřík (Zab. 1629). — *Gemsendorf Bedřich Jan z Gemsendorfu, hejtman (Ln.; † 27. XII. 1684, stár 65 let); *Giringer Jan Jiří (Ln. 1724); *Greiner Jan Řehoř z Veveří a Mysleštiny, hejtman (Ln. 1676—84); *Gruber Jiří, hejtman (Ln. 1644); *Grüberinová Alžběta, vdova roz. *Petschacherová, klíčnice (Ln. 1697); *Grymb (*Grymbe, *Grymp) Jan, duchodní (Ln. 1680). — *Hauser Jan, správce (Ln. 1697); *Hausnar, též *Hoznar, *Hoznaur, Tomáš, sládek (Ln. 1646); *Hayda Josef, Šafář (Ln. 1754); *Hayer Andreas Benedikt, kancelista (Ln. 1689); *Henner Jan Jakub, lokaj (Ln. 1722); *Hessová Kateřina (Běl. 1654); *Hybler Adam, důch. písář (1687). — *Jevenot Josef, praefectus u hraběte (Ln. 1747; psán i *Thevenot); Jukl Jiřík, purkrabí (Ln. 1677).

*Khopp Jan, správce (Tvníště u Rad. 1698); *Khun Václav, obroční (Ln. 1708); *Khünigl Leopold, hrabě (Ln.); Khyvr Michal (Běl. 1654); *Kleinmondt Jan Adam, obročník (Ln. 1726); *Klostermann Jan, cihlář (Ln. 1727); *Krečmer, hejduk (Ln. 1725); *Krejmar i *Reimann Diviš (Zab. 1628); *Kuinczl Jan Elezius, písář (1728); *Kym Jan Jiřík, kuchař (Ln. 1721). — *Ladman Matěj, hejtman (Ln. 1648—1658); *Lachner Jan Jiří, kuchař (1718); *Lempaur Šebestián, komorník (Ln. 1682); *Lintner Jakub Leopold (Ln. 1668); *Lympold Andres, písář (Ln. 1729). — *Mavradová, komorná (1691); *Mazin Petr (Ln. 1667); *Mejzl — *Meysl — *Meyzner Václav, bažantník (Ln. 1729); *Miller Jan Bartoloměj, hejtman (Ln. 1712—18); *Mundusovská chalupa (Kad. 1690). — *Össer Matěj, duchodní (Ln. 1726). — Pecherle Václav, písář (Ln. 1718); *Pellet Václav, písář (Ln. 1728); *Perchele Matěj, purkrabí (Ln. 1699); *Petsch Václav, purkrabí (Ln. 1721); *Pitsch Jan (Ln. 1726); *Pitschl Jan Václav, purkrabí (1705—7); *Plapert Josef Antonín, komorník (1721); Prausová Dorota, klíčnice (1712).

*Rejimar i *Krejmar Diviš (Zab. 1628); *Richter František, písář (1730); Rosenberg František, sekretář (1794); *Rücker Adam Alois, hejtman (Ln. 1703); *Rytterajzl Jiří, kovář (Ln. 1684; jeho manželka *Ryková). — *Saycz, *Seytz, lokaj (Ln. 1719); *Scheurer Jan, cukrář (Ln. 1722); *Schifter Václav, kuchař a šenkýř (Ln. 1707); *Schleicher Matěj, mistr polní (Hrad. 1666); *Schmied Jan Frýdrich, hejtman (Ln. 1684—89); *Stäther Martin, písář (Ln. 1674); *Stockler Hynek František (Ln. 1724);

*Strauss, cukrář panský (1718). — *Sénleb, *Šenleben i *Šenleber, provazník (Ln. 1643 a 1654; potomstvo Provazníkové!); *Silbach Jakub, správce (Ln. 1747); *Šmidar i Šnejdar (Zahorč. 1654); *Šmolc Matěj (Hvožd. 1684); *Šofman, urozený pán z Životic (1665; = Šofmanové z Hemrlesu); *Šolle Jan (Hvožd. 1654); *Štauf Jan (Zab. 1676); *Štifař i *Štifter Václav (Ln. 1719); *Štrobach Joachym, správce (Ln. 1775); Šuber (Ssüber) Václav, ovčák (Ln. 1646; jeho potomstvo sluje Čubrové). — Trechr Jiří, kovář (Ln. 1683); *Typpner Jan Jindřich, hejtman (Ln. 1704—11). — *Waldbauer (*Waldpauer) Augustýn (Ln. 1719); *Waldmann Václav, sládek (Ln. 1729); *Weissenregen Ignác František, písář (Ln.); *Wieser Jan Jiří, zámecký truhlář (Ln. 1695); *Winkler Václav, podstarší (1699); *Wolf Jan, důchodní (Ln. 1720); *Woltman Matěj, purkrabí (Ln. 1689).

XIV. Pohodní (*samota u Lnář*).

*Geiger Kryštof (1713); *Wohlgemuth Kašpar; Krasl Bartoloměj (1714); *Khollinger Jan (psán i Kholině; 1726); Millner Wolfgang, pácholek (1728); Linhart (1739); *Hollschnied Jan (1743); *Ullschmied Linhart (1762); v 19. stol. *Kaiserové a *Langmajerové.

Stanislav Dvořák :

Kniha smluv svatebních v Solnici.

Mezi četnými knihami městskými nachází se v městském archivu v Solnici i kniha smluv svatebních se vzácnými zápisy ze stol. XVI. a XVII. Je to cenný pramen pro rodopisce, jemuž poskytuje hojnost materiálu ke studiu genealogickému v době, kdy není záznamů v matrikách na farních úřadech.

Kniha jest svázána v původní kožené vazbě, na níž jsou vyraženy jednak podoby M. Jana Husa, Erasma Roterdamského a Filipa Melanchtona, jednak symboly víry, naděje a lásky. Čítá celkem 500 stran; prvé čtyři jsou nepopsané, na páté je pokus o rejstřík se 7 jmény, šestou tvoří titulní list: „*Zápisové smluv svatebních města Solnice. Jsou založeny od Samuele písáre radního. 1563*“, za nímž následuje 490 popsaných a paginovaných stran; poslední čtyři strany jsou opět nepopsané.

Zápis v knize nedodržují vždy pořad přesně chronologický. Proto při vydání jejich regestů,¹⁾ jež seřazují přesně v časovém sledu, připojuji na konci v závorce číslo stránky, na níž je příslušný zápis v knize smluv svatebních zapsán. Pro nedostatek místa uvádím v regestech pouze jména ženicha a nevěsty, jakož i místa, z něhož pocházeli; byli-li oba snoubenci či jen jeden ze Solnice, je označení osady vynecháno. Pomíjím tudíž v regestech všechna jména svědků, třebaže jsem si vědom, že i ona přivedla by na stopu mnohé badateli.

Mezi zápisu smluv svatebních přicházejí v knize na stranách 191 až 200 i zápisu kšaftů, jejichž seznam podávám na konci ve zvláštním odstavci.

¹⁾ Při edici regestů bylo užito téhoto zkratku: J. Mt = Jeho (její) Milost; manž. = manželka; neb. = nebožtík, nebožka; p. = pan; poc. = poctivý; pozůst. = pozůstalý; slovut. = slovutný; uroz. = urozený; a pod.

Váženému p. řídícímu učiteli Františku Hajnovi v Solnici děkuji upřímně za vzácnou ochotu, s níž mně vždy vycházel při rodopisnému badání vstří.

I. Regesta svatebních smluv solnických.

1. 1563, v úterý po sv. Filipu a Jakubu [4. kočetna]: zápis sjití sv. manželství Jana, syna neb. Jíry Petrova z Kvasin, s Dorotou Kodýdkovou, kmetičnou J. Mti pána našeho. (1.)
2. 1563, ve středu po nalezení sv. Kříže [5. května]: smlouva svatební Petra Štemberského s dcerou někdy Poláka, kováře a kmetičnou J. Mti pána našeho. (4.)
3. 1563, v úterý před Božím tělem [8. června]: zápis smluv svatebních Jana, syna Vaňka Švehlova, s Kateřinou, vdovou a někdy manž. neb. Jana Čermáka. (3.)
4. 1563, v úterý před Božím Tělem [8. června]: zápis anebo smlouva sjití sv. manželstva Matouše, příjmi Kalimlíka, a Maruše, někdy manž. Jíry Černíkovského a kmetičny J. Mti páně. (5.)
5. 1563, v úterý před sv. Janem Křtitelem [22. června]: smlouva svatební Jiříka Hajlka (*Hejlka?*), souseda, s Voršíloou vdovou, někdy manž. neb. Havla Pláteníka. (2.)
6. 1563, v úterý na Mistra Jana Husi [6. července]: smlouva svatební Jana, syna Duškova Václava, se Zuzanou, dcerou někdy neb. Hlavky a sirotkem J. Mti páně. (4.)
7. 1563, v pondělí na den sv. Voršíly²⁾: smlouva svatební Jana, syna Martina Smolíkova z České Třebové, a Anny, dcery Tomáše Hvízdalová. (2.)
8. 1564, ve středu před sv. Jiljím [30. srpna]: smlouva svatební Jana, syna Jakuba Nemastného z Rychnova (*nad Kněžnou*), a Kateřiny, dcery neb. Jana Kodýtka a sirotka J. Mti páně. (5.)
9. 1564, ve středu před sv. Pannou Kateřinou [22. listopadu]: smlouva svatební Samuele, syna Jana Ondráčkova, a Zuzany, někdy dcery Martina Ševce, sirotka J. Mti páně. (6.)
10. 1565, v pondělí masopustní [5. března]: smlouva svatební i sjití sv. manželstva Jana, syna Bohušova, a Doroty, dcery neb. Koubká, sirotka J. Mti páně. (7.)
11. 1565, v úterý masopustní [6. března]: smlouva svatební Jiříka mlynáře a Anny, někdy manž. Joanisa Píseckého a kmetičny J. Mti páně. (7.)
12. 1565, v úterý před křížovou nedělí [22. května]: smlouva svatební Pavla, syna neb. Pavla Bednáře z Kounova, a dcery Kateřiny Vaňka Vodáková. (8.)
13. 1566, v úterý před obrácením sv. Pavla na víru křesťanskou [22. ledna]: svatební smlouva Jana Handkovského a Magdaleny, dcery neb. Kodýdka. (9.)
14. 1566, v úterý před památkou sv. Pavla na víru křesť. obrácení [22. ledna]: svatební smlouva Václava, syna Jana Jíchova, a Doroty, dcery Vaňka Vodáková. (10.)
15. 1566, v úterý před sv. Pannou Dorotou [5. února]: smlouva svatební Jiříka Martínkova z Rychnova, a Zuzany, dcery po neb. Machovi Zídkoví v Solnicí. (11.)
16. 1566, v úterý po sv. Scholastice [12. února]: smlouva svatební Matěje, syna Tomáše Švehlova, s Dorotou, dcerou Jiříka Březiny. (11.)
17. 1566, v pondělí před sv. Bartolomějem [19. srpna]: smlouva svatební Samohele, syna Václava Dušíka, s Mandalenou, manž. pozůst. po neb. Janovi Šejdovi, kmetičnou J. Mti páně. (12.)

²⁾ Sv. Voršíly je 21. října, kterýžto den připadl v r. 1563 na čtvrtek!

18. 1567, v úterý po památce sv. Fabiána a Šebestiána [21. ledna]: smlouva svatební Jana, syna Vičenova z Dlouhé Vsi u Rychnova [nad Knežnou], s Kateřinou, dcerou pozůst. po neb. Schopíkovi, sirotku J. Mti páně. (13.)
19. 1567, v úterý po památce sv. Fabiána a Šebestiána [21. ledna]: svatební smlouva Tomáše, syna Vítka z Aubrechtic (t. j. Albrechtic), s Kateřinou, pozůst. manž. po neb. Martinovi Těžkému, kmetičnou J. Mti páně. (14.)
20. 1567, v úterý po památce sv. Fabiána a Šebestiána [21. ledna]: smlouva svatební Pavla, syna neb. Jana Volejníka z Ledské, se Zuzanou, dcerou neb. Martínka Pračkova, sirotkem J. Mti páně. (15.)
21. 1567, v úterý po hromnicích [4. února]: svatební smlouva Václava, syna Matějeova z Ještětic, s Dorotou, manž. pozůst. po neb. Vítkovi Kanckovi, kmetičnou J. Mti páně. (13.)
22. 1567, v úterý po hromnicích [4. února]: smlouva svatební Jiříka, syna Kubíková, s Kateřinou, dcerou Jana Roubíčka. (16.)
23. 1567, v úterý po sv. Medardu [10. června]: smlouva svatební Jiříka, syna pozůst. po neb. Janu Chládkovi, se Zuzanou, manž. pozůst. po neb. Samuhelovi, kmetičnou J. Mti páně. (17.)
24. 1567, v úterý před památkou Proměnění Krista Pána [5. srpna]: smlouva svatební Matěje, syna p. Jiříka Topinky z Vysokého Mýta, s Dorotou, dcerou pozůst. po nebožtí. Machovi Zídkoví v Solnici. (18.) (*Smlouva nedokončena.*)
25. 1568, v úterý před sv. Šfaštným [13. ledna]: smlouva svatební Václava, syna Nohavkova, s Mandalenou, dcerou Mikuláše Šimečkova. (19.)
26. 1568, v pondělí masopustní [1. března]: smlouva svatební Matěje, syna neb. Poláka, kováře, s Dorotou, dcerou Viktorina Ševce. (21.)
27. 1568, ve středu po sv. Stanislavu [12. května]: svatební smlouva Matěje Jiříkova z Dobrušky s Kateřinou, dcerou pozůst. po neb. Kubíkovi, sirotkem J. Mti páně. (22.)
28. 1570, v úterý po sv. Trojici [23. května]: smlouva svatební Jana Průchý z Černíkovic s Annou, vdovou pozůst. po neb. Janu Trávníčkovi. (27.)
29. 1571, v úterý před sv. Valentinem [13. února]: smlouva svatební s povolením uroz. pána Benjamina z Vlkanova mezi Vojtěchem Poláčkem, služebníkem, a Mandalenou Vančurkou, kmetičnou J. Mti páně. (28.)
30. 1571, v pondělí po sv. Trojici [11. června]: smlouva svatební Štefana Ševce, s Mandalenou, manž. po neb. Pavlu Němcovi. (29.)
31. 1571, v úterý před sv. Václavem [25. září]: smlouva svatební Václava, syna Janka Šimkova, s Annou, dcerou po neb. Havlovi z řek. (30.)
32. 1572, v úterý po sv. Scholastice [12. února]: smlouva svatební Jiříka Hradeckého s Annou, dcerou po neb. Vaňku Švehlovi. (31.)
33. 1572, v pondělí masopustní [18. února]: smlouva svatební Jana Škríčky z Vísky a Kateřiny, pozůst. po neb. Janovi Holém z Kvasin. (32.)
34. 1572, v úterý po sv. Trojici [3. června]: smlouva svatební Jana, mlynáře pama Jana Berký na Bělé, s Annou, pozůst. manž. po neb. Vítka Nadělovi, kmetičnou J. Mti páně. (33.)
35. 1572, v úterý po sv. Bartoloměji [26. srpna]: smlouva svatební Daniela, syna neb. Davida Vinopalé, se Zuzanou, dcerou neb. Jana Krejčího. (34.)

36. 1572, v úterý po Všech svatých [*4. listopadu*]: smlouva svatební Mikuláše Polednova s Dorotou, pozůst. dcerou po neb. Machu Havlicovi. (35.)
37. 1572, v pátek po sv. Kateřině [*28. listopadu*]: smlouva svatební Jana Koczmanu s Mandalenou, dcerou pozůst. po neb. Janu, mlynáři přečínském. (36.)
38. 1573, v pátek po památce Tří králů [*9. ledna*]: smlouva svatební Vítu Jalovce s poct. pannou Kateřinou, dcerou Lukáše Chybý. (37.)
39. 1573, v pondělí po památce Tří králů [*12. ledna*]: smlouva svatební Jakuba Kankova s poct. Dorotou, manž. pozůst. po neb. Šemberovi. (38.)
40. 1573, v pondělí po devítíniku [*19. ledna*]: smlouva svatební Jiříka z Dlouhé Vsi s poct. pannou Dorotou, dcerou neb. Vavřince Krejčího. (39.)
41. 1573, ve středu den sv. Anežky [*21. ledna*]: smlouva svatební Jiříka Pivovarníka s Dorotou, dcerou Martina Švehlova, kmetičrou J. Mti páně. (41.)
42. 1573, v pondělí den sv. Panny Markéty [*13. července*]: smlouva svatební Martina, syna neb. Jana Valany ze Semechnice, s poct. Dorotou, dcerou neb. Vaňka Švehlova, pozůst. manž. po neb. Machu Bochovi. (43.)
43. 1574, v úterý den sv. Juliany [*16. února*]: smlouva svatební Pavla, syna Jiříka Brouska, s Dorotou, pozůst. manž. po neb. Vítu Šimkovi. (44.)
44. 1574, v úterý před sv. Matějem, apoštolem Páně [*23. února*]: smlouva svatební Václava Šimkova s Annou, dcerou neb. Arona Barvíře, sirotkem J. Mti páně. (45.)
45. 1574, v úterý po sv. Trojici [*8. června*]: smlouva svatební Jana, syna Kodýdkova, s Kateřinou, dcerou Tomáše Soukenníka. (46.)
46. 1574, v úterý den sv. Vítka [*15. června*]: svatební smlouva Jana Roubíčka s Kateřinou, pozůst. manž. po neb. Augustinu Schopíkovi z Kvasin. (47.)
47. 1574, v úterý po Rozeslání apoštólů Páně [*20. července*]: svatební smlouva Matěje, syna neb. Kuby Vodákovy, s Kateřinou, pozůst. dcerou po neb. Jiříku Rákosníkovi. (48.)
48. 1575, ve středu po sv. Dorotě [*9. února*]: smlouva svatební Václava, syna neb. Čermáka Jana, s poct. pannou Verounou, dcerou paní Doroty, manželky ctitohodného kněze Adama Hradeckého, na ten čas faráře solnického. (49.)
49. 1575, v pátek po sv. Panně Dorotě [*11. února*]: smlouva svatební Matouše, syna neb. Jana Holého z Kvasin, s Annou, pozůst. dcerou po neb. Janu Brhlovu. — Též smlouva svatební Jíry, syna neb. Mikuláše Poláka, kováře, s Annou, pozůst. dcerou po neb. Janovi Holém z Kvasin. (50.)
50. 1575, ve středu den památný Mistra Jana Husa [*6. července*]: smlouva svatební Vaňka Černíkovského se Zuzanou, dcerou Václava Paloučka, kmetičrou J. Mti páně. (51.)
51. 1575, ve středu den sv. Bartoloměje [*24. srpna*]: smlouva svatební Tomáše mlynáře, syna Vítka Zemanova z Ještětic, s Kateřinou, dcerou neb. Vítka Kancky, sirotkem J. Mti páně. (53.)
52. 1576, v úterý před sv. Pavlem na víru obrácení [*24. ledna*]: smlouva svatební Václava Peleynky s Kateřinou, dcerou neb. Jana Konopě z Kostelce. (55.)
53. 1576, v úterý po sv. Dorotě [*7. února*]: smlouva svatební Martina, syna Vávrova ze spáleniště, s poct. pannou Dorotou, pozůst. dcerou po neb. Anně Štöckové, sirotkem J. Mti páně. (57.)

54. 1576, v úterý po sv. Matěji, apoštolu Páně /28. února/: smlouva svatební Jiříka Březiny s Annou, pozůst. dcerou po neb. Barboře Michálkové. (59.)
55. 1576, v úterý po sv. Matěji /28. února/: smlouva svatební Václava, syna Macha (t. j. Matěje) Dvořáka z Rychnova (*nad Kněžnou*) s poctivou pannou Zuzanou, pozůst. dcerou po neb. Antonínu Veselém. (61.)
56. 1576, ve středu na nebevzetí Panny Marie /15. srpna/: svatební smlouva Duška Balejova, s Annou, pozůst. vdovou po neb. Vojtěchukováři. (62.)
57. 1576, v úterý před sv. Matoušem /18. září/: smlouva svatební Tobiáše, syna Petra Koudelky z Nového Města Hradiště (t. j. Nové Město n. Metují) s poct. Annou, pozůst. vdovou po neb. Jiříku Hradeckém. (63.)
58. 1577, v úterý před sv. Havlem /15. října/: svatební smlouva Tomáše Těžkého s poct. pannou Annou, pozůst. dcerou po neb. Jiříku Černíkovském. (65.)
59. 1577, ve středu po sv. Šimonu a Judovi /30. října/: smlouva svatební Martina Ptáčka s Annou, dcerou Mikuláše Polednová. [66.]
60. 1577, v úterý po sv. Martinu /12. listopadu/: smlouva svatební Jana, syna neb. Pilátka z Jaroměře, s pannou Mandalenou, dcerou neb. Jana Šmejkalá. (67.)
61. 1578, v úterý po oktávu Tří králů /14. ledna/: svatební smlouva Jana, syna neb. Michálka, tkalce, s Kateřinou, dcerou neb. Václava Šimkova. (68.)
62. 1578, v úterý den sv. Panny Anežky /21. ledna/: svatební smlouva Mikuláše, syna neb. Macha Heše, s Annou, pozůst. manž. po neb. Tomáši Hvízdaloví. (69.)
63. 1578, ve středu před hromnicemi /29. ledna/: svatební smlouva Jana Jarosova, syna p. Jarolíma z Rychnova (*nad Kněžnou*), s Alenou, pozůst. vdovou po neb. Petru, sládkovi. (70.)
64. 1578, v úterý po hromnicích /4. února/: smlouva svatební Jiříka, syna neb. Jana Vašíčkova, s poct. pannou Barborkou, poz. dcerou po neb. Laurencovi z města Střehomě. (71.)
65. 1578, ve středu po hromnicích /5. února/: svatební smlouva Jiljího, syna Jakuba Těšňovského z Lanškrouna, s Lidmilou, dcerou pozůst. po neb. Václavu Hejlkovi. (72.)
66. 1579, v úterý oktáv Tří králů /13. ledna/: svatební smlouva Jana Kodýka s Dorotou, dcerou Melichara Ludevíka. (73.)
67. 1579, v úterý po hromnicích /3. února/: smlouva svatební Václava, syna neb. Jana Šejda s Annou, dcerou po neb. Tomáši Švehlovi. (77.) (Zápis je psán dvakrát.)
68. 1579, v úterý po devítinu /17. února/: svatební smlouva Jana Šaškova, syna neb. Václava Šaška, s Annou, dcerou po neb. Janu Schopíkoví, mlynáři z Kvasin. (79.)
69. 1579, v úterý den sv. Matěje /24. února/: svatební smlouva Laurence, lazebníka s Dorotou, dcerou Jana Camprlíka. (80.)
70. 1579, v úterý po neděli Cantate /19. května/: svatební smlouva Vítka Kverka s Lidmilou, dcerou po neb. Jakubu Junovi z Třebešova. (75.)
71. 1579, ve středu před sv. Prokopem /1. července/: smlouva svatební Jana Strnada s Dorotou, dcerou slovutného pána Matěje Kabše ze Žamberka n. O. (74.)
72. 1579, v úterý po památcé Nanebevzetí Panny Marie /18. srpna/: svatební smlouva Jiříka Mastíka s Dorotou, dcerou Vítka Zemaná z Ještětic. (81.)

73. 1579, v úterý po sv. Bartoloměji [25. srpna]: svatební smlouva Martina Čížka, syna Duška Štveráčkova, s Annou, dcerou neb. Davida Vinopale. (82.)
74. 1579, ve středu po sv. Bartoloměji [26. srpna]: svatební smlouva Václava Jiřeny, syna neb. Macha Matoušova, s Alžbětou, dcerou neb. Eliáše z Kameničné. (83.)
75. 1579, v úterý před sv. Havlem [13. října]: svatební smlouva Jana Bolesmata, syna neb. Václava Šimka, s Mandalenou, dcerou neb. Jana Krejčího. (76.)
76. 1579, v úterý po sv. Martině [17. listopadu]: svatební smlouva Jana, syna Vaňka Machova, se Zuzanou, dcerou Václava Randaře. (84.)
77. 1579, v úterý před sv. Kateřinou [24. listopadu]: svatební smlouva Tomáše Žamberkého s Dorotou, dcerou neb. Jiříka Černíkovského. (85.)
78. 1580, v úterý před sv. Fabiánem a Šebestiánem [19. ledna]: svatební smlouva Macha (t. j. Matěje), syna neb. Bartoše Kaliny, se Zuzanou, dcerou po neb. Bartoňovi Nedvídovi z městečka Skuhrova. (86.)
79. 1580, v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení [26. ledna]: smlouva svatební Kašpara Tkadlce z Křivic s Annou, dcerou neb. Jana Holého z Kvasin. (87.)
80. 1580, v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení [26. ledna]: smlouva svatební Jiříka, syna Jana Huntáškova, s Alenou, vdovou po neb. Jiřím Tobiáškovi. (88.)
81. 1580, v úterý na den hromnic [2. února]: svatební smlouva Matěje Ševce s Dorotou, dcerou po neb. Janu Šejdovi. (89a.)
82. 1580, ve středu po hromnicích [3. února]: svatební smlouva Jiřího Hamzí, syna Jana Hamzí, s Kateřinou, dcerou Samuele Vašíčka. (90a.)
83. 1580, ve středu po Nalezení sv. Kříže [4. května]: svatební smlouva Jana Pleštila s Dorotou, dcerou po neb. Havlu Tkadlci z řek. (90 b.)
84. 1580, v úterý před sv. Vítěm [14. června]: svatební smlouva Václava, syna Samuele Vašíčkova, s Kateřinou, dcerou neb. Jana Solnického. (92.)
85. 1580, v pondělí po rozeslání 12 apoštolů [18. července]: svatební smlouva Kašpara Hudce, syna neb. Matouše Horna z Mohelnice, s Esterou, dcerou po neb. Mikuláši Nohavkovi. (93.)
86. 1580, v úterý po sv. Bartoloměji [30. srpna]: svatební smlouva Václava, syna Jana Kuby, se Zuzanou, dcerou neb. Tobiáše Charváta. (89b.)
87. 1580, v úterý před sv. Havlem [11. října]: svatební smlouva Jiříka, syna neb. Matouše Bílka z Nového Města Hradčí n. Metují, se Zuzanou, dcerou neb. Jana Hamzí. (91.)
88. 1581, v úterý před sv. Pavlem na víru obrácení [24. ledna]: svatební smlouva Jana, syna neb. Jiříka Dubenského, s Kateřinou, dcerou po neb. Václavovi Šaškovi. (94.)
89. 1581, v pondělí po sv. Pavlu na víru obrácení [30. ledna]: svatební smlouva Daniele Přerovského s Annou, dcerou Václava Randaře, souseda města Solnice. (95.)
90. 1581, v úterý před hromnicemi [31. ledna]: svatební smlouva Martina Mikuláškova, syna Mikuláše Kubova, s Annou, pozůst. manž. po neb. Tobiáši Charváta. (96.)
91. 1581, v úterý před hromnicemi [31. ledna]: svatební smlouva Jana Sotoňy, řezníka, s Annou, dcerou neb. Mikuláše Nohavky. (97.)

92. 1581, v úterý před hromnicemi *[31. ledna]*: svatební smlouva Šimona Zahradníkova z Lipovky s Mandalenou, dcerou neb. Matouše Mastíka. (98.)
93. 1581, v úterý po Svátosti *[11. dubna]*: svatební smlouva Duška Štveráčka se Zuzanou, dcerou Pavla Skopce. (99.)
94. 1581, v úterý den sv. Marka *[25. dubna]*: svatební smlouva Jana Šaška s Annou, dcerou Jiříka Kocourka. (100.)
95. 1581, v úterý před sv. Kateřinou *[21. listopadu]*: svatební smlouva Vítka Pernikáře s Barborou, dcerou Jana Straufa z Houdovic. (102.)
96. 1581, v úterý před sv. Kateřinou *[21. listopadu]*: svatební smlouva Daniele, syna Anny Vodákovy - Krejčovy, s pannou Annou, dcerou nebož. Barocha z Velkého Uhřínova. (103.)
97. 1581, ve čtvrtk den sv. Ondřeje *[30. listopadu]*: svatební smlouva Tobiáše Koudelky s Dorotou, dcerou neb. Vavřince Heynka. (104.)
98. 1582, ve středu po památkce Tří králů *[10. ledna]*: svatební smlouva Jana Slavíka, tkalce, s Annou, pozůst. dcerou po neb. Janu Havlíčovi. (101.)
99. 1582, v úterý před sv. Pavlem na víru křesťanskou obrácení *[23. ledna]*: svatební smlouva Jiříka, syna neb. Blažiny z Prorub, s Kateřinou, dcerou Jana Křivého ze Solnice. (106.)
100. 1582, ve středu před sv. Pavlem (na víru křesťanskou obrácení) *[24. ledna]*: svatební smlouva Pavla Zedníka s Kateřinou, dcerou po neb. Janu Trávníčkovi. (105.)
101. 1582, v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení *[30. ledna]*: svatební smlouva Jiříka, syna neb. Václava Šimkova, s Annou, dcerou po neb. Janu Šejdlovi. (107.)
102. 1582, ve středu po památkce sv. Panny Doroty *[7. února]*: svatební smlouva Jana Jíry s Mandalenou, pozůst. manž. po neb. Mikuláši Šimečkovi. (108.)
103. 1582, v úterý před sv. Valentinem *(13. února)*: svatební smlouva Jana Kuby s Annou, dcerou Pavla Doubravy. (109.)
104. 1582, ve středu před sv. Stanislavem *[2. května]*: svatební smlouva Daniele Peckaře, vdovce, syna neb. Davida, se Zuzanou, dcerou Jana Zidka. (110.)
105. 1582, v úterý před sv. Bartolomějem *[21. srpna]*: svatební smlouva Daniele, syna Buriána Hrušky, měšťenina z Rychnova *[nad Kněžnou]* s Kateřinou, dcerou po neb. Václavu Pomrdalickovi. (112.)
106. 1582, ve středu před sv. Bartolomějem *[22. srpna]*: svatební smlouva Václava Topinky, syna neb. Martina, s Kateřinou, dcerou po neb. Janu Janečkovi z Domašína. (111.)
107. 1582, ve středu po sv. Bartoloměji *[29. srpna]*: svatební smlouva Samuele, syna Kryšpína Reka, souseda města Nymburka na Labi, s Annou, vdovou po neb. Janu Pruchovi. (113.)
108. 1583, v úterý po oktábu Tří králů *[15. ledna]*: svatební smlouva Jakuba, řemesla mlynářského, rodem z Jaroměře, s Dorotou, dcerou neb. Jana Piseckého. (116.)
109. 1583, v úterý po sv. Anežce *[22. ledna]*: svatební smlouva Šimona, syna Jana Škříčky ze vsi Brocenky, poddaného J. Mti pana Martina z Vlkanova, s Alinou, dcerou neb. Martina Maršálka, sirotkem pana Frydrycha z Vlkanova. (115.)
110. 1583, v úterý před památkou sv. Panny Doroty *[5. února]*: svatební smlouva Martina Bocha, řezníka, se Zuzanou, dcerou Jana Hejlká, měšťenina v Solnici. (117.)
111. 1583, v úterý před sv. Filipem a Jakubem *[30. dubna]*: svatební smlouva Daniele, syna neb. Viktorina, souseda, s Kateřinou, dcerou Jana Zidka, měšťenina v Solnici. (118.)

112. 1583, v úterý před sv. Bartolomějem /20. srpna/: svatební smlouva Nikodéma, syna Jana Bíbý, měšťenina z Nového Města Hradčanského, s poet. vdovou Kateřinou po neb. Janu Dubenském, sousedu zde při městě Solnici. (119.)
113. 1583, v úterý po památce sv. Martina /12. listopadu/: svatební smlouva Matouše Kabše z České Třebové s Annou, dcerou neb. Jana Hamzky. (121.)
114. 1583, ve středu před Obětováním Panny Marie /20. listopadu/: svatební smlouva Daniele, syna neb. Jana Cabalíka z Rychnova (*nad Kněžnou*), s Kateřinou, dcerou Martina Kramplíčka. (122.)
115. 1584, v úterý před hromnicemi /31. ledna/:³⁾ svatební smlouva Daniele, syna Jeronyma Kubíčka, měšťenina z Rychnova, s Dorotou, dcerou po neb. Samuelovi, sousedu v Solnici (123.).
116. 1584, v neděli před sv. Pannou Dorotou vedle nového kalendáře /5. února/: svatební smlouva Jana Čížka, soukeníka, syna neb. Václava Koželuhu z Rychnova (*nad Kněžnou*), kterýž jest od J. Mti uroz. pána Burjana Trčky z poddanosti propuštěn uroz. panu Martinu z Vlkanova, s Johanou, dcerou neb. Václava Pomrdařka, na ten čas služebnicí J. Mti paní Kateřiny Gerštorfové na Solnici. (124.)
117. 1584, ve středu po sv. Dorotě /8. února/: smlouva svatební Václava, syna Jana Křivého, s Voršilou, dcerou neb. Lorence Krejčího (zieppen) z města Kladska. (126.)
118. 1584, v neděli poslední masopustní vedle nového kalendáře /12. února/: svatební smlouva Daniele, syna neb. Jana Vašíčka, souseda někdy solnického, s Dorotou, dcerou po neb. Václavu Šáskovi, služebnicí při J. Mti uroz. paní Evě, paní manželce uroz. p. Fridricha z Vlkanova a na Solnici. (125.)
119. 1584, v úterý po sv. Trojici /29. května/: svatební smlouva Daniele, syna neb. Václava Javůrka, s Voršilou, vdovou po neb. Václavu Koskovi. (127.)
120. 1584, v úterý po sv. Janu Křtiteli /26. června/: svatební smlouva Mikuláše, syna Martina Sestáka, měšťenina v Kostelci nad Orlicí, s Dorotou, dcerou po neb. Janovi Krejčímu. (128.)
121. 1584, v úterý po památce Narození Panny Marie /11. září/: svatební smlouva Václava, syna Mikuláše Kubík, soukeníka, s Annou, dcerou neb. Tomáše Peckaře. (129.)
122. 1584, v úterý po sv. Lukáši evangelistovi /23. října/: svatební smlouva Jana, syna neb. Vítka Nadřela, s Evou, vdovou po Jiřím Junckovi, kožíšníku. (131.)
123. 1584, v úterý po sv. Šimonu a Judovi /30. října/: svatební smlouva Jakuba, syna Václava Petra z České Třebové, s Dorotou, dcerou Jana Holého, řezníka, souseda v Solnici. (132.)
124. 1584, ve středu po sv. Kateřině panně /28. listopadu/: svatební smlouva Matyáše Přeloučského, rektora a správce školního v městě Solnici, s Lidmilou, vdovou po neb. Jiříku Dušíkovi. (133.)
125. 1585, v úterý po sv. Valentínu /19. února/: svatební smlouva Matouše Schopíka, mlynáře z Kvásin, s Kateřinou, sirotkem neb. Jakuba Kubíka, služebnicí uroz. panny Lidmily z Vlkanova. (134.)
126. 1585, ve středu po sv. Matěji /27. února/: svatební smlouva Mikuláše Barše z Ještětic s Eliškou, dcerou neb. Jana Koly z Ještětic. (135.)

³⁾ Popřípadě 28. ledna, bylo-li ještě počítáno podle starého kalendáře juliánského.

127. 1585, v neděli masopustní [3. března]: svatební smlouva Štěpána Vocounka, nádeníka, s Dorotou, dcerou po neb. Vítu Nádřelovi. (136.)
128. 1585, v neděli masopustní [3. března]: svatební smlouva Jiříka Turka z městečka Sadské se Zuzanou, dcerou neb. Jiry Bečky. (137.)
129. 1585, v pondělí masopustní [4. března]: svatební smlouva Václava, syna Jana y mlynáře, ten čas služebníka ve mlýně pod koštem uroz. pána Fridricha z Vlkanova a na Solnici, s Mandalenu, vdovou po neb. Václavovi Halduvi, mlynáři. (138.)
130. 1585, v pátek po sv. Janu Burianu [28. června]: Daniel Javurek s Voršilou, manželkou svou, že to, co si Voršila vymínila při smlouvě, se ruší. (127.)
131. 1585, v pondělí po povýšení sv. Kříže [16. září]: přiznává Jiřík Pivovarník, že vše, co Martin Švehlů, otec jeho manželky, mu věnoval, od Maruše, matky manželky jeho, vyzdvíhl. (41.)
132. 1586, svatební smlouva Jana, syna Bartoloměje Kancky, obyvatele při městě Jaroměři nad Labem, soukeníka, s Annou, dcerou neb. Bartoše ze vsi Mastů, sirotkem uroz. p. Martina z Vlkanova. (139a.)
133. 1586, ve středu po sv. Kryzostomu [29. ledna]: svatební smlouva Jiříka, syna Václava Šimkova, souseda v Solnici, se Zuzanou, dcerou Jana Křivého. (139 b.)
134. 1586, v úterý po Očišťování Panny Marie [4. února]: svatební smlouva Jana Doudlebského, mydláře ze Žamberka, s Dorotou, dcerou Václava Patrčky ze Solnice. (142.)
135. 1586, v neděli po sv. Dorotě [9. února]: svatební smlouva Bartoloměje Sklenáře s Annou, dcerou neb. Matěje Hrušky. (143.)
136. 1586, v pondělí sv. Scholastiky [10. února]: svatební smlouva Buriána Havránska s Dorotou, vdovou po neb. Matěji Polákovi. (144.)
137. 1586, v úterý po sv. Scholastice [11. února]: svatební smlouva Linnarta Proška z města Landsšauta [*t. j. Landshut*], s Annou, dcerou neb. Jana Stříbrského. (140.)
138. 1586, ve středu po sv. Scholastice [12. února]: svatební smlouva Jiříka, syna neb. Jana Petra z České Třebové, se Zuzanou, vdovou po neb. Martinu Bochovi, dcerou Jana Hejlnka v Solnici. (141.)
139. 1586, v pátek po sv. Scholastice [14. února]: svatební smlouva Matěje Peckaře, souseda v Solnici, s Kateřinou, dcerou Martina Kodýdku z Rychnova [*nad Kněžnou*]. (145.)
140. 1586, ve středu po sv. Floriánu [7. května]: svatební smlouva Řehoře Jeřábka s Annou, dcerou neb. Mandaleny Jedličkové. (146.)
141. 1586, ve čtvrtek po slavnosti hodu Seslání Ducha sv. na apoštoly [29. května]: svatební smlouva Jiřího Kopeckého z Rychberka [*Liberka*] s Kateřinou, vdovou po neb. Tomáši, mlynáři, synu Vítu Zemanu z Ještětic. (147.)
142. 1586, ve středu po sv. a blahoslavené Trojici [4. června]: smlouva svatební Daniele Tkadlce s Kateřinou, dcerou Samuele Vondráčka. (148.)
143. 1586, v úterý po sv. Vítě [17. června]: svatební smlouva Martina Přeloučského s Kateřinou, vdovou po Pavlu Zedníkovi. (149.)
144. 1586, v úterý po sv. Jilíj [2. září]: svatební smlouva Linharta, syna neb. Václava Huška ze Lhoty pod Hořičkami, s Kateřinou, vdovou po Václavu Jednouškovovi. (152.)

145. 1586, ve středu po sv. Jiljí [3. září]: svatební smlouva Jana Petružilly s Johanou, dcerou Jana Štveráčka. (153.)
146. 1586, v úterý po Narození Panny Marie [9. září]: svatební smlouva Šimona Tesaře se Zuzanou, dcerou neb. Jana Piseckého, souseda v Solnici. (154.)
147. 1586, v úterý po sv. Františku [7. října]: svatební smlouva Václava, syna Jiříka Kocourka, s Annou, dcerou neb. Václava Šimka. (155.)
148. 1586, v neděli po Všech svatých [2. listopadu]: svatební smlouva Jana Procházky, tkalce, syna neb. Jana Hlavsy z České Skalice nad Úpou, s Dorotou, vdovou po neb. Samuela Hejlkovi. (157.)
149. 1586, v úterý po Všech svatých [4. listopadu]: svatební smlouva Jana Ptáčka, syna Martina, s Dorotou, dcerou neb. Jana Vodáka, šilhavého krejčího. (158.)
150. 1586, ve středu po Všech svatých [5. listopadu]: svatební smlouva Matouše Ševce s Mandalenou, vdovou po neb. Janu Lovci. (159.)
151. 1587, v úterý oktáv Tří králů [13. ledna]: svatební smlouva Jana Hlávky z Černíkovic s Mandalenou, vdovou po Mikuláši Pikhartovi z Horní Lukavice. (160.)
152. 1587, v úterý oktáv Tří králů [13. ledna]: svatební smlouva Daniele Trávníčka, pekaře, syna neb. Jana, s Alžbětou, dcerou neb. Václava Vorla, služebnící její uroze paní Kateřiny Vlkanovské z Gerštorfu a na Solnici. (161.)
153. 1587, v neděli den sv. Bryšky [18. ledna]: svatební smlouva Nikodemá, knapa, syna neb. Želinky, ševce, s Dorotou, dcerou neb. Matěje Hrušky, postřihače. (162.)
154. 1587, v úterý po sv. Pavlu na víru křesťanskou obrácení [27. ledna]: svatební smlouva Jana, syna neb. Jana Samsona ze Solnice, s Kateřinou, vdovou po neb. Janu Motyčkovi z Litorhádru, kmetičňou J. Mti p. uroze Fridricha z Vlkanova a na Solnici. (163.)
155. 1587, ve středu po sv. Pavlu [28. ledna]: svatební smlouva Pavla, syna Davida Pecka, soukeníka, s Mandalenou, dcerou Tobiáše Charváta. (164.)
156. 1587, v sobotu sv. Valentína [14. února]: svatební smlouva Jiříka Součka, nádeníka z Kvasin, s Mandalenou, vdovou po neb. Mikuláši Kunšovi. (165.)
157. 1587, v pondělí po sv. Jiří [27. dubna]: smlouva svatební Pavla Černohlávka, syna Martina Herynka z Kostelce blíže Prostějova, s Annou, vdovou po neb. Janu Bartákovovi, soukeníku. (166.)
158. 1587, v pondělí po sv. Jiří [27. dubna]: svatební smlouva Jiříka, syna Duchoslava Štveráčka, se Zuzanou, vdovou po Matěji Kalinovi. (167.)
159. 1587, v úterý po Božím těle [2. června]: svatební smlouva Jiříka, syna Václava Šimka, s Dorotou, dcerou Mikuláše Kubly. (168.)
160. 1587, v úterý po Božím těle [2. června]: svatební smlouva Matěje Kubíka s Kateřinou, dcerou neb. Jana Jandy z Lipovky. (169.)
161. 1587, v pondělí sv. Vítá [15. června]: svatební smlouva Jana Vlasáčka, krejčího, se Salomenou, dcerou neb. Jana Bartáková. (170.)
162. 1587, v úterý po sv. Petru a Pavlu [30. června]: svatební smlouva Václava, syna Melichara Ludvíka, soukeníka, s poct. pannou Mandalenou, dcerou ctihodného kněze Jana Koukala, na ten čas p. faráře v městě Solnici. (171.)

163. 1587, v úterý po sv. Lukáši evangelistovi [20. října]: svatební smlouva Václava, syna Jiříka Pivovarníka, s Dorotou, dcerou neb. Václava Šimka, služebnicí J. Mti paní Evy z Vlkanova. (172.)
164. 1587, v neděli den Všech svatých [1. listopadu]: svatební smlouva Martina Kramplíčka, syna po neb. Martínu, s Annou, dcerou neb. Pavla Warndka z Újezda, služebnicí J. Mti uroz. paní Kateřiny Vlkanovské z Gerštorfu a na Solnici. (173—174.)
165. 1587, v úterý po sv. Linhartu [10. listopadu]: svatební smlouva Václava Cibulky, měšťenina a souseda z Rychnova [nad Kněžnou], s Kateřinou, dcerou neb. Jiříka Strnada. (176.)
166. 1587, ve středu den sv. Martina [11. listopadu]: svatební smlouva Václava, syna neb. Petra Štembery, s Dorotou, vdovou po Václavu Kankovi. (175.)
167. 1588, v úterý po sv. Třech králech [12. ledna]: svatební smlouva Daniela Patrčky, syna Václava, s Dorotou, dcerou Vítu Macasa, soukeníka. (177.)
168. 1588, v úterý po sv. Antonínu [19. ledna]: svatební smlouva Michala Kramáře se Zuzanou, dcerou neb. Vítě Šimka. (178.)
169. 1588, v úterý po sv. Valentínu [16. února]: svatební smlouva Jana, syna neb. Eliáše Rychtáře, s Kateřinou, vdovou po neb. Janu Krejčímu. (179.)
170. 1588, v úterý sv. Lukáše evangelisty [18. října]: svatební smlouva Jiříka, syna Jana Putřicha, soukeníka, s Annou, dcerou Jana Talaše, řezníka. (180.)
171. 1588, ve středu po sv. Briksi [16. listopadu]: svatební smlouva Jana, pekaře, syna Jana Udlinka, jinak Křehkého z Rokytnice (v Orlických horách) s Dorotou, vdovou po neb. Matouši, soukeníku. (181.)
172. 1589, v pondělí po sv. Vincenci [23. ledna]: svatební smlouva Mikuláše, syna neb. Ambrože Formana, s Kateřinou, dcerou neb. Vítě Šimka, soukeníka. (182.)
173. 1589, v úterý po sv. Vincenci [24. ledna]: svatební smlouva Pavla, syna neb. Jana Holého, řezníka, se Zuzanou, dcerou Samuele Dušíka, t. č. primasa města Solnice. (183.)
174. 1589, v úterý po devátém [51. ledna]: svatební smlouva Matěje Špaty, ševcovského tovaryše, s Kateřinou, dcerou Matěje, jinak Macha, ševce. (184.)
175. 1589, v pondělí, den sv. Panny Doroty [6. února]: svatební smlouva Mikuláše, syna neb. Jiříka Brouska, se Zuzanou, vdovou po neb. Janu Tomáškovi. (185.)
176. 1589, v pondělí o sv. Dorotě [6. února]: svatební smlouva Václava, syna Jana Šumpíka z Rybné, s Barborkou, vdovou po Janu Havelíčkovi. (186.)
177. 1589, v úterý po sv. Dorotě [7. února]: svatební smlouva Václava, syna neb. Jana Huntáška, s Kateřinou, vdovou po neb. Nikodemu Kožíšníku. (187.)
178. 1589, v neděli poslední masopustní [12. února]: svatební smlouva Jiříka, syna Mikuláše Kuby, s Annou, dcerou po neb. Viktorinu, jinak Víchu, ševci, služebnicí a klíčnicí na ten čas J. Mti paní Evy Vlkanovské z Římku (!) a na Kyasinách. (188—189.)
179. 1589, v úterý po sv. Janu Burianu [27. června]: svatební smlouva Václava Žkusila s Annou, vdovou po Václavu, synu Mikuláše Kuby. (205.)
180. 1589, v úterý po sv. Severinu [24. října]: svatební smlouva Václava Černikovského s Dorotou, dcerou Václava Hvízda.

181. 1590, v úterý po sv. Kryzostonu [30. ledna]: svatební smlouva Jiříka, syna neb. Matěje Nečapá, řezníka, s Kateřinou, dcerou neb. Jana Macha z Hořejšího Svinného. (208.)
182. 1590, ve středu po sv. Kryzostonu [31. ledna]: svatební smlouva Pavla, syna neb. Jukle Czeťta, pekaře z Malého Jabštorfu, s Dorotou, dcerou po neb. Pavlu Herynkovi. (209.)
183. 1590, v úterý po sv. Scholastice [13. února]: svatební smlouva Jana, syna neb. Matěje Kunvaldského, se Zuzanou, dcerou neb. Jiříka Strnada. (210.)
184. 1590, v úterý po devítíniku [20. února]: svatební smlouva Matěje, syna Jana Junka z Plesu, s Dorotou, vdovou po Janu Bohovi, řezníku. (211.)
185. 1590, ve středu po devítíniku [21. února]: svatební smlouva Tomáše, syna Prokopa Kopečného z Kvasin, s Dorotou, dcerou Vítka Jalovce. (212.)
186. 1590, v úterý po sv. Matouši evangelistovi [25. září]: svatební smlouva Martina, syna neb. Matěje Nečapá, řezníka, s Kateřinou, vdovou po Matěji Čížkoví, pekaři. (213.)
187. 1590, ve středu po sv. Jeronýmu [3. října]: svatební smlouva Pavla Špačka s Dorotou, dcerou Jiříka Kocourka. (214.)
188. 1591, v neděli po Třech králech [13. ledna]: svatební smlouva Jiříka, syna neb. Vítka Kaňky, s Mandalenou, dcerou po neb. Mikuláši Poledonovi. (215.)
189. 1591, v neděli po sv. Valentínu [17. února]: svatební smlouva Jana Koudelky z Velkého Uhřínova se Zuzanou vdovou, dcerou neb. Viktorína Víchá. (216.)
190. 1591, v úterý po sv. Valentínu [19. února]: svatební smlouva Smíška, řemesla ševcovského, syna Pavla Hertle ze Smidaru, s Annou, vdovou po neb. Martinu Ptáčkovi, sousedu zdejšímu. (217.)
191. 1591, v úterý o sv. Alžbětě [19. listopadu]: svatební smlouva Václava, syna neb. Tomáše Peckaře se Zuzanou, dcerou po neb. Petru Sládkovi. (218.)
192. 1592, v neděli po Třech králech [12. ledna]: svatební smlouva Hořenského Jana s Evou, dcerou po neb. Mikuláši Kerlicheho z Poríčí nad Benátkami u Skuhrova, služebnou děvečkou J. Mti paní Evy Vlkanovské z Rímků a na Kvasinách. (219.)
193. 1592, ve čtvrtek po sv. Šestnáctém [16. ledna]: svatební smlouva Václava Vodíčky, kožíšnika, s Annou, dcerou po neb. Martinu Ptáčkovi. (220.)
194. 1592, v úterý po sv. Fabiánu [21. ledna]: svatební smlouva Jana, syna Jiříka Kubíka, s Annou, dcerou po neb. Jiříku Strnadovi, služebnicí urozené paní Lidmily Šárovcové z Vlkanova, paní manž. urozené p. Viléma Jakuba Šárovce ze Šárova a v Solnici. (221.)
195. 1592, ve středu po sv. Anežce [22. ledna]: svatební smlouva Jana Hejlká, solnického městěnina a soukeníka, s Kateřinou, dcerou Matěje Holého, řezníka. (222.)
196. 1592, v úterý po Obrácení sv. Pavla na víru křesťanskou [28. ledna]: svatební smlouva Martina Krampličky s Mandalenou, dcerou Melichara Ludvíka, ten čas primátora města Solnice. (223.)
197. 1592, v pondělí o sv. Blažejí [3. února]: svatební smlouva Šimona Zmrzly, mlynáře z mlýna obecního pod Pomberky při městě Chrudimi, s Annou, dcerou po Matoušovi Mastíkovi. (224.)
198. 1592, v úterý po Obětování Pána a Spasitele našeho [4. února]: smlouva svatební Jiříka Lanšova, souseda z Rychnova [nad

- Kněžnou*], s Kateřinou, dcerou Václava Nohavky, souseda ze Solnice. (225.)
199. 1592, v úterý po neděli Jubilate [21. dubna]: svatební smlouva Matouše Jeřábka, soukeníka z Třebechovic, s Annou, vdovou po Řehoři Jeřábkovi, sousedu. (226.)
200. 1592, v úterý po sv. Markétě [14. července]: svatební smlouva Martina Holického, správce školy solnické, s Alžbětou, vdovou po neb. Janu Zídkovi, někdy zdejším sousedu. (227.)
201. 1592, v úterý po sv. Martinu [17. listopadu]: svatební smlouva Jana Táborského, pekaře, jinak Alapatridy, s Annou, vdovou po neb. Martinu Charvatovi, někdy sousedu zdejším. (228.)
202. 1592, v úterý po sv. Lucii [15. prosince]: svatební smlouva Jana Čermáka, kožíšníka z města Rychnova, s Dorotou, dcerou Václava Petra ze Solnice. (229.)
203. 1593, v úterý po sv. Petra stolování [23. února]: svatební smlouva Baltazara, kožíšníka z Heršperka, syna Vincence Ermona, s Kateřinou, dcerou po neb. Janu Vašíčkovi, sousedu solnickém. (230.)
204. 1593, v úterý po provodní neděli [27. dubna]: svatební smlouva Václava Střebského, krejčího, syna neb. Jana Střebského, svobodného umění bakaláře, někdy písáre radního v městě Rychnově [nad Kněžnou], s Mandalenou, dcerou Huší, řezníka. (231.)
205. 1593, v úterý po neděli Cantate [18. května]: svatební smlouva Jiříka Koblásy, ševce, syna neb. Vítka Koblásy z Rychnova, s Kateřinou, vdovou po Danieli Víchovi, sousedu zdejším. (232.)
206. 1593, v úterý po Obětování Panny Marie [23. listopadu]: svatební smlouva Jana, syna slovut. Martina Hlaváče z města Ústí nad Orlicí, s Kateřinou, dcerou slovut. Jana Talaše, řezníka. (233.)
207. 1594, ve středu po sv. Pavlu na víru křesťanskou obrácení [26. ledna]: svatební smlouva Jana Růžického, syna slovut. p. Melichara Ludevíka, primátora města Solnice, s Annou, dcerou po Bartoloměji Kalinovi, sousedu zdejším. (234.)
208. 1594, ve středu po sv. Panně Dorotě [9. února]: svatební smlouva Jana Talaše, řezníka a měšťána solnického, s Annou, dcerou neb. Jana Zídka, souseda zdejšího. (235.)
209. 1594, poslední neděle masopustní [20. února]: svatební smlouva Martina, soukeníka, syna neb. Bartoše Klaury, s Kateřinou, vdovou po neb. Vítka Jallowcovi. (238.)
210. 1594, oktáv sv. Vítka [22. června]: svatební smlouva Řehoře Syčovského, krejčího, s Dorotou, vdovou po neb. Janu Ratibořském. (236.)
211. 1594, v úterý po Stětí sv. Jana [30. srpna]: svatební smlouva Antonína Bömgarta z města Kryfebergu [/!, snad Gräfenberg], s Marianou, dcerou neb. Matouše Hejlinka, jinak Sopotnického, schovankou slovut. p. Daniele Peckaře, měšťána v Solnici. (237.)
212. 1595, v úterý po Třech králech [10. ledna]: svatební smlouva Michala, hrnčíře, syna Jiříka Kalného z města Bzence v markrabství moravském, s Dorotou, vdovou po Lorenci, lazebníkovi. (239.)
213. 1595, v úterý po devítináku [24. ledna]: svatební smlouva Jana Červinky, ševce, rodem z Meziříčí pod Rožnovem v markrabství moravském, s Kateřinou, vdovou po Jiřím Kubíkovi. (240.)

214. 1595, v neděli masopustní [5. února]: svatební smlouva Jana, syna Lukáše Coufala z Chocně, s Kateřinou, dcerou po neb. Mikuláši Polednovi. (241.)
215. 1595, v pondělí masopustní [6. února]: svatební smlouva Adama, syna Jakuba Kubáta, řezníka, s Dorotou, dcerou po neb. Janu Vašíčkovi, poddanou uroz. p. Martina z Vlkanova a na Solnicu. (242.)
216. 1595, v úterý po neděli Exaudi [9. května]: svatební smlouva Jiříka, syna Kryštofa Kerlichá, sklenáře z Kvásin, s Annou, dcerou slovut. p. Řehoře Syčovského, měšťenina města Solnice. (243.)
217. 1595, v pondělí po Narození Panny Marie [11. září]: svatební smlouva Matysa Tropfena, lazebníka, s Evou, dcerou Jokle Pollena z Deštěného. (244.)
218. 1595, v úterý po sv. Diviši [10. října]: svatební smlouva Jana, syna neb. Vítá Jalovce, s Annou, vdovou po Janu Šaškovi. (245.)
219. 1595, úterý po sv. Panně Kateřině [28. listopadu]: svatební smlouva Lukáše, soukeníka, syna neb. Jana Samka z Bilovce, se Zuzanou, dcerou neb. Izaiáše Kožišníka. (246.)
220. 1596, v pondělí po sv. Matěji, apoštolu Páně [26. února]: svatební smlouva Jana Honza, řezníka z Hostiného, se Zuzanou, vdovou po Janu Paloučkovi. (247.)
221. 1596, v pondělí po neděli Oculi [18. března]: Václav Petr přiznává, že zaplatil Janu Čermákovi 2 kopy gr. (229.)
222. 1596, v pondělí po neděli Cantate [13. května]: svatební smlouva Ondřeje, syna Petra Sládka, s Kateřinou, vdovou po Janu Kalinovi. (248.)
223. 1596, ve středu po Nanebevzetí Panny Marie⁴ [21. srpna]: svatební smlouva Jiljího Třešničky s Dorotou, dcerou neb. Jana Putržíška (Putrzylcha). (249.)
224. 1597, v úterý o sv. Veronice [4. února]: svatební smlouva Mikuláše, syna Jana Kozelského se Zuzanou, vdovou po Danieli Davidovi, pekaři. (250.)
225. 1597, v úterý po sv. Panně Dorotě [11. února]: svatební smlouva Václava Vodíčky, soukeníka, rodiče z Třebechovic, s Kateřinou, vdovou po Václavu Topinkovi. (251.)
226. 1598, v úterý po⁵ hromnicích [3. února]: smlouva svatební Honzy Hostinského s Annou, dcerou Mikuláše Křivého. (246 až 247.)
227. 1600, v pondělí před sv. Pavlem na víru obrácení [24. ledna]: svatební smlouva Matěje Jalovce s Kateřinou, vdovou po Jiříku Vichroví. (256—257.)
228. 1600, v pondělí po devítíniku [31. ledna]: svatební smlouva Jana Kverky, jinak Noska, s Markétou, dcerou Matyse Herdena. (255.)
229. 1600, ve středu o hromnicích [2. února]: svatební smlouva Jana Červenky, ševce, s Annou, vdovou po Danieli Cabalíkovi. (256.)
230. 1600, ve středu po sv. Dorotě [9. února]: svatební smlouva Jiříka Kubáta s Magdalénou, dcerou neb. Matěje Lopeny z Brocné. (254—255.)
231. 1600, ve středu po sv. Dorotě [9. února]: svatební smlouva Jana Smíška, ševce, s Mandalenou, dcerou Matěje Ševce. (258.)

⁴⁾ V rukopise „ve středu Nanebevzetí Panny Marie“; 15. srpna bylo však r. 1596 ve čtvrtek!

⁵⁾ V rukopise „o“. Hromnic, t. j. 2. února, bylo však toho roku v pondělí.

232. 1600, v pátek po sv. Scholastice [11. února]: svatební smlouva Jana Choutky z Týniště n. Orl., řezníka, s Marianou, dcerou nebo Michala Niče. (253.)
233. 1600, v úterý po sv. Valentínu [15. února]: svatební smlouva Jiříka Turka z Hrošky, s Annou, vdovou po Václavu Křivém. (254.)
234. 1600, ve středu po sv. Marku evangelistovi [26. dubna]: svatební smlouva Jiříka Jalovce s Marianou, vdovou po Matouši Jeřábkoví. (252.)
235. 1600, v pondělí po sv. Medardu [12. června]: svatební smlouva Jiříka Vlaštovičky, kováře, s Annou, vdovou po Janu, kováři. (257.)
236. 1600, ve středu po sv. Sylveriu [5. července]: svatební smlouva Adama Milevského, hrnčíře, s Evou, vdovou po Janu Nadrílkovi. (248—249.)
237. 1600, ve středu po sv. Linhartu [8. listopadu]: svatební smlouva Daniele, syna Pavla Doubravy, s Mandalenou, vdovou po Janu Sotonovi. (281.)
238. 1600, ve středu po sv. Martinu [15. listopadu]: svatební smlouva Martina, syna nebo Jana Krejčího, s Kateřinou, vdovou po Pavlu Čejkovi. (259.)
239. 1601, v neděli masopustní [4. března]: svatební smlouva Jiříka Lemfelda a s Dorotou, dcerou Matyse Herdena. (258—259.)
240. 1601, v úterý po neděli Exaudi [5. června]: Jan Kopecký potvrzuje, že přijal věno od otce své manželky Samuele Von dráčka. (149.)
241. 1601, ve středu po sv. Janu Křtiteli [27. června]: svatební smlouva Pavla Špačka s Dorotou, vdovou po Tomáši Kovářovi. (260.)
242. 1601, ve středu o sv. Petru v okovech [1. srpna]: svatební smlouva Michala Mrkvíčky, kožišníka z města Hunčova, s Dorotou, vdovou po Danieli Janovu. (203.)
243. 1601, ve středu po sv. Martinu [14. listopadu]: svatební smlouva Václava, syna Jana Dohnálka z Debřece, s Annou, dcerou nebo Jiříka Jedličky a vdovou po nebo Václavu Krupičkovi, mlýnáři z Benátek. (262.)
244. 1602, v neděli po sv. Markétě [14. července]: svatební smlouva Abrahama Nádeníka s Kristinou, vdovou po Jiříku Kadlci. (261.)
245. 1602, v pondělí oktáb sv. Martina [18. listopadu]: zadání Matouše Hájka s Kateřinou, manž. jeho. (263.)
246. 1603, ve středu po sv. Anežce [22. ledna]: svatební smlouva Pavla Petřka z Netřeb, poddaného uroze p. Viléma Ostrovského ze Skalky a na Skalce, s Marianou, sirotkem po nebo Matěji, lazebníkovi, poddanou uroze pána Benjamina z Vlkanova na Solnicu. (264.)
247. 1603, v úterý po obrácení sv. Pavla [28. ledna]: svatební smlouva Adama Prostějovského, soukeníka, s Kateřinou, vdovou po nebo Jiříku Hamzovi. (262—263.)
248. 1603, ve středu po sv. Diviši [15. října]: svatební smlouva Martina Keršpána, soukeníka z Landškrouna, s Johanou, vdovou po Janu Čížkovi. (265.)
249. 1603, 28. prosince: svatební smlouva slovut. Jiříka Rychlíka a z Kostelce nad Orlicí s Marianou, vdovou po nebo Janu Kolářovi. (201.)
250. 1604, v úterý masopustní [2. března]: svatební smlouva s dovolením uroze p. Jana Absolona z Ledské na Uřiňovicích a Ledské Matouše Škopíka z Kvásin, s Annou, vdovou po nebo Janu Holém. (266.)

251. 1604, v úterý po sv. Petru v okovech /3. srpna/: svatební smlouva Jana, syna neb. Jiříka Huntaška, s Annou, vdovou po Jiříku Peldřimovském, někdy sládku obecním v Solnici. (206—207.)
252. 1604, v úterý po Nanebevzetí Panny Marie⁶ /17. srpna/: svatební smlouva Buriána Pachtý z Třebechovic hory Oreb na Dědinou, s Alžbětou, vdovou po Václavu Jiřenovi, městěnínu. (275—276.)
253. 1604, v úterý o sv. Bartoloměji /24. srpna/: svatební smlouva Jakuba Filipa z Nepasic, poddaného J. Mti vysoce uroz. pána, p. Rudolfa Trčky z Lípy, na Opočně a Smiřicích, s Annou, vdovou po neb. Václavu Topinkovi, městěnínu v Solnici. (268.)
254. 1604, v úterý po sv. Františku /5. října/: svatební smlouva Václava Lanškrounského, syna slovut. muže Daniele Janekova z Lanškrouna, s Kateřinou, vdovou po neb. Václavu Huntašovi. (267.)
255. 1604, v úterý po sv. Martinu /16. listopadu/: svatební smlouva Jana Procházky, syna Blažeje, souseda v Opočně, s Kateřinou, vdovou po neb. Janu Kopreckému. (272—273.)
256. 1605, v pondělí po Janu Zlatoustém /31. ledna/: svatební smlouva Václava Molendy z Boskovic z markrabství moravského s Magdalénou, dcerou Václava Černíkovského. (269—270.)
257. 1605, ve středu o Očišťování Panny Marie /2. února/: svatební smlouva Simeona Theofila, syna neb. Jana Lukáše z Mladé Boleslavě, s Kateřinou, dcerkou neb. Jana Žampacha z Ledské, poddanou J. Mti uroz. paní Anny Absolomovy z Tumnic na Uhřínovicích, s povolením poručníka sirotčího dílu Solnice uroz. pána Jana Absolona z Ledské, na Uřínovicích a Ledské. Usídlí se na gruntech J. Mti uroz. pána Václava Tluksy Bradleckého z Mečkova při městě Solnici. (271—272.)
258. 1605, ve středu po rozeslání apoštólů /20. července/: svatební smlouva Kryštofa, jircháře, syna Gregora Keittnera z Pilníkova, s Annou, vdovou po Jakubu Šolcovi, jircháři. (273—274.)
259. 1605, ve středu o sv. Otmaru /16. listopadu/: svatební smlouva Jana Čechá, ševce nového z Meziříčí pod Rožnovem, s Kateřinou, dcerou po neb. Martinu Ptáčkovi ze Solnice. (277—278.)
260. 1605, ve středu po Obětování Panny Marie /23. listopadu/: svatební smlouva Václava, syna Daniele Rezníka, městěnína ve Starém Vamberku, s Mandalenou, dcerou po neb. Pavlovi, jinak Havalkovi z Rychnova /nad Kněžnou/. (278—279.)
261. 1606, v neděli masopustní /5. února/: svatební smlouva Jana, syna Jiříka Hašíka z Ještětic, s Kateřinou, dcerou Jeronyma Jíchy ze Solnice. (280.)
262. 1606, v pátek o sv. Matěji /24. února/: rychtář a konšelé z Přepych posílají list s pečetí uroz. pána Kryštofa Panského ze Střezetic a v Přepycích o tom, jak se staly svatební smlouvy Jiříka Bílka, městěnína v Solnici, a jeho manželky Barbory. (285.)
263. 1606, den rozeslání dvanácti apoštólů /15. července/: svatební smlouva Daniele, syna neb. Jana Poláka, soukeníka z města na hoře Tábor, s Mandalenou, dcerou Buriána Chládka, soukeníka z Nymburka. (282—283.)
264. 1606, v úterý po rozeslání dvanácti apoštólů /18. července/: svatební smlouva Daniele, syna Matěje Klouboučníka z Rychnova /nad Kněžnou/, s Annou, dcerou po neb. Vítu Dušíkovi. (283—284.)

⁶⁾ V rukopise „v úterý Nanebevzetí Panny Marie“; 15. srpna bylo však r. 1604 v neděli.

265. 1606, v úterý o sv. Tobiáši [12. září]: svatební smlouva Tobiáše, krejčího, syna slovut. muže Melichara Lederera z Marienthalu, s Annou Rehákovou, vdovou po Jiřím Kryštofovi. (287—288.)
266. 1607, v úterý po třetí neděli masopustní [23. ledna]: svatební smlouva Kryštofa, mládence a čeledína Jiříka Faucke z Brocné, s Dorotou, dcerou Melichara Vindýše ze Solnice. (289.)
267. 1607, v úterý po sv. Anežce [23. ledna]: svatební smlouva Valentina Bartošovského, soukeníka, s Kateřinou, vdovou po neb. Danieli Možíšovi. (289—290.)
268. 1607, v úterý po sv. Anežce [23. ledna]: svatební smlouva Matěje Pavelky z Litohradu s Dorotou, dcerou po neb. Danieli Tkadlci. (290—291.)
269. 1607, v pondělí o sv. Jakubu, patriarchovi⁷ [30. dubna]: svatební smlouva Jana Kodýdky, soukeníka, syna Jana Kodýdky, s Dorotou, deerkou slovut. muže Lauryna Hanuše Brodského, měšťánky v Solnici. (292.)
270. 1607, v pondělí o sv. Jakubu⁷ [30. dubna]: svatební smlouva Vítá, syna neb. Matěje Nečapky, se Zuzanou, dcerou Jana Morávkou. (293.)
271. 1607, v úterý po blahoslavené Trojici [12. června]: svatební smlouva Jana, syna Jiříka Janová, s Marianou, dcerou neb. Jiříka Bílkou. (294.)
272. 1607, v úterý po rozeslání dvanácti apoštolů [17. července]: svatební smlouva Jana Chocenanského s Dorotou, dcerou Blažeje Feskla ze Štívnice (t. j. dnešní Zdobnice). (297.)
273. 1607, v úterý po sv. Maří Magdaléně [24. července]: svatební smlouva Jiříka Trnký, ševce, syna neb. Martina Čechá z Lipníku, s Annou, vdovou po Václavu Skusilovi. (295.)
274. 1607, v úterý o sv. Diviši [9. října]: svatební smlouva Martina Landinského, perníkáře, syna neb. Petříčka z Lanškrouna, s Mandalenou, dcerou Vítá, perníkáře. (296.)
275. 1608, svatební smlouva Vavřince, syna neb. Jakuba Černého, měšťánky v Lanškrouně, se Zuzanou, sirotkem po Václavu Sedivovi. (297—298.)
276. 1608, ve středu po neděli Sexagesima [13. února]: svatební smlouva slovut. Daniele Patrčky, měšťánky v Solnici, s Kateřinou, dcerou slovut. pána Martina Paloučka, měšťánky. (298.)
277. 1608, v pondělí po neděli křížové [12. května]: svatební smlouva Jana Koželského s Magdalenou, vdovou po Danieli Doubrawovi. (299.)
278. 1608, v úterý po sv. Petru v okovech [5. srpna]: svatební smlouva Michala Sejkory, hrnčíře, s Dorotou, vdovou po neb. Janu Topinkovi, pivovarníku. (299—300.)
279. 1608, v úterý po sv. Diviši biskupu [14. října]: svatební smlouva Jiříka Lemfeldy, s Kateřinou, dcerou neb. Vítá, perníkáře. (300—301.)
280. 1608, v úterý po sv. Diviši biskupu [14. října]: svatební smlouva Jana Černého, rychtáře v Hořejším Svinném, s Kateřinou, dcerou Petra Václava, souseda v Solnici. (302.)
281. 1608, v úterý po sv. Ondřeji apoštolu [2. prosince]: svatební smlouva Jana Vlasáka s Annou, vdovou po Tobiáši Lederovi z Marienthalu. (301.)

⁷⁾ Sv. Jakuba patriarchy bylo vlastně 6. října; jelikož však toho roku 6. října připadlo na sobotu, kloním se spíše k datu 30. dubna, kdy bylo vskutku pondělí a kdy podle řeckého zvyku slaven svátek sv. Jakuba apoštola (v latinské církvi 25. července, tohoto roku ve středu). Jinak bylo by nutno pokládat takto znějící datum za chybu písářskou.

282. 1609, v úterý o sv. Fabiánu a Šebestiánu [20. ledna]: svatební smlouva Martina Púlpána se Zuzanou, dcerou po neb. Jiříku Huntašovi. (303.)
283. 1609, v úterý po obrácení sv. Pavla na víru [27. ledna]: svatební smlouva Jana, syna po neb. Martinu Pivcovi, s Marianou, vdovou po neb. Jiříku Jalovcovi. (306.)
284. 1609, o hromicích [2. února]: svatební smlouva Jiříka Šrámka ze Slavětína s Dorotou, dcerou Daniele Hrušky. (305.)
285. 1609, v úterý po Očišťování Panny Marie [3. února]: svatební smlouva Jana Vorla z Lanškrouna s Kateřinou, vdovou po neb. Matěji Špatovovi. (304.)
286. 1609, v úterý po Očišťování Panny Marie [3. února]: svatební smlouva Jakuba, syna po Fabiánu z Hraštice, s Dorotou, dcerou po neb. Jeronýmu Víchovi. (304.)
287. 1609, v úterý po sv. Valentínu [17. února]: svatební smlouva Václava, ševce, syna po neb. Havlu Čermákovi z města Jevíčka, s Dorotou, dcerou slovut. Matouše Kavky. (305.)
288. 1609, v úterý o sv. Matěji [24. února]: svatební smlouva Daniele, syna po Janu Židkovi, s Dorotou, dcerou po neb. Kašparu Rašovi z Hyršperka, a se slovut. Balcarem Engonem, ujcem Doroty. (306.)
289. 1609, ve středu o sv. Maří Magdaléně [22. července]: svatební smlouva Matysa Herdena, měšťána, s Alžbětou, vdovou po neb. Svatoplukem z Bohuslavic. (307.)
290. 1609, v úterý po sv. Petru v okovech [4. srpna]: svatební smlouva Jana Vičeny z Rychnova se Zuzanou, dcerou po neb. Janu Němcovi. (307.)
291. 1609, oktáv sv. Martina [18. listopadu]: svatební smlouva Jana slovut. p. Daniele Patrčky, s Dorotou, dcerou po Danieli Davidovi. (305.)
292. 1610, v úterý po památku Přešky panny [19. ledna]: svatební smlouva Jana, syna slovut. Martina Čížka, s Kristinou, dcerou po Václavu Roznerovi z Humberku, a slovut. Valentinem Pečarem. (309.)
293. 1610, o sv. Fabiánu a Šebestiánu [20. ledna]: svatební smlouva Jana, syna Honza z Malých Prorub, s Dorotou, vdovou po Matěji Provazníkovi. (308.)
294. 1610, v úterý po⁸ sv. Panně Dorotě [9. února]: svatební smlouva Jana, syna po Honzovi ze Skuhrova, poddaným urozen. pána Jana z Vlkanova, s Dorotou, dcerou po neb. Matěji Nečapovi. (309.)
295. 1610, v úterý po druhé neděli po sv. Trojici [15. června]: svatební smlouva Jana, syna po Marku Puchynkovi z Podbřezí, s Annou, dcerou po Kašparu Rychterovi. (309.)
296. 1610, o sv. Michalnu [29. září]: svatební smlouva Jana Špačka, koláře, syna po Martinu Šlechtovi z Mladé Vožice, s Annou, vdovou po Honzovi Hostinském. (310.)
297. 1611, oktáv Tří králů [13. ledna]: svatební smlouva slovutného Václava Merze Hlubočepského s Magdalenou, dcerou po neb. Janu Šaškovi. (311.)
298. 1611, o sv. Vítu [15. června]: svatební smlouva Jiříka Bydžovského s Annou, dcerou Michala Valentý z Rychwaldu. (312.)
299. 1611, ve středu po Všech milých svatých [2. listopadu]: svatební smlouva Tobiáše, syna po Jakubu Hrnčířovi z Podhorí, se Zuzanou, dcerou slov. Václava Samka. (317.)

⁸⁾ V rukopise „o“. Sv. Doroty, t. j. 6. února, bylo však r. 1610 v sobotu.

300. 1612, v pátek po obrácení sv. Pavla na víru *[27. ledna]*: svatební smlouva Jiříka, syna po Janu Žemličkovi, s Dorotou, dcerou po Matěji Kubíkoví. (315.)
301. 1612, v úterý po sv. Pavlu na víru obrácení *[31. ledna]*: svatební smlouva p. Martina Půlpána ze Solnice s Annou, dcerou po Janu Moravcoví, a její matkou Mandalenou, někdy Vobědovskou a již Jiříka Kohouta při Hradci nad Labem. (313.)
302. 1612, v den sv. Filipa a Jakuba *[1. května]*: svatební smlouva Mikuláše, syna neb. Václava Hrnčíře, s Kateřinou, dcerou Jiříka Pluháře. (314.)
303. 1612, o sv. Havlu *[16. října]*: svatební smlouva Daniele, syna po Jiřím Strakovi z Meziříčí pod Rožnovem, s Kateřinou, dcerou slovut. muže Václava Samka. (316.)
304. 1612, v úterý po sv. Kateřině *[27. listopadu]*: svatební smlouva slovut. Jana Blažka s Dorotou, vdovou po Mikuláši Červinkovi z Kladska, na místě panny Aleny, dcery její vlastní. (317—318.)
305. 1613, v úterý po sv. Štěstném *[15. ledna]*: svatební smlouva Štěpána Nečapá s Kateřinou, vdovou po Janu Hejlkovi. (322.)
306. 1613, o sv. Alžbětě *[19. listopadu]*: svatební smlouva slovut. muže Jiříka Šistol y s Dorotou, vdovou po Václavu Hvízda-lovi. (319.)
307. 1613, v úterý po⁹ sv. Kateřině *[26. listopadu]*: svatební smlouva Jana, syna po slovut. muži Janu Stavcoví, s Kateřinou, vdovou po Janu Talašovi. (320—321.)
308. 1614, v úterý po Třech králech *[7. ledna]*: svatební smlouva Jana, syna po Janu Čížkoví, se slov. mužem Jiříkem Šistolou na místě panny Zuzany, služebnice jeho, dcerky po Janu Švaňkovi z Laczendorfu nedaleko Svídnice. (323.)
309. 1614, o sv. Anežce panně *[21. ledna]*: svatební smlouva Jana, syna neb. Jiříka Pluháře, s Kateřinou, dcerou slovut. muže Jana Beneše z Černíkovic, toho času rychtáře. (324.)
310. 1615, ve středu po Třech králech *[7. ledna]*: svatební smlouva Jana Huntáčka s Annou, dcerou po Jiřím Mádrnovi. (325.)
311. 1615, v pondělí po sv. Matěji *[2. března]*: svatební smlouva slovut. muže Jana Ptáčka s Václavem Vocáskem, sousedem z Rychnova, na místě dcerky Doroty. (327.)
312. 1615, v úterý po sv. Matěji *[3. března]*: svatební smlouva Martina Fendrycha, soukeníka, syna po Martinu Zarybnickém z Javornice, se Zuzanou, vdovou po Matěji Václavkoví. (326.)
313. 1615, v úterý po¹⁰ sv. Konstanci *[6. října]*: svatební smlouva Vítá, syna po Janu Kouťském z Černíkovic, s poct. dcerou Zuzanou, dcerou dvojípoctivosti a významnosti hodného muže, kněze Tobiáše Jaroslava Dubského, správce církve Kristovy ve vsi Újezdě. Potvrzeni byli správcem církve knězem Janem Giliardou Kouřimským, panem děkanem dobrušským. (330.)
314. 1616, ve středu o sv. Fabiánu a Šebestiánu *[20. ledna]*: svatební smlouva dvojtichodného muže, kněze Petra Cefasa, správce lidu božího v městě Žamberce, s poct. pannou Dorotou, dcerou slovut. p. Balcara Ermona, souseda v Solnici. (328.)

⁹⁾ V rukopise „o“. Sv. Kateřiny, t. j. 25. listopadu, bylo však toho roku v pondělí.

¹⁰⁾ V rukopise „o“. Sv. Konstance [a Alexandra], t. j. 5. října, bylo však toho roku v pondělí.

315. 1616, v pondělí masopustní [15. února]: svatební smlouva Davida, syna po Danieli Davídovi, s Marianou, vdovou po Melicharu L u d v í k o v i. (329.)
316. 1617, v úterý po obrácení sv. Pavla na víru křesťanskou [31. ledna]: svatební smlouva slovut. Václava Blažka se Salomenou, vdovou J á c h y m k o u z Valu. (331—332.)
317. 1617, v úterý po sv. Trojici [23. května]: svatební smlouva slovut. a opatrného muže Jana Kubíka, na místě syna Jana se slovut. Laurinem Kloboučníkem na místě dcery Zuzany. (335.)
318. 1617, v úterý po sv. Bartoloměji [29. srpna]: svatební smlouva slovut. muže Jiříka Trnky s Annou, dcerou slovut. muže Václava Pleskala. (333.)
319. 1617, v úterý po oktávu sv. Michala [10. října]: svatební smlouva Melichára, syna slovut. muže Balcara Ermona, s Lidmilou, vdovou po Janu Michálkoví, jinak Trávníčkoví. (334.)
320. 1618, v úterý po obrácení sv. Pavla [30. ledna]: svatební smlouva slovut. muže Davida Peckaře s Annou, dcerou po Šimonu S t ě t k o v i z Třebešova. (332.)
321. 1618, 26. února: smlouva svatební Martina, syna p. Martina Neče a p a, primátora města Solnice, s Annou, dcerou dvojčetného kněze Adama S t a r o m ē s t s k é h o , správce církevního ve vsi Černilově. (337—338.)
322. 1618, v úterý po sv. Zuzaně [14. srpna]: smlouva svatební Jiříka Jaroměřského, syna po Jiříku Ladrloví z Jaroměře nad Labem, s Dorotou, dcerou po slovut. Václavu Kotílkovi. (384.)
323. 1619, v úterý o sv. Vincenci [22. ledna]: svatební smlouva Jiříka Heyduka, vdovce, s Annou, dcerou po Matěji Šimonoňovi z Brocné. (340.)
324. 1619, v úterý po obrácení sv. Pavla [29. ledna]: svatební smlouva Daniele Vích a se Zuzanou, dcerou slovut. p. Daniele Patrčky. (341.)
325. 1619, ve středu po obrácení sv. Pavla [30. ledna]: svatební smlouva Jana, syna Jana Jindry z Rychnova, s Magdalenou, dcerou po Jiříku U k r o u š k o v i z Hraštice, sirotku uroz. p. Jana z Vlkanova a na Solnici. (339.)
326. 1619, v úterý o sv. Hátě [5. února]: svatební smlouva Jana, syna po Václavu L u d v í k o v i , s Dorotou, vdovou po Matěji T a l a š o v i . (342.)
327. 1619, v úterý po neděli Misericordias [16. dubna]: svatební smlouva Francisca H o f f m a n a , lazebníka v Solnici, s Evou, vdovou po Janu R y e h n o v s k é m . (343.)
328. 1619, ve středu o sv. Filipu a Jakubu [1. května]: svatební smlouva slovut. Jana Valana s Alžbětou, dcerou po Machu Š e v c o v i . (344.)
329. 1619, v úterý po Mistru Janu z Husince [9. července]: svatební smlouva Martina, syna slovut. Pavla Špačka, se Zuzanou, dcerou Daniele Trávníčka. (345.)
330. 1619, v úterý po sv. Maří Magdaléně [23. července]: svatební smlouva Jana Čížka, vdovce, soukeníka, s Annou; vdovou po Janu S m í š k o v i . (346.)
331. 1619, v úterý po Nanebevzetí Panny Marie [20. srpna]: svatební smlouva Stanislava Peyra, z města Svídnice, jircháře, s Annou, vdovou po Kryštofu G e r t n e r o v i (Kerttnerovi), jircháři ze Solnice. (347a.)

332. 1619, v úterý po Narození Panny Marie [10. září]: svatební smlouva Václava Molendy s Annou, vdovou po Jiřím Bydžovském. (347b.)
333. 1619, v úterý po sv. Maximiliánu [15. října]: svatební smlouva Václava, syna neb. Matěje Špaty, s Dorotou, dcerou Jana Kubíka, jinak Abakuha. (347 c.)
334. 1619, v úterý po sv. Martinu [12. listopadu]: svatební smlouva Matěje Junka se Salomenou, vdovou po Václavu Šejnhovi. (348.)
335. 1620, v úterý o sv. Matěji [25. února]: svatební smlouva Václava, syna Martina Doubra v ského z Rychnova [nad Kněžnou], s Annou, dcerou po neb. Svatovojovi z Bohuslavic. (349.)
336. 1620, v úterý po sv. Vítu [16. června]: svatební smlouva Jana, syna neb. Václava Peckáře, s Annou, dcerou neb. Jana Jalovce. (350.)
337. 1620, v pondělí po Božím těle [22. června]: svatební smlouva Adama Kalmíka s Dorotou, vdovou po Danieli Hruškoví. (351.)
338. 1620, v úterý po sv. Jakubu apoštolu [28. července]: svatební smlouva Jana, syna po Martinu Kramplíčkovi, s Dorotou, vdovou po Janu Kurkovi Kolinském, písáři radním v Solnici. (352.)
339. 1620, v úterý po sv. Františku [7. října]: svatební smlouva slovut. a opatrného muže p. Martina Nečapá, primátora města Solnice, s Kateřinou, dcerou slovut. p. Mikuláše Janečka. (355.)
340. 1620, v úterý po sv. Maximiliánu [13. října]: svatební smlouva Jiříka, syna Jana Haldy, mlynáře v Solnici, s Annou, dcerou Lauriny Slovaciusa, správce školního v Solnici. — Odání byli knězem Matějem Herbotem Novoboleslavským. (356.)
341. 1620, v pondělí po Obětování Panny Marie [23. listopadu]: svatební smlouva Jana Jaroše s Annou, vdovou po Jiříkovi Koželském. (357.)
342. 1620, v úterý po Obětování Panny Marie [24. listopadu]: svatební smlouva slovut. Martina Pernikáře s Annou, dcerou slovut. Lauriny Klobovcík. (353.)
343. 1620, ve středu o sv. Panně Kateřině [25. listopadu]: svatební smlouva Jiříka Václavka s Annou, dcerou po Matěji Tlapoví ze Skalice. (354.)
344. 1621, v úterý o Očištování Panny Marie [2. února]: svatební smlouva slovut. Buriána Pachtys s Dorotou, dcerou Pavla Jeníčka ze vsi Rovného. (358.)
345. 1621, v úterý po sv. Panně Dorotě [9. února]: svatební smlouva Václava, syna Václava Peckáře, s Annou, dcerou neb. Václava Samkova. (359.)
346. 1621, ve středu po sv. Dorotě [10. února]: svatební smlouva Valentina Bratošovského s Annou, dcerou po Janu Kocourkovovi. (360.)
347. 1621, v neděli o sv. Prokopu [4. července]: svatební smlouva Krvstoфа Huče z hrabství kladského z obce Rosošky, soukeníka, s Marií, dcerou po Václavu Kotílkovi. (361.)
348. 1621, v úterý po Stětí sv. Jana [31. srpna]: svatební smlouva Jana Skřivana, syna po Jiříku, rychtáři z Lipovky, s Dorotou, dcerou po Jakubu Janečkovi. (362.)
349. 1621, v úterý po Obětování Panny Marie [23. listopadu]: svatební smlouva slovut. Václava Cabálka s Annou, vdovou po Jakubu Janečkovi. (363.)

350. 1621, v úterý po Obětování Panny Marie [23. listopadu]: svatební smlouva Václava Kasalova z Rychnova [nad Kněžnou] se Zuzanou, vdovou po neb. Václavu Pečárovovi. (364.)
351. 1622, ve středu po sv. Antonínu [19. ledna]: svatební smlouva Václava Vlta vského, soukeníka, s Kateřinou, vdovou po Jiříku Lemfeldovi. (365.)
352. 1622, ve středu po obrácení sv. Pavla [26. ledna]: svatební smlouva Václava, syna po Matěji Holém, s Dorotou, dcerou po Janu Křicholovi. (366.)
353. 1622, v pondělí po Obrácení sv. Pavla [31. ledna]: svatební smlouva Vavřince Duška z České Skalice, řezníka, nyní pod ochranou J. Mti p. purkmistra a radních města Hradce nad Labem, s Dorotou, dcerou po Martinu Kramplíčkovi. (367.)
354. 1622, ve středu o Očištování Panny Marie [2. února]: svatební smlouva Martina Fioly z Lanškrouna s Alžbětou, vdovou po Linhartu Proškovi. (368.)
355. 1622, o Očištování Panny Marie [2. února]: svatební smlouva Kryštofa Maďry s Evou, dcerou po Melicharu, lazebníkovi. (369.)
356. 1622, v masopustní neděli, o sv. Dorotě [6. února]: svatební smlouva Mikuláše Brouska s Voršilou, vdovou po Kryštofu Tomášovi. (370.)
357. 1622, ve středu o sv. Eliáši proroku [20. července]: svatební smlouva Jana Pluháče s Magdalenou, dcerou Adama Kubáta. (371.)
358. 1622, v neděli po sv. Vavřinci [14. srpna]: svatební smlouva Václava Barabáše, jinak Kaluhy z Rychnova [nad Kněžnou], se Zuzanou, vdovou po Janu Kocourkovovi. (372.)
359. 1622, v pondělí o sv. Viktorinu [5. září]: svatební smlouva Václava, syna po Martinu Nečapovi, s Dorotou, dcerou Bartoloměje Uzádara ze vsi Mastů. (373.)
360. 1622, v pondělí po Narození Panny Marie [12. září]: svatební smlouva slovut. Jana Červinky, s Dorotou, dcerou po Janu Jalovcovovi. (373.)
361. 1623, v neděli po Třech králech [8. ledna]: svatební smlouva Jiříka Krabše s Dorotou, dcerou po Janu Smíškovovi. (374.)
362. 1623, v úterý o sv. Valentínu [14. února]: svatební smlouva Daniele, syna po Mikuláši Křivém, s Magdalenou, dcerou po Jiřím Třesničkovovi. (375.)
363. 1623, v úterý před Stolováním sv. Petra [21. února]: svatební smlouva Václava, syna Jana Jindrova z Rychnova, s Dorotou, vdovou po Janu staršímu Fidlarovi, solnickém sousedu. (376.)
364. 1623, v pátek po sv. Filipu a Jakubu [5. května]: svatební smlouva Václava, syna Daniele Jiřiny, s Kateřinou, dcerou po Václavu Pečáři. (377.)
365. 1623, v neděli Exaudi [28. května]: svatební smlouva Jiříka, svna Balcaru Ermona, souseda v Solnici, s poet. pannou Alžbětou, dcerou nebo kněze Matěje Herborta, někdy správce církve Páně v městě Solnici. (378.)
366. 1623, v úterý po blahoslavené sv. Trojici [13. června]: svatební smlouva Jiříka Flamika s Dorotou, vdovou po Janu Kodýdkovi. (379.)
367. 1623, v pondělí po sv. Petru a Pavlu [3. července]: svatební smlouva Martina, syna po Václavu Pleskalovi, s Justinou, dcerou slovut. Gabriela Cygnera. (380.)
368. 1623, v úterý o sv. Jana stětí [29. srpna]: svatební smlouva slovut. Káspara, sládka černíkovského, s Evou, vdovou po Vojtěchu Čaneckém. (381.)

- 369 a) 1623, v úterý po sv. Lukáši /24. října/: svatební smlouva slovut. Václava Cabalíka s Marianou, dcerou slovut. Jiříka Dobrého Hrušky (Dobry Hrušky). (382.)
- 369 b) 1623, v úterý po sv. Šimonu a Judovi /31. října/: svatební smlouva Jana Jiříka Janova a /jinde uvedeno: Jana Jírova/ s Dorotou, vdovou po Janu Ptáčkovovi. (385.)
370. 1623, v úterý po sv. Kateřině /28. listopadu/: svatební smlouva Eliáše, syna po Martinu Čížkovi, s Marianou, dcerou po Jakubu Janečkovi. (386.)
371. 1624, v pondělí masopustní /19. února/: svatební smlouva Adama Řezáče s Annou, vdovou po Jiříku Heydukovi. (387.)
372. 1625, v masopustní neděli /9. února/: svatební smlouva Matouše Fidlera s Alžbětou, dcerou Matěje Fructus. (388.)
373. 1625, v masopustní neděli /9. února/: svatební smlouva Vítka Lipovského /jinde: Vítka, syna po Jiříku Martinovi z Lipovky/ s Annou, vdovou po Jiříku Trnkovovi. (389.)
374. 1625, v úterý po neděli Misericordias /15. dubna/: svatební smlouva Matouše Fidlera s Mandalenou, dcerou Martina Svobody. (391.)
375. 1625, v neděli po sv. Lukáši /19. října/: svatební smlouva Václava Kaluhy s Reginou, vdovou po Samuele Vondráčkovi. (390.)
376. 1625, v neděli po sv. Lukáši /19. října/: svatební smlouva Martina Lanškrounského s Annou, vdovou po Janu Vorlickém. (392.)
377. 1626, v pondělí po Novém létě /5. ledna/: svatební smlouva Jana Holého se Zuzanou, vdovou po Tobiáši Podhoráském. (393.)
378. 1626, 24. ledna: svatební smlouva Jiříka Diviška z Rychnova s Dorotou, dcerou po Matěji Fructusovi. (438.)
379. 1626, v neděli po obrácení sv. Pavla /1. února/: svatební smlouva Martina Jukla s Hazou, vdovou po Janu Netoličkovi. (394.)
380. 1626, v pondělí po sv. Dorotě /9. února/: svatební smlouva Simeona Czeslrama z Dušníků s Voršílovou, vdovou po Laurinu Klobovcníkovi. (395.)
381. 1626, v neděli po sv. Valentínu /15. února/: svatební smlouva Marka Bílého s Markétou, vdovou po Jiříku Dobrému Hruškovi. (396.)
382. 1626, v neděli devátou po sv. Trojici /2. srpna/: svatební smlouva Václava Tejnováta vského, etihodného kněze, šlechetného vдовce, souseda města Solnice, s Lidmilou, dcerou etihodného kněze Jaroslava Těšínského, souseda města Hradce nad Labem a Orlicí. — Ingrosováno k žádosti Václava Vlata vského 6. prosince 1634. (399.)
383. 1626, 13. září: svatební smlouva Matěje Káňky Hrošekého, písára důchodního panství černíkovského, se Zuzanou, dcerou po Janu Joachymovi z Valu (otec Jan Junek a matka Salomena). (409.)
384. 1626, 25. října: svatební smlouva Václava Cabalíka s Mandalenou, vdovou po Danieli Putřichovi. (403.)
385. 1626, v úterý po sv. Martinu /17. listopadu/: svatební smlouva Daniela Škopíka, syna Matouše Škopíka z Kvasin, poddaného urozeného Karla z Vlkanova, se Zuzanou, dcerou Jana Zarybnického. (401.)
386. 1627, v pátek 15. ledna: svatební smlouva Beneše Dobrého Hrušky se Zuzanou, dcerou po Jiříku Pivecovi. (404.)
387. 1627, v neděli po obrácení sv. Pavla /31. ledna/: svatební smlouva Jana Noska s Dorotou, dcerou po Janu Vinkovi. (408.)

388. 1627, v pondělí 12. července: svatební smlouva Jana Drábka s Annou, vdovou po Václavu Hotovém. (405.)
389. 1627, v pondělí 25. října: svatební smlouva Simeona, syna Václava Ambrože z Turnova (na jeho místě byl Vilím Zdeněk z Turnova), s Annou, vdovou po Vítu Lipovském, sousedu solnickém. (397—398.)
390. 1628, ve středu po sv. Dorotě /9. února/: svatební smlouva Václava Tichého s Kateřinou, vdovou po Štěpánu Nečapovi. (406.)
391. 1629, v úterý po sv. Fabiánu a Šebestiánu [23. ledna]: svatební smlouva slovut. p. Jana Zvolenského s Dorotou, dcerou po Jiříku Brhloví. (411.)
392. 1629, 30. dubna: svatební smlouva slovut. Martina Jukla s Alžbětou, dcerou po Vaňku Černíkovském. (411—412.)
393. 1629, 16. října: svatební smlouva Maximiliána Dobrého Hrušky se Zuzanou, dcerou Gabriela Cygnera. (413.)
394. 1630, v pondělí svatodušní /20. května/: svatební smlouva slovut. Pavla Špačka s Kateřinou, vdovou po Vítu Nečapovi. (414.)
395. 1630, v pátek po sv. Janu Křtiteli /28. června/: zapsána smlouva svatební z 3. února 1625 Václava Hvízdaleka, syna po Matěji Václavkoví, s Annou, vdovou po Martinu Fiolovi. (415.)
396. 1631, 9. února: svatební smlouva Tobiáše Třebického, syna slovut. p. Lukáše Třebického, souseda města Chlumce, se Zuzanou, dcerou po Janu Talašovi. (416—417.)
397. 1631, 4. srpna: zapsána svatební smlouva z 10. října 1630 Marka Bílého s Marianou, vdovou po neb. Danieli Blažkoví. (418.)
398. 1631, 9. října: zapsána svatební smlouva ze 7. července 1630 Kryštofa Svobody se Slavětína, syna po Václavu, řezníku, s Martou, dcerou po Jindřichu, jircháři z Broumová. (419.)
399. 1632, 7. srpna: zapsána svatební smlouva z 31. července 1632 slovut. p. Jiříka Jaroměřského s Dorotou, vdovou po Janu Zvolenském. (420—421.)
400. 1632, zapsána svatební smlouva z úterý po sv. Matěji 1630 /26. února/ Jana Koukala s Annou, dcerou slov. Matěje Zámečníka. (422—423.)
401. 1633, 8. srpna: zapsána smlouva svatební z 1. srpna 1633 Jiříka Šolce, syna po Jakubu Šolcoví, s Annou, dcerou slovut. p. Martina Pernekáře. (424—425.)
402. 1634, 15. ledna: svatební smlouva Hanse Kelharna, jircháře z Náchoda, s Annou, dcerou po Tomáši Pilníkovském. (426—427.)
403. 1634, 28. ledna: svatební smlouva Pavla Feyrunttha s Annou, vdovou po Valentinu Bratosovském. (428—429.)
404. 1634, 21. února: svatební smlouva slovut. Ondřeje Domášínského s Dorotou, dcerou slovut. p. Jana Patrčky. (432.)
405. 1634, 24. února: svatební smlouva Jana Čížka, pekaře, s Mariannou, vdovou po Marku Bílému. (430.)
406. 1635, v neděli Resice /17. června/: svatební smlouva Martina Kramáře z Dobrušky s Dorotou, vdovou po Matěji Vraštíkoví. (436.)
407. 1635, 8. září: svatební smlouva slovut. Jana Jíry s Voršilou, vdovou po Jiříku Žemličkoví. (433.)
408. 1635, 23. října: svatební smlouva slovut. p. Laurentiusa Slovaciusa, správce školního v městě Solnici, s Annou, vdovou po Matesu Vondroví, sousedu. (436—437.)

409. 1636, 14. ledna: svatební smlouva slovut. p. Daniele Holého, souseda, s Kateřinou, dcerou po neb. Martinu Šichovi z Hrošky. (442—443.)
410. 1636, 3. února: svatební smlouva Jana Svobody, kováře, s Annou, vdovou po Andresu Pichlerovi. (440—441.)
411. 1636, 18. února: prohlášení Martina Fendrycha, že přijal věno. (Smlouva svatební Martina Fendrycha s Annou, dcerou Jana Jeřábka, stala se o sv. Janu Křtiteli [24. června] 1615. (439.)
412. 1641, 20. srpna: svatební smlouva Tobiáše, syna po Janu Jeřábku, s Magdalenou, vdovou po Davidu Kadlecovi. (437.)
413. 1642, 11. května: svatební smlouva p. Stanislava Peyra, jircháře, s Dorotou, vdovou po Janu Kverkovi. (455.)
414. 1644, 21. října: svatební smlouva slovut. p. Eliáše Čížka s Dorotou, vdovou po Václavu Nečapovi. (456.)
415. 1647, 4. února: svatební smlouva p. Jana Danielisa, souseda a primátora města Solnice, s Dorotou, dcerou p. Matěje Kaňky Černíkovského. (431.)
416. 1651, 27. června: svatební smlouva p. Adama Hauptla Starobýdžovského, písáře důchodu tří dílů panství solnického, s Annou, slovut. a šlechetnou pannou, dcerou slovut. p. Maximiliána Dobrého Hrušky. (457—459.)
417. 1651, 25. srpna: svatební smlouva Jiříka, syna Václava Kováře, jinak Kalousa, s Kateřinou, dcerou po Janu Kubíkoví. (435.)
418. 1651, 3. září: svatební smlouva Jakuba Lukavského, syna po Martinu Mikuláši z Dolejší Lukavice, s Dorotou, vdovou po Buriánu Pachtovi. (464—465.)
419. 1652, 30. srpna: svatební smlouva Jana Doubravského s Kateřinou, dcerou po Pavlu Uřinském. (465.)
420. 1654, 26. ledna: svatební smlouva Jiříka Doubravského s Kateřinou, dcerou po Matouši Fedralovi. Strýcem jejím byl Ondřej Domášinský. (483.)
421. 1656, 7. února: svatební smlouva poct. mládence panice Joanesa Novotného, správce školního a varhaníka města Solaice. syna slovut. muže p. Jiřího Novotného, městěnina při městě Kostelci nad Orlicí, s Annou, dcerou Jana Koukala a Anny manželky, nyní ve službě J. Mti Císa. (445—446.)
422. 1658, 8. října: svatební smlouva Václava Vrány Budynského, sládka na černíkovském panství, s Kateřinou, dcerou slovut. muže Řehoře Perníkáře. (460—461.)
423. 1660, 25. května: svatební smlouva Jana Chalupy, sládka „werkstattu“ kvasinského, jinak Černého, s Annou, dcerou slovut. p. Jana Pistoriusa staršího Erfurtského, souseda a písáře radního města Solnice. (462—463.)
424. 1662, 25. září: svatební smlouva slovut. p. Jana Biskupa, městěnina z Rychnova, s Annou, dcerou po Benjaminu Dobrému Hruškovi. (484—485.)
425. 1663, 16. října: svatební smlouva (*německá*) p. Tobiáše Sombera, postřihače suken, s Kateřinou, vdovou po Balcaru Verneroví. (451—453.)
426. 1663, 21. listopadu: svatební smlouva Jana, syna slovut. p. Jiříka Selichara, primátora, s Annou, dcerou slovut. muže p. Ondřeje Domášinského. (114.)
427. 1664, 28. února: svatební smlouva Václava, syna slovut. muže pana Jana Halwigeru, jinak Landškrounského, s Doroteu, dcerou slovut. p. Jiříka Selichara, primátora města Solnice. (486—487.)

428. 1665, 16. ledna: svatební smlouva Jana Trdličky, mlynáře z Ještětic, s Kateřinou, dcerou p. Václava Doubra vského. (434.)
429. 1665, 27. ledna: svatební smlouva Vilma Dobrého Hrušky, syna po Benjamina Dobrého Hrušky, s Kateřinou, dcerou p. Jana Koukala. (488—489.)
430. 1665, 6. dubna: svatební smlouva Tobiáše Lyvika a Evou, dcerou p. Jiříka Wissnara ze Zdobnice (Štibnicz). (489—490.)
431. 1666, 9. února: svatební smlouva šlechet. a mnohovzácného mládence p. Kryštofa Václava Wolfa, na ten čas písáre obročního tří dílů panství solnického, se šlechetnou matronou paní Annou, zůstalou vdovou po vzácné paměti p. Martinu Špačkovi, někdy sousedu města Solnice. (447—449.)
432. 1667, 12. února: svatební smlouva Václava Koukala s Barborou, dcerou slovut. p. Ondřeje Vlka, purkrabího tří dílů panství solnického. (466.)
433. 1677, 21. listopadu: svatební smlouva Jana Doubra vského s Lidmilou, vdovou po Janu ml. Maryškoví, dcerou Kryštofa Junka. (467—468.)
434. 1679, 26. listopadu: svatební smlouva Jana Dobrého Hrušky, syna po Jiřím Dobrému Hruškoví, primátoru Solnice, se Zuzanou, dcerou slovut. p. Jiříka Grigera. (22—23.)
435. 1680, 5. ledna: svatební smlouva Jiříka, syna slovut. muže pana Václava Kniháře, souseda a pulsanta zdejšího, s Annou, vdovou po Václavu Talashovi. (19—20.)
436. 1689, 29. dubna: svatební smlouva Jiříka, syna po Janu Polickém, s Marianou, vdovou po Andrelu Jandoví. (469—470.)
437. 1690, 16. června: svatební smlouva Jindřicha, syna po Kryštofu Juhnoví, s Dorotou, vdovou po Jakubu Lukavském. (470—472.)
438. 1693, 1. února: svatební smlouva Jana Černého, syna Jakuba Černého, s Alžbětou, dcerou slovut. a opatrného p. Jiříka Červinky. (472—473.)
439. 1694, 14. listopadu: svatební smlouva Jiříka, syna po Janu Selicharoví, s Kateřinou, dcerou po Janu Čížkoví. (474—475.)
440. 1696, 10. února: svatební smlouva Jana, syna po Janu Lopenoví, se Zuzanou, vdovou po slovut. muži Jiříku Doubra vském. (478—479.)
441. 1697, 7. září: svatební smlouva Jiříka, syna slovut. p. Václava Havla, s Lidmilou, dcerou po Matěji Pelikánovi. (476 až 477.)
442. 1698, 24. ledna: svatební smlouva Jakuba, syna po Václavu O ilovi z Rybníčků, s Kateřinou, dcerou po Tobiáši Zumroví. (479—480.)
443. 1698, 27. září: svatební smlouva Jiříka, syna po Janu st. Daňkovi, s Lidmilou, vdovou po Janu Doubra vském. (481—482.)
444. 1753, 1. února: svatební smlouva Jana Dobrého Hrušky, syna Jana staršího Dobrého Hrušky, s Terezií, vdovou po Jiřím Rolečkovi, kováři v Kvasinách. (nečisl.)

II. Kšafty.

1. 1562, v pondělí před sv. Havlem [12. října]: kšaft Tobiáše Kováře. (192.)
2. 1562, v úterý po Všech svatých [3. listopadu]: kšaft Matěje Židka. (191.)
3. 1564, v první neděli postní [20. února]: kšaft Michala Kravara. (190.)

4. 1565, v pondělí po Družebné neděli [*2. dubna*]: kšaft Doroty Tobiášky. (197.)
5. 1565, ve středu před Všemi svatými [*31. října*]: kšaft Jana Holého z Kvasin. (200.)
6. 1566, v pátek po Nanebevzetí P. Marie [*16. srpna*]: Jan Kubá potvrzuje příjem statku po tchánu Samohelovi. (195.)
7. 1566, v pátek po Nanebevzetí P. Marie [*16. srpna*]: Vít Šimků potvrzuje příjem statku po tchánu Samohelovi. (195.)
8. 1566, v pátek po Nanebevzetí P. Marie [*16. srpna*]: kšaft Samuele. (196.)
9. 1566, v sobotu po sv. Mikuláši [*7. prosince*]: kšaft Pavla Němce. (195.)
10. 1570, kšaft Pavla Vančury. (198—199.)

DROBNOSTI.

Jos. Pilnáček (*Viděn*):

Litvicové v Čechách a na Moravě.

Dnes německý, původně z Lužice pocházející rod Litviců, který až doposud má na stříbrném štítu tři černá orlí křídla a za klenot tři pštrosí péra, zdobená z každé strany mlynským kolem,¹ kvetl v 16. a 17. stol. v některých svých větvích také v Čechách a na Moravě.²

Mezi prvními přichází N. Litvic, který byl ve službách Jiřího knížete lehnického, a jejž v r. 1543 shledáváme v Pardubicích u Jana z Pernštejna s jistým poselstvím; z Pardubic odjel na Moravu. Téměř současně Marکéta Litvicová z větve ze Starého Roudna (ve Slezsku) byla druhou ženou Jindřicha Mezeříčského z Lomnice a na Jemnicí; zemřela r. 1551, jak dosvědčuje její náhrobek v Jemnicí. Jejich synem byl Tas Mezeříčský z Lomnice. — Markéta byla sestrou Jiřího Litvice ze Starého Roudna, který žil ve Slezsku a měl syny Jiřího a Jana. Kdežto Jiří seděl v Trachenbergu ve Slezsku, Jan (Hans) uvádí se již r. 1605 na svobodném dvoře v Pacově (něm. Putzendorf) u Moravské Třebové, kterýžto dvůr obdržel dne 1. ledna 1605 zvláštní svobody od p. Ladislava Velená ze Žerotína, jak dokládá listina, chovaná v Liechtenštejnském archivu ve Vídni. R. 1606 sedí však řečený Jan (Hans) Litvic již na svobodném mlýně v Undanku u Mor. Třebové, na němž se ještě r. 1617 připomíná; později žil na třebovském předměstí. Podle zachovaného náhrobku zemřel 25. srpna 1618; v matrikách třebovských uvádí se však den 28. srpna. Ženat byl s Eliškou Glaubicovou (znaku tří ryb) z domu Brick (!), která zemřela dne 4. června 1618, jak její náhrobek v Mor. Třebové dokládá (podle matriky 18. června 1618). Z jejich manželství vzešly tyto dítě: Ferdinand (naroz. 10. září 1607 v Undanku), Eliška, Jan Jiří, který zemřel 8. srpna (podle matriky 20. srpna) 1618 a má náhrobek v Mor. Třebové, Kryštof a Kunka (Kunigunda). Kryštof seděl r. 1617 na mlýně v Undanku a r. 1624 byl pro účast na stavovském povstání potrestán konfiskací třetiny svého majetku. Byl ženat s Annou Marií, dcerou Šebastiana Reichenbacha z Reichenbachu, jež zemřela 12. října 1621 a je pochována v Bořitově (Porstendorf) u Mor. Třebové. Jejich syn Hanuš Kryštof zemřel podle náhrobku v Mor. Třebové již dne 20. ledna 1618 (podle tře-

¹⁾ Srov. vyobrazení v mé práci „Staromoravští rodové“ (Viděn 1930), str. 122.

²⁾ Článek tento, který doplňuje a částečně i opravuje mé údaje v „Staromoravských rodech“, je výtahem z německého pojednání „Die von Lüttwitz in Böhmen und Mähren“, které jsem soukromě zpracoval podle původních pramenů pro německý rodový svaz Lüttwitz a jehož originál nachází se u sv. p. Rocha z Lüttwitz (v Goslau bei Kreuzburg, Ober-Schlesien); k originálu této práce, která je bohatě provázena všemi původními doklady, připojený jsou pohledy na sídla, vyobrazení zachovaných náhrobků, jakož i odlitky známých pečetí českomoravských Litviců.

bovské matriky 28. ledna 1619!). K u n k a, sestra Kryštofova, vdala se za Kryštofa Hubryka st. (Hochberka) z Belnsdorfu na Nemilém u Zábrěha (1617) a po jeho smrti za N. Berchtholda (z rodu Berchtholdů z Uherčic); dne 27. února 1662 učinila v Malenovicích poslední váli, činíc dědicem Kristiána Pruského z Prusky.

R. 1608 uvádí se v Moravské Třebové Bedřich (F r y d r y c h) Litvic ze Starého Roudna, snad bratr (či syn?) řečeného Jana (Hanse), tehdy již ženatý (se Zuzanou?); později držel mlýn v Unranku a byl r. 1624 rovněž potrestán konfiskací. Jeho blízkým strýcem byl Asman Litvic ze Starého Roudna, který zemřel před r. 1610 na malém statečku (domě) v Žeranovicích bez přímých dědiců; jeho pozůstalost byla v březnu 1610 vydána Frydrychovi.

Na Mikulovsku uvádí se kolem r. 1540 Foltan Litvic z větve Golšicí Golšvic (mylně Bolšvic!), kvetoucí ve Slezsku; byl ženat s Barborkou z Oberhamu (Oberheim v Rakousích) a držel r. 1549 svobodný dvůr v Popovicích (Popicích) u Hustopeče, kdežto jeho žena (r. 1549 již nebožka) vlastnila dům a mlýn (Klostermühle) u Mikulova.

Kromě uvedených žil na Moravě ještě Absolon Litvic z Lice (asi ve Slezsku); doložen je r. 1617 na domě v Jemnici. Jeho ženou byla Anežka z Rynáre, která ho přežila a r. 1624 měla podíl na konfiskovaném majetku Štěpána Kuše z Mukoděla a na Medlicích.

V Čechách přichází v r. 1589 Kryštof Litvic z Velkého Zebynku a Biškovic (v Německu); je věřitelem France Sáliše za statek Kořen (Kořenice) u Kaňku a uvádí se rovněž v tištěném tituláři z r. 1589 spolu ještě s jiným Kryštem téhož přídomku (syn?).

V pozdější době — pokud je mně známo — rod Litviců se již nevyskytuje ani v Čechách ani na Moravě.

P. Kvasnička:

Rod Křenů v matrikách holešovských.

Josef Pilnáček ve svém důležitém díle „Staromoravští rodové“ (Vídeň 1930) v odstavci o Křenech (str. 527, čís. 2426) nezmíňuje se o Křenech s přijmením z Chotče. O této rodině nalézají se některé záznamy v holešovských matrikách, jež tu podávám.

Jan Křen z Chotče oddán byl r. 1625 s Mariannou, vdovou po nebož. Juliusovi školmistrovi (matr. oddan. z let 1624—51, fol. 257 v.). Oba manželé byli kmotry při křtu r. 1629 a 1632 (matr. kř. 1624—51, fol. 11 a 15). R. 1636 daroval Jan Křen pro holešovský kostel půl kopys desek (matr. z let 1624—51, fol. IX v.).

Zdeněk Albrecht z Chotče (na svobodném dvoře) daroval r. 1645 kostelu holešovskému vyšíváné roucho (matr. 1624—51, fol. XI). Manželkou jeho byla Maria Alžběta Janaurová, s níž měl r. 1653 syna Honse Františka; kmotry při křtu byli Jan Tomáš Topolský, děkan holešovský, a Jindřich Václav Halama [z Jičína] s manželkou Barbarou (matr. kř. 1652—1660, fol. 5 v.). Hons František zemřel však již r. 1655 (matr. úmrt. 1652—1660, fol. 4 a).

Jiří Křen z Chotče uvádí se r. 1646 kmotrem při křtu (matr. kř. 1624—51, fol. 39 v.) a r. 1654 svědkem při oddavkách (matr. oddan. 1652—60, fol. 29 v.). Manželka jeho slula Eva. R. 1659 narodil se jim syn Jan Jiří (matr. kř. 1652—60, fol. 257); kmotry byli děkan Jan Tom. Topolský a urozen. Magdalena Elbognnerová z Přílep. — Jiří zemřel u věku 40 let dne 15. ledna 1665 a pochován byl ve farním chrámu v Holešově „ve sklípku“ u oltáře sv. Kateřiny (matr. úmrt. 1661—1705, fol. 25). Man-

želka Eva předešla ho již r. 1663 a byla pochována rovněž ve farním chrámu holešovském (matr. úmrt. 1661—1705, fol. 21 v.). Jejich dědicům, „erbům Jíry Křena“, náležel v Holešově svobodný dům zvaný Křenovský a svob. dvůr na Plačkově.

Václav Křen z Chotče byl dne 6. listopadu 1669 se Zdeňkem Křenem a Jetřichem Arnoldem svědkem při sňatku rytíře Václava Stařinského z Bítova (snad Stařímského z Bitkova?) s Eleonorou Janaurovou ze Strachnova (matr. oddan. 1661—1705, fol. 9 v.).

Jan Antonín Křen poznamenán jest k 9. březnu 1689 jako kmotr při křtu (matr. křt. 1661—1705, fol. 17). Třebaže uvádí se bez příjmení, je pravděpodobné, že i on byl členem vladycké rodiny Křenů z Chotče.

Naproti tomu Jan Křen, „úředník panství Bystřického a Prusinovského“, který jest zapsán r. 1636 v matr. křt. (1624—51, fol. 24 v.), je podle údajů Pilnáčkových příslušníkem rodu Křenů z Hodčova.

Jos. Pilnáček (Vídeň):

Naše rody v nejstarších matrikách u sv. Štěpána ve Vídni.

Matriky katedrálního chrámu sv. Štěpána ve Vídni jsou velmi cenným pramenem rodopisným: jsou nejen nejstaršími, nýbrž vzhledem k postavení a významu kostela i nejdůležitějšími matrikami vídeňskými. Není jistě bez zajímavosti, že mezi jejich zápisů čteme i mnoho takových, které se týkají rodin z našich zemí, a to nejen předních rodů šlechtických, nýbrž i významných rodin měšťanských. Nejstarší záznamy matrik svatoštěpánských vydal tiskem v l. 1928—1929 Dr. H. W. Höfflinger v publikaci „Jahrbuch des oesterreichischen Institutes für Genealogie“. Poněvadž tato publikace je u nás takřka neznámou, pokládám za prospěšné uveřejnit z ní výpisy, týkající se rodů česko-moravských, slezských a slovenských.

V matrice oddaných čtou se tyto zápis:

- 1589 červ. 24.: Ondřej Doczi z Nátluče s Florentínou, vdovou po Ludvíku Orenbergerovi, roz. Goldovou. (Rod vlastnil na Moravě Vizovice.)
1606 květ. 21.: Dobiaš Pfeffer(korn) z Ottopachu s Magdalénou Rottovou, ovd. Helleroval. (Rod byl usazen v Čechách i na Moravě.)
1607 led. 8.: Marx Gieger, měšťan, s Annou, dcerou Jiříka Štupíka (Štubíka) z Větrného Jeníkova, rady města Jihlav, a Judithy, roz. Neumayerové. (Rod Štubíků z Königsteina přichází v Jihlavě i jinde na Moravě a v Čechách.)
1611 září 26.: Albrecht Zikmund z Písnice, král. uherský a český práporčík, s Annou Marií, vdovou po Hanuši Kryštofu Weiseckovi, obchodníku ze Št. Hradce.
1612 srp. 12.: Eliáš Umlauf z Edlštadtu ve Slezsku se Zuzanou dcerou po dvorním radovi Michalu Balogovi z Bratislavы (Prešpurka).
1618 říj. 22.: Pavel Šibřík (Schibrig) z Uher s Eliškou, dcerou po Kryštofovi de Pello. (Pocházel asi ze Slovenska.)
1619 říj. 23.: Jan Sixt z Proseče s Annou Marií Fieratovou, roz. z Dettinkhoffenu. (Rod pocházel z Čech.)

- 1620 červ. 14.: Kryštof Jakub z Jakšova (von Jakischau) s Eliškou, vdovou po Ádamu Waltmanovi.
- 1621 září 25.: Vendelin Benedikt z Wilden, úředník české dvorské kanceláře, s Rebekou, vdovou po Melicharu Gerleinovi.
- 1621 list. 5.: Ondřej Máusek řečený koncipista české dvorské kanceláře, s Kateřinou, dcerou po Šebestiánu Zellerovi a Sabině, roz. z Dettinghoffenu.
- 1621 list. 5.: Anna Kateřina, dcera po Zacharyáši Dietlovi z Reimundswertu, radovi české dvorské kanceláře, a Regině Klepperové, s Melchiorem Wohlem, dvor. expedientem.
- 1623 ún. 23.: Jan Vavřinec Praetorius z Jergenfelsu ze Slezska, bakalář, s Marií Saloménou, dcerou po advokátovi Jeronýmu Schönmüllerovi.
- 1624 v lednu: Kryštof Gärtringen, rada města Bratislavu (Prešpurka), s Annou Marií, vdovou po Jiřím Enzenmollovi, koncipistovi uherské komory.
- 1624 v únoru: Jan z Gemenich, comes palatinus, se Sabinou, dcerou po Danielu Schorerovi z Augšpurka. (Rod Gimenich přichází též na Moravě.)

V matrice křtěných přicházejí o našich rodech tyto záznamy:

1652 květ. 25.: Archibald, syn Kristiána svob. p. z Černíkova, plukovníka, a jeho ženy roz. Hamiltonové.

1653 červce 7.: Jan Ferdinand Leopold, syn Humprechta Jana hraběte Černína (z Chudenic) a Diany Marie roz. hrab. Hippolitie Gazzoldo.

1655 červce 13.: Barbora Rosalie, dcera Humprechta Jana hrab. Černína a Diany Marie.

1657 červ. 19.: Anna Marie, deera Jana Arnošta Hazenbergera z Gronpecku a Kateřiny Julie Matuškové (asi z Topolčan na Slovensku, jinak slezské rodiny).

1657 srp. 25.: Jan Jakub, syn svob. p. Karla Švábeňského ze Švábeňic a Magdaleny Hoffnerové. (Moravský rod.)

1657 list. 26.: Ludmila Kateřina, dcera Gotharda Karla Lachvice.

1657 pros. 18.: František Jan Antonín, syn Humprechta Jana hrab. Černína a Diany Marie hrab. Gazzoldo.

1658 led. 28.: Marie Benigna, dcera Františka Antonína svob. p. z Peschobic (!) a matky Anny Benigny.

1658 ún. 7.: Karel František, syn Matyáše z Jihlavy a Anny Marie.

1658 list. 29.: Marie Barbora, dcera Rudolfa hrab. Kounice a Elišky hrab. Wolkensteinové.

1659 dub. 27.: Eliška, dcera Kryštofa z Jihlavy a Elišky.

1659 září 12.: František Xaver, syn Ottý hrab. z Heisensteina a Polixeny Marie hrab. z Kolovrat.

1659 říj. 9.: František Antonín a Matyáš Max, dvojčata Heřmana Maže Lukávského z Lukavice a Marie Elišky.

1659 list. 20.: František Maximilián, syn Maximiliána z Altensteika a na Paumgartenu, nadporučíka, a Kateřiny Zuzany roz. Pěčkové z Radostic. (Rod přicházejí na Moravě a v Čechách, kde Pěčkové byli usedlí v Chrudimi.)

1655(!) dub. 1.: Jan Kristián a Ferdinand Antonín, dvojčata rodičů v předešlém zápisu jmenovaných.

1660 září 19.: František Josef, syn Vavřince z Curauditza (Churelitz?).

1661 dub. 12.: Františka Žofie a Josefa Antonie, dcery Jana Hertyka hrab. z Nostice a Eleonory Marie Popelové z Lobkovic.

1662 červ. 17.: Jan Antonín, syn Václava Zikmunda z Böhmstetten a Barbory.

1664 dub. 16.: František Antonín, syn dvorního kancelisty Václava Zikmunda z Böhmstetten a Barbory.

1664 červce 14.: Markus Vilém, syn Viléma z Jesnic (Goesnitz) a Evy Rosiny.

1665 červ. 4.: Antonín Marie, dítě Jeronýma Salvatora de Carbonis, svob. p. ze Sádku, a Anny Schabinské (snad Švábské ze Švábenic).

Dr. Ig. Horníček:

H. Czuppova „Gemma Moraviae thaumaturga Brunensis“ jako rodopisný pramen.

Uvedená práce Czuppova, která vyšla v Brně r. 1736, podává popis a historii zázračného obrazu P. Marie v klášteře sv. Tomáše v Brně, jejž legenda připisovala štětí sv. Lukáše a který v 17. a 18. stol. těšil se zbožné úctě věřících. Autor dokládá svou práci příhodami a zázraky, z nichž prvé možno vzít, jako dobrý pramen rodopisný, poněvadž uvádí většinou věci, které se (aspoň částečně) vskutku staly a jež pro svůj detail nikde jinde nejsou zaznamenány. Příklady a příhody rozděluje autor na několik skupin podle chorob: na str. 120 a d. uvedeny jsou choroby zraku, 126 a d. hlavy, 131 a d. těžké porody, 140 a d. obluzení, zápaly a křeče, 144 a d. epidemie, 155 a d. válečné útrapy, zajetí a bitvy, 165 a d. nehody za povodně a ohně, 172 a d. horečky, 176 a d. úrazy a neštěstí, 192 a d. chrلنí krve a na str. 197–210 různě jiné případy. Většina osob je z Moravy; u některých je přesně udáno místo, odkud pocházejí, u většiny však nikoli; ty pravděpodobně pocházely z Brna. Jsou zde Češi i Němci, šlechtici, měšťané i venkovské, muži, ženy i děti: krátce pestrá směs. Mnohá jména jsou nepochybně zkomolena, takže bude nejlépe, když je uvedu tak, jak je uvádí autor. Pro snazší přehled seřadil jsem je chronologicky; v závorkách udávám stránku práce Czuppovy.

1627: Anna Franckin, civissa Brunensis (201); Sus. Gruberrin Brunensis (202); Marg. Quasnitz a (136); Georgius Quasnicka in platea Hartluwka ad moenia civitatis Brunensis sita (198); Justina Schieberlin, civissa Brunensis (201); Christophorus Schleicher, chyrurgus Brunensis (201); Mar. Trussin, civissa Brunensis (201). — 1629: Gertr. Schuberrin Rausnitzenis (202). — 1630: Paul Capau (202). — 1632: Thom. Knipautl Brunensis (166). — 1634: Christ. Schmidt e Pulsdorff (176). — 1635: Jac. Blawetz Rausnitzenis (121). — 1636: Jac. Plewatz Tischnowitz (122). — 1638: Joh. Karschner (122). — 1639: Marcus Schlegel Brunensis (140). — 1640: Joh. Leicht (167); Mathias Zablatzky (176). — 1641: Maria Butschowitzérin Brunensis (203); Mich. Kasauer (122); Sabina Grabschin (168); Franc. Lain, pyropolarius Ung. Hradisch (203); Martha Rauskin (176). — 1642: Seb. Frauener (132, 140); Mathias Stertzer ex Leibnick (104, 203); Joh. Tresler e Polna (126). — 1643: Marc. Barotz Brunensis (122); Anna Deblin in platea suburbana vulgo Beckengasse (122); Anna Dillin (123); Joh. G. Gaussen, molitor de Wallerstein (173); Anna Maria Hartin Brunensis (127); Martha Hartin, alutaria Brunensis (173); Frid. Hauser, Mor. Neostadiensis (203); Franc. Horzeckin, nata com. Sereni (132); Guil. Miller, Ord. S. P. Aug. Brunensis (204); Mart. Wechter (203); Joh. Holtman, filius capit. Holeschoviensis (176). — 1644: Joh. Ammon (204); Andr. Besvirth Prosnitzii (177); Joh. Corner (123); Georgius Fockal, faber sera-

rius Wiscoviensis (204); Frid. Frantz (168); Marc. Gregor, pictor Brunensis (177); Sab. Hauerin de Schelschitz (204); Anna Hetznerin (132); Cath. Kehlerin (127); Ad. Schadt (140); Ad. Stadl, murarius Butschoviensis (204); Just. Tengelotin, Brunensis (204); Rosina Tengelotin, nata Lilienblathin a Lilienfeld (173). — 1645: Eva Ros. Livenseinin, nata Hüblin Trutnoviensis (204); Georg. Mertz, Policensis hortulanus (123); Georg. Miosch Ignaviensis (160); Anna Schnellerin (173). — 1646: Aug. Rubener, colonellus Haudiani regim. in Hungaria (161); Reg. Schneiderin (177); Franciscus de Trippenthal (168). — 1647: Joh. Dorothea de Morawetz (161); Bern. Stupan de Austerlitz (193). — 1648: Anna M. Czischowskyn Trebizensis (137); Maria El. Czizowskin in Litenitz (133); Polex. Cath. Garskin, nata Sackiana de Bohunowitz (133); Steph. Lang (142); Joh. Rain, Silesista Schwidnicensis (162).

1650: Anna Bittnerin, restiaria Brunensis (205); Henr. Venc. Halama, Holeschoviensis (177); Math. Kuczera (177). — 1651: Math. Gramer Brunensis (123); Maria Reiskin (173). — 1652: Bern. Bandiser, caminiverra Brunensis (177); Math. Gramer, mercator Brunensis (123); Greg. Neymann Pernsteinessis (141); Math. Frid. Puhonczy de Przedmost (205); Joh. Weletzky de Weletz (205). — 1653: Mar. Helena Schleggerin (141). — 1654: Greg. Ig. Hasta, apud reg. tribunal juratus, registrator Brunensis (189); Mathias Kramer, civis Brunensis (189); Anna M. Mayrotterin (205); Just. Pflammin (141); Andr. Poresch de Porschendorff, senator Brunensis (189); Hier. Saidl, civis Brunensis (189); Dominicus de Trautenau (173). — 1655: Frid. Stan. Kelbich Landscronae (124, 127); Sus. Krausine Kanitz (133). — 1657: Ulricus Kraus de Hohenfels (141). — 1659: Paulus Millich Brunensis (206). — 1660: Math. Lienhard, pannifex Brunensis (206); Frid. Zlamal, tubicen Magniani regim. (206). — 1661: Dor. Erhartin Brunensis (206). — 1662: Andr. Bidner ex Inf. Kanitz (206); Mar. El. comitissa de Würmb (169). — 1663: Joh. Borzecz Neo-stadiensis (206); Joh. G. Dohalsky de Dohalitz (174); Elis. Kalbacherin (133); Joanna Rekin ex Trebitz (124). — 1664: Franc. com. de Nakhod et Lichtenburg (124); Reg. Schmidin (178); Joh. Schultz (207); Anna Wagnerin Brunensis (206). — 1665: Wenc. Mich. Maserle (178); Joan. Ribor, Gödingensis (207); Car. Schwabensky (169); Eleon. Spannerin ex Drzewnowitz (127); Barb. Wogaczkin (207). — 1666: Franc. Kindel (207); Elis. Kuttnerin (133). — 1667: Eva Sus. Guettlingin (133); Nic. Franc. Kalbacher (174); Franc. Mart. Tempel (207); Cath. Templin Brunensis (127). — 1668: Joh. Frantzek, lanio in nova suburbia platea (207); Greg. Hessen in Rzitschan et Aichorn (207). — 1669: Maria Hundin (207); Anna Mar. Lukawetzkin (134); Joh. Ranckh (128). — 1670: Wenc. Marmutzel in Gava (169); Anna Jud. Schenskin ex Aichorn (128). — 1671: Elis. Hermannin Brunensis (207). — 1672: Maria Langin Brunensis (169); Henr. Stan. Missar (174). — 1673: Hel. Dor. ducissa Holsteinensis (207). — 1674: Ver. Bergerin de Walburg (128); Cath. Eifakin de Reichenau (124).

1675: Jos. Masserle (208). — 1676: Anna Burgstettin (178); Joan. Pfligel (178); Georg. Rassingr, pileator Brunensis (208). — 1677: Andr. Glübel, cocus Serenianus (208); Franc. Hein Ulmensis (162); Millnerin Brunensis (134); Anna Barb. com. de Ursemberg nata de Liechtenstein (128). — 1678: Caspar Mayer (134); Laur. Pladtner (142); Anna Waltherin de Bernstein (134); Elis. Wilfertin de Neudek (142). — 1679: Franc. Ditrach de Wostitz (132); Joh. Du xen i, quaestor caes. provinc.

(178); Anna Maria bar. de Freidenthal (152); Maria Fr. Grýnina Igławiensis (129); Joh. Langbrack Brun. (152); Antonia Muschin Brunensis (152); Schirl (152); Andr. Steinmos Brunensis (152); Anna Cath. Vogliana (153); Vitus Wolmer ex platea Schwabensi (152). — **1680:** Joh. Kamensky (208). — **1681:** Sus. Dubanowsky (179); Ant. lib. baro de Scheidebau in Neuhardt (170); Magd. Schmiderin (129). — **1682:** Joh. Kessler (162). — **1683:** Franc. Spitzbergerin de Dirnholtz (208). — **1684:** Gottfr. Böbinger horologarius (179); Mich. Gambera Feldsperg (142); Urb. Franc. Vetter ab Hevenfeld (142). — **1688:** Joh. Keppe Znoymensis (167); Daniel Georg. Schilling, civis et chirurgus Znoymensis (170). — **1689:** Joanna Obestinata Kottulinská de Kottulin (135). — **1690:** Car. Skroyk Znoymensis (179); Joh. Zeig, incl. regim. Heisleriani colonellus, natus Bruna in platea suburbana Schwabensi (163). — **1692:** Ant. Dachsbaro de Bohonowitz (125). — **1693:** Justina Schultzin, uxor pannificis Brunensis (208). — **1694:** Cath. Langin, balneatorissa Brunensis (208). — **1695:** Anna Reg. Knoch (180); Elis. Meinin Cremsiriensis (137); Franc. comes de Paar, supremus postarum praefectus (209); Mathias Stehlick, Mor. Triboviensis (194). — **1696:** Jos. Czadrowsky (180); Elias Eberhart Brunensis (135); Anna M. Fialin, molitoris Brunensis uxor (195); Jac. Haign Alt-Titscheinensis (167); Joh. com. de Kaunitz, dominus in Austerlitz (180); R. P. Franc. Knoch, ord. Erem. S. P. Aug. Brunensis (194); herula Cath. de Mayerstein (209); Anna M. Modrakin Wiscoviensis (135); Mar. Ratkin ex Komein (137); Anna Mar. Sackin, nata Walderodiana in Zlyn (136); Anna M. Schieberin Brunensis (137); Georg. Schmidt Igławiensis (180); Polix. Simeonin Brunensis (135); Andr. Thurner, civis Brunensis (167). — **1698:** Anna Ros. Gittlin (130); Joh. Schneider (180). — **1700:** Anna Reg. Agnerin (182). — **1704:** Cath. Spechtin (178). — **1708:** Anna Dor. comitissa a Turri, nata de Suches (170). — **1712:** Wenc. Moritz (181). — **1714:** Ros. de Preys, nata de Roth (209). — **1718:** Joan. Ad. Reichelt Steinbrunensis ad Nicolspurgum (181). — **1721:** Jos. Jackisch (209). — **1725:** Anna Sab. Hellin, pharmacopa. Brunensis (209). — **1726:** Franc. Kund, civis Brunensis (181). — **1727:** Anna M. Petzin (209). — **1728:** Joan. Georg. Wagenheimb, senator Brunensis (182).

Boh. Petr.

K činnosti „Milánského erbovního ústavu“.

Když před několika lety probíral jsem se v historickém museu města Hořic v Podkrkonoší papíry zemřelého archeologa Josefa Petery z Třebihošť⁴, stal se mi nápadným jeden z listů, na němž vlastní rukou Peterovou byl zhotoven náčrt jakéhosi „znaku“, v němž domnívám jsem se spatřovat kohouta. Po straně bylo připsáno: „*Peteras Wappen*“. Poňevadž nenašel jsem v jeho musejní pozůstatlosti žádného bližšího vysvětlení, usoudil jsem, že zmíněný „znak“ provedl snad pro sebe z chvílkového rozmaru, odvozuje původ jména „Petera“ po apoštolu Petrovi, pro něhož podle legendy byl kohout symbolem. Teprvé když jsem vypisoval z jeho poznámk a deníků, chovaných posud v soukromém

⁴⁾ Viz o něm Čas. Rod. společ., roč. III. str. 95/99.

držení,² dostalo se mi žádoucího vysvětlení, které nepostrádá zajímavosti. Na zadní desce jednoho deníku je totiž opět nakreslen „znak rodu Peterovského“ spolu se zápisem tohoto znění:

„*Pro memoria! R. 1838 dne 12. května zemřel můj otec Karel Peter a, gruntoník a vrchnostenský hajný. Na uspořádání aktivních dluhů umluvili jsme se s bratrem, že pocestujeme do Schönlindy, kam můj otec obchod vedl a následovně neuspořádané požadujícnosti měl. Zjednali jsme sobě vozku, jenž několik stándíků másla naložil k zpenězení v řečeném místě. Bylo to ke konci května 1838. Já šel až do Bělohradu napřed; uspořádaje i zde po otci obchod, a jsa před samým večerem hotov, šel jsem, an se již připozdívalo, na tamní faru, kde moji bratranci církevní správu zastávali, a sice byl tam František Petera již od r. 183.³ farářem a Antonín, jeho bratr, kaplanem.*

Dožádal jsem je, by mi tam nocleh dopřáli, což se také stalo. Ráno jsem se časně probudil a prohlížel jsem věci v pokojíku a přišel jsem na zasklený znak rodiny Peterův, jenž jsem si jako zběžně okreslil a který zde výše naznačen jest. Já jsem tomu znaku žádnou důležitost nepripisoval.

V léte let 1870 mne výš uvedený Frant. Petera, jsa ve výslužbě, častěji navštívil a já jako náhodou jsem se o tom znaku zmínil; domlouval jsem mu, že za tento humbug do Milána peníze vyhazoval, s čímž on souhlasil; uváděl však, že jej to velmi málo stálo, an jistému příteli vděčnost proukázel; tentýž poslednější zase se mu s tímto znakem odměnil.

NB: Pták černý má představovat orla v zlatém poli, hoření dil polovice pole je červené a ty příčky neb úhelnice jsou modré.“

Tedy bezmála stoletý doklad, svědčící o „blahodárné“ činnosti milánského institutu i o tom, že erbovní horečka nezastavila se někdy ani před člověkem graduovaným. Těchto bylo snad méně, ale za to našli se i takoví, kteří údajům zázračné velkovýrobné rodinných erbů v Miláně věřili svatě.

Mohl si pak právem náš vynikající genealog Aug. Sedláček postýskati do nepříjemné práce, která jej zavalila, „když kde kdo chtěl být šlechticem“, a že velice jej „zlobili ti, kdož měli tak zvaný erb své rodiny.“

²⁾ U em. říd. učitele Fr. Skalického v Třebihošti.

³⁾ Letopočet je v rkp. neúplný; má být 1836. — P. Frant. Xav. Bohuslav Petera (Rohoznický), někdy farář v Marešově a Bělohradě, naroz. 8. července 1798 v Rohoznici u Miletína, zemř. 14. února 1877 v Praze. R. 1849 byl pensionován pro nemoc a oddal se archeologii a historické topografii. Odtud více jeho článků v Památkách archeologických, Pražských novinách a j. Nedostatek kritičnosti byl mu však na závadu.

⁴⁾ August Sedláček, Paměti z mého života (Praha 1924), str. 111 a 113.

N E K R O L O G Y.

Za prof. Drem Arturem Brožkem.

Dne 8. listopadu 1934 zemřel neočekávaně po krátké chorobě první profesor genetiky (nauky o dědičnosti) na čsl. universitách, prof. Dr. Artur Brožek. Narozen dne 30. března 1882 v Třeboni, oddal se studiu přírodních věd — a zejména biologie — na Karlově universitě v Praze, kde byl žákem profesorů Vejdovského a Němce. Jako středoškolský profesor působil zprvu v Roudnici a Čáslavi a posléze na různých ústavech v Praze, kde se mohl věnovat soustavnému studiu problému dědičnosti, který plně zaujal jeho pozornost. Své mendelistické pokusy konal na různých odrůdách rostliny kejkličky (*Mimulus*) a později též na banánové mouše (*Drosophila*), jejíž kultury přivezl si r. 1925 z Ameriky, kamž s pomocí Rockefellerovy nadace podnikl r. 1924 studijní cestu a kde se osobně seznámil s předním odborníkem v nauce o dědičnosti, prof. T. H. Morganem. R. 1920 habilitoval se jeho docent genetiky na přírodovědecké fakultě Karlovy univerzity v Praze, r. 1927 stal se profesorem mimořádným a od 1. října 1934 jmenován byl profesorem řádným. Tím otvírala se mu nová možnost, zejména když mu ministerstvo školství povolilo zřídit vlastní pokusnou zahrádku v Lobkovické zahradě. Bohužel právě v té chvíli nelítostná smrt přetrhla nit jeho života, věnovaného výlučně vědě a práci, a pohřbila s ním všechny jeho plány a záměry.

O výsledcích svých mendelistických pokusů napsal prof. Brožek řadu pojednání do odborných časopisů domácích i cizích. Pro Aventinský Rostlínopis, vydávaný redakteř prof. Dra. S. Práta, sepsal obsáhlou učebnici „*Nauka o dědičnosti*“ (Praha 1930; srov. Čas. Rod. Společ., roč. II., str. 110 n.), jež je jedinou prací toho druhu v naší literatuře a setkala se s vřelým oceněním. Zákony Mendelovy aplikoval prof. Brožek prakticky i pro badání eugenické, jehož se stal u nás prvním vědeckým průkopníkem. Jeho populární spisek „*Zušlechtění lidstva*“, který vyšel v Topičově sbírce „Duch a svět“ (2. vyd. r. 1922), jakož i rodokmenová badání o vynikajících osobnostech našeho uměleckého světa (Smetana, Mánes, Myslbek a j.) jsou toho světlým dokladem.

V uznání svých vědeckých zásluh prof. Brožek byl jmenován členem České Akademie věd a umění i Masarykovy akademie práce v Praze, čestným členem Přírodovědeckého klubu v Praze a Čsl. biologické a eugenické společnosti, jejímž byl spoluzakladatelem, jakož i členem amerických vědeckých společností American Genetic Association a Fellow American Association for Advancement of Science ve Washingtoně.

Rodopisná společnost československá ztrácí v prof. Brožkovi nejen jednoho ze svých prvních členů a člena posledních tří správních výborů, nýbrž — a to především — i vzácného spolupracovníka, který jí přinášel nové a plodné podněty. Prof. Brožek byl přesvědčen, že vědecký pestovaný rodopis může platně spolupracovat s eugenikou. Neboť je-li cílem eugenického snažení, aby v potomstvu byly pokud možno nejvíce zef slabeny vlohy k špatným vlastnostem a naopak posíleny a zmnoženy vlohy k vlastnostem dobrým, čímž právě bude dosaženo jeho zušlechtě-

ní, a je-li na druhé straně nyní nade vši pochybnost dokázána správnost mendelistických pravidel o dědičnosti vloh čistých a neproměnlivých a o jejich volném kombinování v potomstvu, pak je přirozeno, jakou cenu má sestavování biologických rodokmenů, které právě nám umožňují zjistit a sledovat dědičné vlohy. O jejich podstatě seznámil prof. Brožek naše rodopisce nejen v několika poutavých a názorných, četnými projekcemi a diagramy doprovázených přednáškách, nýbrž i v příspěvcích, uveřejněných v našem časopisu („Individualita a rodokmen“ v roč. I., str. 29–38 a „Poznámku o rodopisném a biologickém rodokmenu“, roč. III., str. 1–8 a 49–62), a ukázal na jejich užitečnost i spolehlivost. Jelikož byl přesvědčen, že poznání vlastního rodu dovede vypestovati v nás pocit zodpovědnosti za blaho příštích generací, prof. Brožek vrele doporučoval zakládání rodinných archivů a rodinných kronik, v nichž viděl záruky eugenické proflexaxe rodiny i rodu. Na dosažení tohoto ideálu, v němž vidí odkaz prof. Brožka, chce Rodopisná společnost v jeho intencích podle svých možností spolupracovati, opírajíc se při tom o rady a pokyny svého, žel tak předčasně zesnulého člena a učitele, jemuž zachová vděčnou a věčnou pamět!

Dr. Zdeněk Kristen.

Za prof. Drem Karelom Chytilem.

Dne 2. července 1954 zemřel v Praze býv. profesor dějin umění na Karlově univerzitě, Dr. Karel Chytíl. Naroden v Praze dne 18. dubna 1857, působil zprvu krátký čas jako středoškolský profesor historie. R. 1885 byl povolán za organizátora a prvního správce nově založeného Umělecko-průmyslového musea v Praze, kterýto ústav vzorně řídil až do r. 1911, kdy odešel definitivně jako rádny profesor dějin umění na univerzitu. R. 1927 odebral se na odpočinek. Vedle organizační a učitelské činnosti proslul Chytíl jako neobyčejně plodný vědecký spisovatel, probírající všeobecně ve svých velkých pracích i četných menších pojednáních a článcích téma všechna období umělecké historie, především české.

Vyšed z historie, držel se Chytíl vždy pevně pramenů historických, jež mu byly jediným zdrojem dalších vývodů i tehdy, když již dávno nová srovnávací analytická metoda uměleckodějczpvná rozšířila systém vědeckého badání v tomto směru. S obzvláštní pozorností věnoval se Chytíl studiím genealogickým, na jejichž podkladě se pokusil, namnoze se zdarem, objasnití původ a vznik četných vynikajících uměleckých projevů i vysvětliti motivy a vlivy, jež je předurčely. Možno říci, že studium osobních dat umělců bylo Chytíloví tím, čím je dnešnímu historikovi umění výše uvedená metoda srovnávací. Se zvláštní zálibou sledoval původ jednotlivých umělců, jejich příbuzenské svazky, jejich rozrod, životní osudy i vzájemné styky a ze všeho toho dobíral se celkem přesvědčivých poznatků o jejich uměleckém vývoji. Od studií o V. V. Reinerovi a Norbertu Grundovi z r. 1883 ide řada monografických studií Chytílových, platicích jednotlivcům i celým rodinám uměleckým, v nichž studie rodopisné mají úlohu základní. S všeobecností skutečně mimořádnou studioval Chytíl biografická data i rodové vztahy umělců gotických, renesančních, barokních i novodobých, stavitelů, malířů, sochařů i uměleckých řemeslníků, jejichž osudy dovedl vždy vsunouti do obsažného rámce, kříčeckého prostředí, v němž žili, i soudobé poměry umělecké.

Se zvláštním zájmem se věnoval studiu stavitelské rodiny Parléřovců, k němuž se od r. 1886, kdy vydal prvně pojednání o tomto tématu

(„*Petr Parlér a mistři gmündští*“) ještě několikrát vrátil. S tématem tímto souvisí práce „*O Junkerech pražských*“ z r. 1903 i studie „*K ro-dopisu mistřů gmündských*“, uveřejněná v Památkách archeologických r. 1926. Velmi cené poznatky vytěžil Chytil i z genealogických studií umělců, činných v Praze v XV., XVI. a na poč. XVII. stol. Jejich osudům platí především práce „*Malířstvo pražské XV. a XVI. věku a jeho cechovní kniha staroměstská z let 1490—1582*“ (Praha Akad. 1906), několikrát (naposled v r. 1920) vydaná práce „*Umění a umělci na dvoře Rudolfa II.*“ dále „*Mistři lugánští v Čechách v XVI. stol.*“ (1924) a „*O posledních umělcích Rudolfa II. v Praze*“ (1925), k nimž připíná se obsažná studie „*rezači kamenů D. Miseronim* z r. 1933.*)

S největší láskou obíral se však genealogií Mánesů. Tomuto tématu věnoval se s přestávkami po celý svůj život od r. 1888, kdy uveřejnil v Květech přednášku o Josefě Mánesovi; jemu věnoval své univerzitní přednášky (jednou z nich rozloučil se se svou učitelskou činností na universitě, odcházejíce do výslužby) a svá badání v tomto směru hodlal dovršiti v díle, jež bohužel zůstalo v torsu a které bylo koncem r. 1934 vydáno Kruhem pro pěstování dějin umění o názvu „*Josef Mánes a jeho rod*“. Nelítostný osud vyrval jej z pilné práce na dokončení tohoto díla, od něhož jej nedovedla odvrátit ani pokračující těsná slabost posledních dnů jeho života. Než i jako torzo zůstane Chytilova kniha činem záslužným, osvětlujícím podrobně původ rodu a příbuzenské vztahy nejslavnějšího českého malíře XIX. stol. „*Josef Mánes a jeho rod*“ korunuje Chytilovy genealogické studie v českém umění, jež zůstanou navždy nejkladnějším přílohou jeho bohaté publikační činnosti.

E. Poche.

Za JUDrem Karlem Hostašem.

Dne 22. června 1934, čtvrt roku po dovršených osmdesátnících, zmřel v Klatovech po delší chorobě proslulý museolog, státní konservátor a první čestný předseda svazu muzeí v Československu, JUDr. Karel Hostaš, neúnavný a zasloužilý pracovník o kulturním i hospodářském povznesení rodného Klatovska.

Narodil se 11. března 1854 v Poleni (čp. 29) jako syn Karla Hostaše, měšťana a mistra řeznického z Nové Kdyně (čp. 59), t. č. hospodářského na Poleňské faře. Mařkou jeho byla Johana, dcera Jana Hlaváčka, řezníka a měšťana v Horažďovicích (čp. 61), a Kateřiny roz. Livorové. Mladí ztrátil Hostaš na faře Poleňské, kde na něho působil mocným vlivem jeho prastrýc, děkan V. Livora, vlastenecký kněz a pamětník Josefa Dobrovského, který mu ještě jako kaplanu v upomínce na četné návštěvy věnoval z přátelství svůj portrét. V této buditelké tradici byl Hostaš vychováván a v ní pokračoval pak i ve svém velikém životním díle. Na klatovském gymnasiu, na němž studoval v l. 1865—1874, uzavřel přátelství s Jindřichem Vančurovou, které se ještě upevnilo v Praze, kde Hostaš studoval práva, a které se později zvlášť výrazně projevilo v podpoře, již Hostaš všemožně poskytoval Vančurovým „Dějinám někdejšího králu, města Klatov.“

Veřejný život, jemuž se Hostaš, který se r. 1889 usadil jako praktický advokát v Klatovech, živě a všeestranně věnoval, zaměstnával jej

*) Úplnou „Bibliografii spisů Dra Karla Chytila“ až do r. 1926 sestavil Z. d. Wirth v „Ročence Kruhu pro pěstování dějin umění“ za léta 1917 (Praha 1918, str. 6—11) a 1926—1927 (Praha 1928, str. 4—6). Její dokončení slibuje přinéstí táz Ročenka za r. 1934.

tolik, že se nemohl plně věnovat zamilovaným studiím o minulosti rodného kraje. Vynikl jako samosprávný pracovník, jako zasloužilý starosta obce i okresu, a jako člověk zlatého srdce zapsal se v nehyboucí paměti svým krajanům. Nikdo nepracoval pro svůj kraj tak nezíštně a při tom s takovou láskou a zápalen jako Hostaš. Světlým jeho pomníkem je Klatovské městské museum, které r. 1882 založil a v němž shromáždil bohaté a cenné sbírky archeologické, místopisné, národopisné i rodopisné; byl jeho ředitelem a postavil je v čelo všech kulturních snah v kraji.

Vědecký zájem věnoval Hostaš zejména archeologii, místopisu a kulturní i umělecké historii. Z jeho tiskem vydaných prací chci uvést alespoň *soupis památek historických a uměleckých politických okresů Klatovského, Sušického, Domažlického a Přeštického*, jež vydal v spolupráci s prof. Ferd. Vaňkem v letech 1899—1907 jako sedmý, dvanáctý, sedmnáctý a dvacátýpátý svazek Soupisů, vydávaných Archeologickou komisí při České Akademii věd a umění v Praze.

Rodopis byl jeho láskou. O svém rodě, jehož původ odvozuje od sedláka Hostaše v Bezpravovicích (u Chudenic), připomínánoho již r. 1520, shromáždil bohatý materiál*, a to i po straně matčině. Svému rodišti věnoval obsáhlé dějiny, které však zůstaly jen v rukopise; je v nich mnoho dosud neznámého rodopisného materiálu o šlechtě i selských rodech na osadě poleňské; zachytí i vzácnou lidovou tradici o pobytu Dobrovského v Podšumaví. V badání rodopisnému našel spolupracovníka v báňském inž. Juliu Wisingrovi, jehož opisy klatovských matrik o všech rodech v městě od r. 1648 usedlých jsou uloženy v městském museu klatovském.

Rodopisná společnost čsl., jejímž členem Dr. K. Hostaš byl od jejího založení až do druhé pol. r. 1933, kdy následkem vleklé choroby ohlásil své vystoupení, zachová zesnulého v trvalé paměti!

K. Polák.

*) Uvádím zde zjištěnou posloupnost v rodě Hostašů: 1566 Jan Hostaš v Bezpravovicích; syn Pavlův Adam byl r. 1612 přijat za měšťana v Domažlicích; Martin (Pavel) a Katerina; Jan, který měl za první manž. Markétu Wampergrovou a za 2. manž. Annu Paurovou, přestěhoval se do Nové Kdyně; Petr a Alžběta; Jan Jindřich a Josefa; Jan a Markéta Koltweinová; Václav a Kateřina Freyová; Karel Vilibald a Johanka Hlaváčková; a Karel a Anna Pražská — tudíž 12 generací starého rodu, který stále kvete a jehož 14. pokolení již znova roste!

LITERATURA.

Bibliografie české historie za léta 1930—1932. (Příloha k XL. roč. Českého Časopisu Historického.) Sestavila Stanislava Jonášová. — Házková. — Praha 1934, nákl. Historického klubu, v. 8°, str. XXVII + 354 (+2); cena 64.— Kč.

Nový svazek Bibliografie, podržující celkem totéž vnitřní uspořádání a roztrídění látky jako svazek předešlý (srov. Čas. Rod. Společ., roč. III. str. 149), registruje za trojletí 1930—1932 téměř sedm tisíc prací, jejichž počet nutno však ještě alespoň ztrojnásobit, uvážíme-li, že o jednom čísle bývá začasto uváděno několik prací, často i různých autorů. Svědčí to o velmi bohaté produkci ve všech oborech kulturního snažení, jež Bibliografie v široce pojatém rámci českých dějin zachycuje, přihlížejíc nejen ke knihám a spisům samostatně vydaným a k článcům, statím a pojednáním uveřejňovaným v odborných časopisech, revuích, sbornících a vlastivědných krajinských publikacích, nýbrž i k hodnotným článcům denního tisku. Celkem bylo pořadatelkou pro Bibliografii vyexcercováno 344 časopisů a periodik (československých, německých, francouzských, polských, srbochorvatských, anglických, maďarských a j.). jejichž úplný výčet je uveřejněn na str. XV.—XXII. (seznam pro ně v Bibliografii užitých zkrat je na str. XXIII.—XXVII.). Z toho všeho lze si učinit dobrou představu, kolik času a jaké odliškové práce a mrvavení píle vyžádalo si zpracování a sestavení Bibliografie! Pořadatelkou sebraný a roztríděný listkový materiál předložen byl před tiskem k revisi a případnému doplnění řadě odborníků, jejichž jména uvedena jsou v obsahu u jednotlivých oddělení, případně pododdělení.

Oddíl „Genealogie“, jež zrevidoval Dr. Roubík, vyplňuje 7 stran (29—36) a registruje o číslech 620—810 celkem 228 prací; rozdelen jest v pět pododdělení: a) všeobecné, b) genealogické prameny, c) abecedně podle míst, d) abecedně podle jmen a e) hromadné biografie. Vedle tohoto oddělení, jež obsahuje výčet prací po výtece rodopisných, musí ovšem rodopisec přihlédnouti i k jiným oddílům, v nichž zahrnutý jsou práce, jež rovněž přinášejí rodopisný materiál: platí to především o historické topografii, dále o heraldice a sfragistice, o organisaci vědecké práce (knihovny a archivy), o dějinách zemědělství a selského lidu, o národopisu atd. Při používání speciální části, jež je rozdělena v odstavce podle časových úseků, odkazy na příslušnou literaturu rodopisnu najdou se v poznámkách, připojených k záhlavím jednotlivých odstavek.

Bibliografie, jejíž užívání je usnadněno jak podrobným obsahem (str. V.—XIII.), tak i spolehlivým rejstříkem jmen autorů (str. 319—354) všech zaregistrovaných prací, je nepostradatelnou příručkou, již je nutno všem pracovníkům v rodopisu co nejvýreleji doporučiti. *Zkn.*

Kulturní adresář ČSR. Biografický slovník žijících kulturních pracovníků a pracovnic. Sestavil Ph. Dr. Antonín Doleinský. — I. ročník. V Praze 1934, nákl. Josefa Zeibrdlieha, 8°, str. 587 a 5 příl.; cena 125.— Kč.

Kdežto téměř všechny evropské národy vydávají již od let stručné biografické slovníky žijících kulturních pracovníků, označované pravidelně názvem „Kdo jest to?“ a jichž společným vzorem je anglická příručka „Who's who“, vycházející již od r. 1849, nemělo dosud Českoslo-

vensko — nehledíme-li k Jakschovu slovníku sudetsko-německých spisovatelů z r. 1929 — podobné příručky. Tuto mezeru snaží se nyní vyplnit „Kulturní adresář ČSR“, jejž sestavil vrchní bibliotekář knihovny Národního Muzea v Praze Dr. Ant. Dolenský a jehož úkolem (podle předmluvy) jest být informativní příručkou krátkých biografií všech našich čelných žijících pracovníků veřejného života, spisovatelů, učenců, umělců, politiků a diplomatů, představitelů průmyslu i obchodu, pracovníků samosprávných i sociálních atd., působících doma i za hranicemi, jakož i cizích pracovníků, působících v Československu. Sestaven jest na podkladě dotazníkové akce, což ovšem zavinilo některé, mnohdy i vážné nedostatky. Prvním z nich jest při prvním pokusu konečně snadno pochopitelná neúplnost a druhým, jistě závažnějším, častá neúměrnost v zpracování jednotlivých hesel, již ovšem pořadatel mohl zabránit. Vždyť není vždy nesnadné doplniti nebo významu osoby přiměřeně vypracovati (třebať za pomocí některého odborníka) ta hesla, kde příslušný kulturní pracovník spokojil se jen zeela stručnou odpovědí anebo kde ji vůbec nezaslal, právě tak jako zase seškrtil výčet méně významných, ba leckdy i bezcenných prací, jež autor při nedostatku autokritiky v odpovědi na dotazník uvedl a jež pořadatel, pokud rozsah díla dovolil, bez změny (jak přiznává) otiskl. Bylo by si přáti, aby v dalších ročnících Adresáře, jehož užitečnost doma i v zahraničním styku nikdo nebude popírat, bylo témto nedostatkům a nesrovnalostem zabránilo, tak aby podával opravdu spolehlivý obraz kulturního a veřejného života československého.

Adresář, který u značné části sepsaných osob připojuje i jejich podobý, obsahuje vedle biografické části a výčtu spisovatelských pseudonymů stručnou kulturní statistiku republiky za r. 1932, výčet československých kulturních středisek, ústavů, úřadů, institucí a společností, jakož i rejstřík pracovníků (bohužel rovněž neúplný), sestavený podle oborů.

Rodopisec najde v adresáři data, která jsouce spolehlivá, budou mu vítaným doplňkem nebo východiskem při sestavování rodokmenů nebo vývodů; miním tím jména rodičů, manželek (příp. manželů) a dětí v adresáři registrovaných osob. Výjimečně však byl zodpověden onen bod dotazníku, kde se žádá — ovšem jen v případě významné rodiny — aby byl uveden předek s letopočtem, od něhož se zvučnost rodu traduje, jakož i pozdější významné osobnosti rodu s krátkými daty jejich působnosti: podobně byly téměř pravidelně pomíjeny žádané údaje o příbuzenských vztazích k jiným významným rodinám, jež by rodopisce ovšem značně zajímaly.

Doplňkem Kulturního adresáře má být „Čsl. životopisný lexikon“, který ve dvou až třech svazcích má shrnouti životopisy zemřelých vynikajících pracovníků všech období našich kulturních dějin. Vyjde rovněž za redakce Dr. Dolenského nákladem J. Zeibrdicha, který již dříve vydal „Album representantů všech oborů veřejného života československého“.

Zd. Kristen.

Gustav Friedrich: Rukověť křesťanské chronologie. — V Praze, nakl. filosofické fakulty univerzity Karlovy, 1934. — 8°, str. VIII+340.

Knihou Friedrichovou dostává se vědeckým pracovníkům plné náhrady za rozebranou příručku Emlerovu „Rukověť chronologie křesťanské, zvláště české“ z r. 1876, kterou nedovedla a ani nemohla nahraditi v r. 1930 vydaná publikace Václ. Hrubého: *Uvod do archivní teorie i praxe*“ (srov. Čas. Rod. Společ., roč. III, str. 113—114). Stejný v podstatě název vyjadřuje přímou souvislost práce Friedrichovy s prací Emlerovou, proti níž zpracovává však veškeru látku nejen mnohem podrobněji, nýbrž i přehledněji a soustavněji. Opíráje se o novou literaturu a nově zpřístupněné prameny, přináší Friedrich proti Emlerovi řadu nových poznatků a podává leckdy i spolehlivější návod, jak převáděti ně-

kdejší, nyní již neobvyklé způsoby určování času na nynější datování; nezanedbává ovšem ani zvláštnosti datovacích, které se vyskytovaly na Slovensku. Co se týče chronologických tabulek a zejména kalendářů, které tvoří přirozeně podstatnou a nejdůležitější součást chronologických příruček, podržuje Friedrich proti Hrubému starý systém Emllerův a Grotfedrovský, jež v hodnější typografickou úpravou učinil ještě používateleňjším. Neméně důležité jsou i pečlivě zpracované seznamy hodnostářů duchovních (papežů a biskupů na území republiky československé) i světských (králů a císařů římských, knížat a králů českých i jejich manželek, údělných knížat moravských a králů uheršských), jakž i obsažný abecední seznam svátků a výklad chronologických názvů českých, německých i latinských, jímž je kniha uzavřena.

Friedrichova Rukověť plní spolehlivě a dobře úkol, jež si vytka: být rádecem a pomocníkem těm, kdož pracují se starými prameny, především v převádění starých dat. Právě proto neměla by scházeti ani v knihovně žádného vědecky pracujícího rodopisce, neboť v ní najde bohatý zdroj poučení.

Zkn.

O našich městech a patrimoniích a o správě obecních archivů.
S poučením o hlavních archivech pražských. Redigoval Václav Vojtíšek. — V Praze 1934, nakl. Čsl. společnosti archivní, v. 8°, str. 146; cena 25.— Kč.

Třebaže tato knížka, která vznikla z přednášek konaných v archivním kursu pro středoškolské profesory, jež za podpory ministerstva školství a národní osvěty uspořádaly Čsl. společnost archivní a Ústřední spolek čsl. profesorů v Praze roku 1931, určena je v prvé řadě těm pracovníkům, jímž svěřena je péče o venkovské městské archivy, přece je nutno upozorniti na ni i naše rodopisce, poučevadž i oni naleznou v ní mnohá poučení a upozornění. Seznámí je v stručném, avšak spolehlivém a příslušné otázky vyčerpávajícím přehledu s vývojem veřejné správy v zemích českých, jež podávají jednak V. Vojtíšek ve statí „Z právnických dějin československých měst“, jednak B. Jenšovský v článku „O patrimoniální správě v zemích českých“; poučí se tu o instituci městských i pozemských knih, urbářů a zemských katastrů, které — jak známo — jsou cenným pramenem rodopisným. Neméně poučné jsou i informativní články Roubíkův, Jenšovského, Janouškův a Vojtíškův o předních pražských archivech — archivu ministerstva vnitra, Českém archivu zemském, Čsl. státním archivu zemědělském a archivu hlav. města Prahy — seznamující čtenáře s jejich bohatými archivními fondy, v nichž rodopisec naleze množství vitaných zpráv. Cenným přínosem příručky je i bohatý výčet literatury, připojený k jednotlivým statím.

Zkn.

Dr. Erich Wentscher: Einführung in die praktische Genealogie.
Görlitz, Verlag für Sippenforschung und Wappenkunde, C. A. Starke, 1933, m. 8°, 159 str. Cena 2'60 říš. marek.

Obecenstvu, německy čtoucímu a zajímajícímu se o rodopis, podal W. ve svém „Úvodě do praktického rodopisu“ příručku, opravdu nabádavou a celou příslušnou látku i tam, kde ji snad nebylo možno plně vyčerpati, alespoň naznačující. Příručka W.-ova nevyhýbá se zásadně teoretickým otázkám rodopisu jako vědy, budujíc na dílech Lorenzové, Forst-Battaglionové, Kekulově atd., hledí si však především otázek praxe rodopisce-milovníka, jež provází od počátku až do konce ve všech stádích práce rodopisné. Od ústního podání rodinného vede zájemce k tradici rodové, jež učí přesně kontrolovati písemnými a výtvarnými památkami, pracně sbíranými v rodině, rodu, tištěné literatuře. Na to přechází k církevním a veřejným písemným památkám popisu obyvatelstva, matrikám a popisným rejstříkům, poučuje o jejich zařízení a uložení a do-

kládá své vývody dobrým výběrem nejdůležitější bibliografie. W. přikročuje pak k rodopisným pramenům, chovaným v archivech městských, archivech politických obcí, vesnic, panství a statků, při čemž stále se znamuje čtenáře s příslušnou literaturou, čímž podstatně rozšiřuje obzor čtenářův. V oddile o státních archivech vypočítává nejen archivy říšsko-německé, nýbrž upozorňuje též na státní a zemské archivy v Rakousku, Čechách, Slezsku a na Moravě. Pokud se Československa týče, má W. zprávy značně neúplné a zastaralé. Správně jest pouze udání o archivech zemských v Praze, Brně a Opavě. Ze státních archivů zmiňuje se W. pouze o místodržitelském archivu pražském, o němž však neví, že změněn byl v archiv ministerstva vnitra; nezná však Čsl. státního archivu zemědělského, železničního, neví o Památníku odboje s archivem vojenským, nezná archivu pražského hradu ani archivu ministerstva zahraničních věcí. Ušel mu také archiv obchodu a průmyslu a archiv Národního musea. Pro vývoj stavu a společenských tříd shrnul W. při vší stručnosti dnešní naše znalosti v kapitolce „*Ständische Quellenkunde*“ s výběrem nejdůležitější literatury. Zvláštní kapitolku věnuje W. právem obšírnějšímu vyličení důležitosti tištěné i psané skupiny pramenů, již tvoří nekrologia a pohřební kázání.

Rodopisce-milovníku třeba poučiti i o významu právních listin a spisů, o pečetech a značích, o starém písmu, o datování písemností, proto se znamuje W. svého čtenáře s praktickými výsledky pomocných věd historických, diplomatiky, sfragistiky, heraldiky, paleografie a chronologie. Prospešným poučením pro neodborníka jest slovníček latinských výrazů, nejběžnějších v rodopisných pramezech, a střízlivé vyličení o vzniku osobních jmen. Své úvahy končí W. radami a poučeními, jak zpracovati, vyličiti a uveřejnit výsledky rodopisného badání, aby bylo plně učiněno zadost požadavkům rodopisu jako vědy.

Knížka W.-ova přes svou snahu získati co nejvíce zájemců o rodopis mezi laiky, založena jest na zásadách přísné metody vědecké a možno ji s dobrým svědomím doporučiti. Potřebovali bychom podobné dílko v naší literatuře ...

Ad. L. Krejčík.

Heinz-Eberhardt Denckler: Wie finde ich meine Ahnen?
Eine leichtverständliche Anleitung zum Betreiben von Familienforschung.
Berlin W 35, Genthinerstr. 37, Heinz Denckler-Verlag, 1933, 8°, 23 str.
a schema vývodu o 16 předcích. — Cena 1 marka.

Říšskoněmecký zákon o ustanovení úřednictva z povolání (srv. Reichsgesetzblatt ze dne 6. května 1933, str. 253), zádající pro ustanovení úředníkem průkaz arijského původu žadatela, vyvolal četné návodné spisy rodopisné. Mezi ně řadí se i práce Dencklerova.

Látku své brožury rozdělil si Denckler ve dvě nestejně obsáhlé části. Prvá, nazvaná „*Prameny rodopisné*“ (str. 5—19), rozšířiděna jest v odstavce: „Prameny ve vlastní rodině“, „Občanské rejstříky (Standesamt) a úřad k hlášení obyvatelů“ (Einwohnermeldeamt), „Církevní matriky“, „Knihovny“ a „Archiv“. Část druhá, závěrečná, nazvaná „*Soubor nashromážděné látky*“ (str. 19—23), jedná o vývodu (Ahrentafel), částečném vývodu, omezeném pouze na krevní přátele téhož rodu bez přivdaných žen (Stammtafel, str. 20—22) a konečně o zobrazení „rodokmenu“ (Stammbaum, str. 22—23) neboli „stromu stupňův přátelství krevního neb stromu příbuzného přátelství žen a mužů“, jak známe tento technický termín z „Práv městských“ našeho M. Bričeckého z Licka.

Prameny rodopisními ve vlastní rodině rozumí Denckler dochované ústní podání o přímých předcích a krevních přátelích a všecky písemné památky rodinné nebo rodové. Právem zdůrazňuje autor, aby zápis o rodinné tradici byly činěny co nejpodrobnejší a pro každého člena rodiny a rodu na zvláštním listě. Po pramezech ve vlastní rodině třeba v Německu sáhnouti k občanským rejstříkům (Personenstandsregister).

které r. 1876 počínajíc nabradily dřívější církevní neb konfessionní matriky narození, sňátku a úmrtí a vedeny jsou veřejnými civilními úřady (Standesämter); pro dobu před r. 1876 jsou rodopisným pramenem — stejně jako u nás — matriky církevní na úradech farních. Podobně jako u nás v malých místech třeba se obrátiti i v Německu na místní farní úřad, ve velkých městech na hlavní farní úřad, který zařídí šetření v příslušných farách. Nejspolehlivější hledání zápisů matrčených provede si ovšem zaujatý rodopisec se svolením farářů neb příslušné biskupské konsistoře (nebo evangelické konsistoře, pokud běží o protestanty) nejlépe sám. Církevní úřady říšskoněmecké podle Dencklera ochotně svolují i k dočasnemu zapůjčení starších matrik, v nichž pro nedostatek rejstříků jest hledání obtížnější a vyžaduje více času, do nejbližšího státního archivu, do superintendencie nebo státní knihovny, čehož u nás bohužel nemůžeme dosáhnouti. Velmi názorně líčí Denckler, jak lze úspěšně zařídit postup badání v obtížnějších případech, kdy nejsou ani zdaleka známá data, jichž se rodopisec chce dopátrati. To jsou rady opravdu cenné.

V odstavci o knihovnách jako zdrojích rodopisného poučení upozorňuje autor nejen na četné veřejné a soukromé knihovny německé, nýbrž i na německé rodopisné společnosti, spolky a kroužky (s udáním jejich sídel), které podobně jako naše společnost podporují své členy v rodopisném badání a vydávají četné časopisy odborné. V těch snadno lze zájemečnú uveřejněnými dotazy dosáhnouti cenných rad a odpovědí v jejich pochybách a potížích badatelských. Ve výčtu literárních pomůcek rodopisných setkáváme se se všemi díly, jež jsme svého času uvedli v našem soupisu „Z bibliografie literárních pomůcek rodopisových“ (Čas. Rod. společ. čsl. V. str. 13 n.).

Po knihovnách uvádí Denckler svého čtenáře do archivů, poučuje jej o jejich obsahu a právem radí, aby dotazy zasílané správám archivním byly stylisovány co nejpřesněji a nejpodrobněji, nikoli všeobecně. I tu jest však vlastní badání rodopisovo nejlepší cestou k zdárnému konci. Správná jest rada Dencklerova, aby při výpisech z knih v knihovnách a z archiválů v archivech byly výpisy a opisy co nejpodrobnější a nejpřesnější s pečlivým udáním příslušných míst, svazků a stran, aby se v budoucí potřebě vše ihned našlo. Dobrá jest také rada, aby podle možnosti opisy nahrazeny byly fotografiemi, které podají nejvěrnější opis a budou také dobrou pomůckou pro založení vlastního rodinného a rodového archivu.

Sou velmi návodnou knížečku končí Denckler návodom, jak sestavit vývod 16 předků mužských a ženských, který umožňuje rozšíření na 64 předků, jak zdaří se jej v občanských rodinách jen zřídka vyvésti, a rozrod o 5 kolenech.
Kjk.

Claus Rath: Geschlechterkunde, Familienforschung, Stammbaum Ahnentafel. Praktische Anleitung zum Aufbau der Familienchronik. Berlin SO 36, Oranienstr. 189, Verlag Kurt Gabler, 1933, 4°, 15 str. — Cena 50 fenykků.

Z přesvědčení, že pěstování rodinné tradice není hračkářstvím, nýbrž plněním mravní povinnosti každého člověka, vědomého si své odpovědnosti, vyplynul spisek Rathův. Pro rodinnou kroniku jest nejdůležitějším počinem, že byla vůbec založena. Nezáleží při tom, obsahuje-li zprávy o mnohých starých předcích, hlavní věcí jest, že zachytí dnešní stav rodiny a její potomstvo. Zdaří-li se zakladateli rodinné kroniky vedle rozrodu též bohatší vývod, jest již mnoho vykonáno. Právem doporučuje Rath sbírati zprávy o předcích, sourozených a jejich potomcích na jednotlivých listech, jež ukládají se v deskách, opatřených patentním svářavým hřbetem. Tím umožní se snadné doplňování původních zpráv novými zprávami, jež není lehce možno připojovati do rodinné kroniky vepsané

do vázané knihy. Správně radí Rath, aby rodopisné badání započato bylo záznamy rodinné tradice, již třeba doplniti a kriticky doložiti dochovanými rodinnými písemnými památkami. Po vyčerpání pramenů rodinných ukazuje autor k pramenům dalším: matrikám v archivech farních, písemnostem v archivech městských, zemských a státních, archiválním cechovním, knihám pozemkovým, adresářům, spisům pozůstalostním, knihám měšťanů, matrikám studentů, rejstříkům vojenským atd. Rozrod se zjednoduší, jestliže potomstvo, zvláště četné, jednotlivých sourozenec zapíše na zvláštní rodopisnou tabulku, na níž v rozrodu odkažeme. Zvláštní rodopisné tabulky třeba založiti též pro ženy do rodiny přivedané a z rodiny vydané.

Kjk.

Max Gottschald: Deutsche Namenkunde. Unsere Familiennamen nach ihrer Entstehung und Bedeutung. München, J. F. Lehmanns Verlag, 1932, 8°, IV, 423 str. Cena brož. 13 marek, váz. 15 marek.

O osobních jménech německých jest již mnoho psáno a příslušná literatura stále se množí tak, že jistě vděčně bude uvítáno shrnutí dosavadního badání, které přináší přítomná práce Gottschaldova. Uvítána bude nejen odbornými filology, kteří budou snad miti některé námitky, nýbrž, a to zejména — i rodopisci, kteří v její snůsce více než 50.000 jmen, naleznou bohatou studnici jmen osobních s četnými jejich obměnami, a v obsáhlém pojednání, vředcházejícím seznam osobních jmen, najdou důkladné poučení o jejich vývoji. Rodopiscům bude milo, že ve výkladu původního významu příslušného jména je přečasto ukázáno na několikrát význam tohoto jména, při čemž právě jen rodopisné badání bude moci často rozhodující odpověď. Slovenským rodopiscům jistě se zamluví snaha G.-ova neprohlašovat z východoněmeckých jmen za staroněmecká jména taková, pro něž není historického dokladu z ryzě německých krajů západních. Správná jest zásada G.-ova, podle níž se pokouší o výklad významu osobních jmen: „Tak m ů ž e, ale n e m u s í se vyložit význam jména“ (str. VI.).

Z bohatého obsahu práce G.-ovy buďtež uvedeny zejména tyto oddíly: 1. O jménu a pojmenování, 2. Přehled dějin badání o jménech — tu jsou bohužel úplně pomínutiny práce slovanské, — 3. O osobních jménech indogermaňských, zvláště řeckých, slovanských a keltských, 4. O latinských jménech osobních a 5. o jménech semitských (str. 1—19). V oddíle o staroněmeckých jménech (str. 19—45) zahrnutý jsou výklady o jménech z jednoho nebo dvou kménů, o tvarech zkrácených, zmenšených a smíšených. Zvláštní odstavec (10) věnován je pojednání o jménech původu církevního a literárního. O rodinných jménech obšírněji promlouvá G. v oddílech 11.—19. (str. 51—106), kde líší vznik rodinných jmen, ukazuje, jak se rodinnými jmény stala jména původně křestní, jména bydliště a rodiště, jména společenského stavu a povolání, přezdívky, nadávky, lichůtky, jména větná atd.

Zvláštní odstavec zaujímají výklady o jménech u Židů, o jménech polatinštělých, humanistických, pseudonymech a překladech jmen do cizích jazyků (str. 89—101); poměrně velmi stručně promluveno je o jménech slovanských, litevských, s nimiž spojen i výklad o jménech rhätských, o ostatních cizích jménech a o jménech původu slangového (str. 101—106).

Oddílem (22.) o změnách jmen a o výkladu jejich významu, zejména o pochybné „lidové etymologii“, končí G. své teoretické výkladové nauky o jménech, aby v obsáhlém soupisu jmen osobních (str. 125—423) uvedl (po vysvětlení způsobu řadění jmen a užitých zkratek) v abecedním pořadu slovník jmen osobních. Pokud běží o jména slovanská, třeba ovšem vývody G.-ovy srovnat s pracemi slavistů. *Ad. L. Krejčík.*

Ludvík Jadrníček: Městečko Fryšták od nejstarších dob až po naše časy. Paměti starých Fryštačanů a jejich rody. V Brně, Tivoli 32, Lud. Jadrníček, 1933, v. 8°, 272 str. — Cena 32 Kč.

Jistě milá knížka všem Fryštačanům, třebaže historiku nesplní plně slibu „od nejstarších dob až po naše časy“. Těžisté práce Jadrníčkovy, jenž není historikem z povolání, leží totiž v líčení pamětí o životě ve Fryštáku v 19. a na počátku 20. století, o životě, jehož jest sedmdesátiletý autor namnoze sám pamětníkem nebo vypravovatelem podle podání svých rodičů nebo jiných Fryštačanů, v „Úvodě“ jmenovité uvedených. Cennou dokladovou látkou sebral Jadrníček pro národopis svého rodiště, kráčeje tu v šlépích školy Wanklovsko-Wurmovské, rozhodně pro způsob starší práce národopisné na Moravě. Folkloru věnováno jest 55 str. I. dílu práce, jehož ostatek připadá na přehled starých dějin místních, na vylijení poměrů kulturních, hospodářských a sociálních. II. díl spisu líčí společenský život fryštácký s výčtem rodáků literárně a umělecky činných (str. 177—206), jejichž životopisy podány jsou v obšírném díle III., nazvaném „Životopisy a rodokmeny“ (str. 207—261), které plně zaujmou rodopisce. Najdou se tu zprávy o přemnophých rodech fryštáckých, jejichž někteří členové významem překročili daleko hranice svého rodiště. Uvedeme aspoň tato jména: Dr Karel Absolon, badatel Moravského Krasu, feministka Olga Absolonová-Stránská, hudební skladatel Břetislav Bakala, poslanec Antonín Čuřík, místní historik P. Jan Drábek, inž. Vladimír Fischer, profesor brněnské techniky, legionář Grmela, vice-president Josef rytíř Januška, básník Jan Kamenář, malíř Egon Košut (Kossuth), hudební skladatel Jaroslav Kvapil. Bohaté zprávy sebral autor o rodech Absolonů, Fialů, Fischerů, Jadrníčků, Janušků, Košutů, Mašlánů a Švachů. Po stránce národnostní jest zajímavé, že podle matrik fryštáckých do konce 18. století jediní Švachové (Schwach) mají jméno německé a že po roce 1841 ze Zábřežska přestěhovalé německé rody Gruntů, Kunertů, Pohlů a Wunderlů úplně se zde početili (str. 8—9). Ze zpráv, na různých místech díla uvedených, jest patrnó, že Jadrníček plně prozkoumal staré matriky fryštácké — nejstarší matrika, česky psaná, z r. 1655 má některé dodatky, počínající rokem 1636 (str. 115—116) — a hojně jich užil. Milovníci rodopisu přečtou si jistě se zájmem Jadrníčkovu knihu, z níž uvidí, že rodopisec při širším zájmu obratem ruky stává se kronikářem nejen svého rodu, nýbrž i rodiště. Láska hory přenáší ...

Kjk.

Moravský rod Kusých z Doubravice. Rodopisné prameny. Na základě studií starosty hl. m. Olomouce JUDra. Richarda Fischer a prof. Vlast. Ambrože vydal jako soukromý tisk **Viktor Gusek**. — Kroměříž 1933, 4°, str. 27.

Bibliofilie Guskova, věnovaná odb. přednostovi ministerstva obchodu JUDr. Emanuelu Kusému-Dúbravovi, sleduje velmi roztaženě rozrod selského rodu Kusých z vesnice Doubravice v soudním okrese mohelnickém na Moravě, počínaje kmenem Bartoloměje a Mariny Kusých, jejichž nejstarší syn Tomáš narodil se podle moravičanské matriky narozených dne 8. prosince 1758. Guskův pokus o spojitost tohoto selského rodu se šlechtickým rodem Kusých z Mukoděl zkáme vážného rodopisce úplně: podle zpráv, Guskem uvedených, spojitost nelze doložit. Těžko lze také prokázati rozrod Guskem uvedených Kusých z Doubravice a jejich spojitost s Kusými, pocházejícími z vesnice Palonína. Jest opravdu škoda, že „přátelská úcta“ Guskova k rodu Kusých, z nichž vzešli vynikající Moravané, JUDr. Wolfgang Kusý, advokát v Brně, poslanec zemský i říšský, zakladatel a předseda Matice školské v Brně, a bratr téhož MUDr. Emanuel Kusý, někdy odb. přednosta rakouského ministerstva vnitřa a říšský zdravotní referent, povýšený 26. června 1893 pro zásluhy do šlechtického stavu s přídomkem „z Dúbrav“, nevěnovala

staršímu období rodu Kusých větší a systematičtější pozorností. Cennou část práce Guskovy tvoří jen životopisy právě jmenovaných Wolfganga a Emanuela s náznaky dalšího potomstva. O rodopisnou tabulkou se Gusek ani nepokusil.

Kjk.

Dr. Jan Kühndel: Rod Jiřího Wolkera. Genealogická studie. (Edice Atom, sv. L.) — Praha 1934, nákl. Václava Petra v Praze II., Ječná ul. 32. — 8°, str. 40 + 1 rodokmen a 4 str. obr. příloh.

Kdežto sám zesnulý básník věřil v anglický původ svého rodu, který podle tradice měl přejít v XVI. stol. z Anglie do Porýní a odtud za války třicetileté dostat se do Prostějova, zjistil nyní Dr. Kühndel v pečlivé a o podrobný výzkum v matrikách i v městských archivech se opírající studii, že rodina Wolkerů, čili jak se původně psala Wallcker, žila již v 1. pol. XVI. stol. v hanáckém městě Litovli a to již v několika větvích. Nejstarší známý přímý předek básníků je Hans Walcker, zejména před r. 1592. Němec a luterán. Byl soukeníkem a soukenictví zůstalo pak výhradným zaměstnáním všech členů jeho potomstva až do poč. XIX. stol.; byla to síla rodové tradice, kterou teprve změněné poměry hospodářské, t. j. úpadek soukenického řemesla, dovedly přemoci. Syn Hansův Petr († před r. 1627) přestoupil za pobělohorské rekatolisace ke katolictví a jeho pravnuk Gotfried (1692—1756) převedl poč. XVIII. stol. rod do Prostějova, jsa zváben proslulostí tamního soukenictví. Tehdy začal se podepisovat Wallcker, a současně píší tak prameny i jeho strýce Tobiáše, jímž r. 1730 litovelská linie vymřela po meči. Wolkerové těšili se jak již dříve v Litovli, tak i nyní v Prostějově značné vážnosti a v soukenickém cechu zaujímali význačná místa. Za Gotfriedova vnuka Antonína (1785—1860) rodina se počeštila; Antonínovi synové přešli z výše naznačených důvodů na výnosnější kožešnictví, při němž setrvali i jeho vnuči. Teprve otec básníků Ferdinand — první z Wolkerů — šel na studie, avšak pro neutěšené finanční poměry, v nichž se rodina po předčasné smrti děda básníkova Karla († 1884) ocitla, nemohl dostudovat; později však mohl alespoň doplnit odborné vzdělání obchodní v Praze, kde byl získán i pro kulturní a spolkový život. Matka básníkova, již autor svou rodopisnou studii připsal, pochází z čtvrtlánického rodu Skládalů v Přemyslovicích na Konicku, který teprve dědem básníkovým Jiřím Skládalem, vyučeným řezníkem, přestěhoval se do Prostějova. Velkým vlivem na duševní život básníků působila i jeho babička Františka Wolkerová, vzdělaná a sečtělá žena, provdavší se po druhé za Jana Machnera, sokolského průkopníka v Prostějově.

Rodová studie Kühndelova, vydaná na pamět desátého výročí předčasné smrti Jiřího Wolkerka, je cenným příspěvkem k pochopení básníkova díla, osvětlujíc sociální, duchovní i humotné prostředí, z něhož vzešel. Bylo by si jisté přáti, aby i jiní čeští spisovatelé — a stejně i umělci a kulturní pracovníci — dočkali se podobné a stejně dokonalé práce, za niž ctitelé Wolkerova díla budou Dru Kühndelovi jistě vděčni!

Zd. Kristen.

Marie Calma: MUDr. Fr. Veselý. (Obsah života). Praha, nákl. vlast. (Soukromý neprodejny tisk), typ. Politiky, m. 8°, 94 str.

K desátému výročí úmrtí zakladatele podniku Šaratice a lázní Luhačovic, MUDra Františka Veselého (* 1862 v Bystřici nad Perštýnem, † 6. ledna 1923 v Karlíně) napsala a vydala pro své přátele a pro přátele a ctitele svého chotě spisovatelka M. C. tu to rozkošnou, lidsky vřelou a pietní knižecíku, v níž s básnickou intuicí dovedla se vnoriti do hluboké životní sily a podnikavé pracovitosti předobrého českého člověka, jakým byl ušlechtilý Fr. Veselý. Není to suchý životopis, doložený při každém faktu přesnými pramennými doklady, je to překrásný výtvar slovesný, v němž podivuhodně podána jest pravda a báseň. Život prostého českého

hocha z moravského Horácka, který na vlastní kůži poznal renegátskou zvůli německého Brna a nassál pravé české, slovanský usměrněné vlasteneckví na gymnasiu německobrodském a universitě pražské, předvádí nám autorka letmou skizzou k mužným letům, kdy skutky dozrává životní žen. Lékař, vlasteneц, Slovan, Čech a člověk činorodou prací osvětovou a sociální projevuje se dr. Veselý ve službě vojenské, buduje Národní jednotu pro jihozápadní Moravu, zachraňuje menšinové školství brněnské, jest činným v Sokole i Družstvu Národního divadla v Brně, zakládá odborné organizace lékařské, předsedá Klubu přátel umění a vyvolává v život potřebné peněžní ústavy a družstevní podniky obchodní. Vše to koná zcela nezistné, odmítaje funkce placené. Životní svůj úkol našel si v československém lázeňství a zřídelnictví, kde vždy bude jméno Veselého spojováno s jmény Saratice, Luhačovice, Bohdaneč, Slatiňany. Projevil-li za svého pobytu v Brně své slovanství založením ruského a polského kroužku, skutkem osvědčil své slovanské cítění za války balkánské i světové. Osvobozená vlast našla ve Veselém zdárného generálního inspektora lázeňství, jemuž jen malost našich lidí nedovolila provést velké dílo...

Upozorňuji na tuto knížku naše rodopisce, aby viděli, jak lze napravit „rodinou kroniku“ básnický, má-li její vzdělavatel k tomu příslušné schopnosti.

Ad. L. Krejčík.

Karel Kabát: Prvých padesát roků trvání knihtiskárny státního nakladatelství. Ke stopadesátému výročí. Praha, 1926, 8°, 204 str. (Premie Československé společnosti knihovědné v Praze za rok 1933.)

Kabátův výpis ze spisu tiskárny státního nakladatelství podává čtenáře více méně jen hrubou látku pro dějiny tohoto podniku, neboť látku není pragmaticky zpracována. Skutečné dějiny tiskárny bude nutno teprve napsati. Jest to jen látká pro dějiny, ale látká velmi zajímavá a bohatá, v níž najdou se i vitézové zprávy pro rodopisce rodů a rodin příslušníků „černého umění“, knihtiskařství. Škoda, že obsáhlá tato publikace materiálu spisového nebyla opatřena rádným rejstříkem osobním a věcným, aby se v ní dalo snadno hledat! Velké množství osobních jmen zaměstnanců tiskárny i školního skladu knih, jejich osobní data a osudy byly by si zasloužily žádaných rejstříků. Kabátem otištěné výpisy týkají se období let 1776 až 1826.

Kjk.

Rubrika „VÝTAHY Z ČASOPISŮ“, která chce pravidelně (vždy za právě minulý rok) seznámovat čtenáře našeho časopisu s rodopisními příspěvky, uveřejnovanými v odborných časopisech historických a ve vlastivědných sbornících krajinských, musila být tentokrát — pro nedostatek místa — odložena až do příštího ročníku.

Redakce.

Z P R Á V Y.

Rodopis u nás a u Němců. — Pročítáme-li ústřední list říšskoněmeckých rodopisných společností „Familiengeschichtliche Blätter“, vydávaný „Zentralstelle für Personen- und Familiengeschichte“ v Lipsku, listujeme-li v bohaté „Familiengeschichtliche Bibliographie“, vydávané týmž ústředím ve „Familiengeschichtliche Mitteilungen“, sledujeme-li, jak čile si vedou i naši Němcí a v ústecké „Sudetendeutsche Familiengeschichtung“, ať v pražském „Jahrbuch des deutschen Vereines für Familienkunde für die Tschechoslowakische Republik“ neb v rodopisné příloze „Familiengeschichtung“ brněnské „Zeitschrift des deutschen Vereines für die Geschichte Mährens und Schlesiens“, upřímně želíme, že právě v našem narodě, jenž historickými vzpomínkami na slavnou minulost sílil se v svých bojích za samostatnost, poměrně jen nepatrný hluček zajímá se o historii své rodiny a svého rodu, jež jsou přece základem národní společnosti a pospolitosti. Rodopis německý může se vykázati tisíci pracovníků vědeckých i milovníků ušlechtilé vědy rodopisné, kteří jsou seskupeni ve sta rodopisných společností, spolků a kroužků. Smysl pro tradici rodinnou a rodovou probuzen jest u Němců ve veliké míře. Rodopis nejen jako zábava nadšených milovníků, nýbrž jako věda historická přestován jest systematicky a metodicky, aby s rznatkami přírodovědeckými a sociologickými přispíval k hlubšímu a lepšímu poznání nejen minulosti a přítomnosti rodin a rodů, nýbrž celého národa a státu. Cenu rodopisných badání pro zdraví národa, nehledíme-li k zřetelům politickým, uznal v minulém roce vydaný říšský zákon ze dne 6. května 1933 (Reichsgesetzblatt, str. 253), který nutí k rodopisným badáním všecky, kdož chtějí průkazem státního občanství německého nabýti jakéhokoliv místa ve službách veřejných. Zákonným předpisem o průkazu původu z arijských předků německé národnosti byl mocně podepřen zájem o minulost rodinnou a rodovou.

V revolučním Národním shromáždění, kdy bylo ještě v živé paměti, co pro náš národ znamenaly vzpomínky historické, dovedli jsme dáti zákon o povinném vedení pamětních knih obecních — zákon ze dne 30. ledna 1920. Sbírka zákonů a nařízení čís. 80 — nemohli bychom si sami bez zákona uložiti povinnost, když ne v každé rodině, aspoň v každém rodu, aby schopný jeho člen založil a vedl jako kronikář rodový-rodovou kroniku?

Kjk.

Rodopis v sociologickém výzkumu našeho pohraničí. — Národní jednota v Olomouci zamýslí podle zprávy V. Rýznara v „Sociálních problémech“, revuji pro sociální teorii a praxi, roč. III., str. 134—135, prostudovati svoji národnostně smíšenou oblast. Proto rozeslala dotazník, při jehož sestavení spolupracoval profesor Masarykovy university brněnské, dr. In. A. Bláha. Dotazník zmíněný obsahuje mimo jiné velmi mnohé otázky rodopisné, na něž by měla odpověděti každá rodinná i rodová kronika. Nerozpakujeme se proto otisknouti příslušné otázky, poněvadž mohou našim čtenářům ukázati mnohou stezku, po níž jest kráčeti každému rodopisci.

I. Rodina. A. Všeobecná situace: Obec? Jméno živitele rodiny a jeho

národnost? Májetkové poměry? Zaměstnání? Počet dětí, jejich jména a věk? Do jaké míry a čím přispívají děti na výživu rodiny?

B. *Hmotný sloh života*: Zdraví rodiny? Typické nemoci v rodině se vyskytující, zvláště dědičné? Šacení, bydlení? Smysl pro čistotu těla, šatu, bytu, dvora, okolí? Populace? Porodnost, sňatky, úmrtnost v procentech, ve srovnání rodin dělnických, rolnických a pod? Smíšená (národnostně) manželství v procentech? Která národnost ovládá ve smíšeném manželství rodinu? Přistěhovalectví a vystěhovalectví?

C. *Výzkum sociální*: Hospodářská síla rodiny? Kolik pro sebe střebuje rodina ročně? Její jídelní lístek za určitý měsíc letní a zimní? Příjem rodiny, zdroj této příjmu? Dluhy, vklady, účast rodiny v družstvech a jiných národnostních spolkách, záložnách a pod?

D. *Práce*: Pracovní podmínky? Kdy nutí práce vstávat, kdy vrací domovu? Jak daleko je do práce pěšky, autobusem, vlakem? Kteří členové rodiny jsou výdělečně činní? Hygienické podmínky, za nichž pracují? Mzda? Stačí-li mzda na úhradu potřeb? Kdo koná práce v domácnosti? Co kdy dělá otec? Které stroje slouží a usnadňují práci rodiny? Kolik času se věnuje domácímu čištění a praní?

E. *Duševní život rodiny*: Řeč rodiny, nářecí a pod.? Jak se stýká a snáší rodina s jinými rodinami? Úroveň společenských způsobů? Vzdělání? Časopisy? Cítí egoistické, erotické, rodinné, vlastenecké? Náboženský život rodiny? Využívá volně chvíle, zábavy?

F. *Chorobné zjevy v životě rodiny*: Alkoholismus? zločinnost, tuberkulosa, pohlavní choroby a pod.? Proti tomu *zdravé zjevy v životě rodiny*: Spořádaný život, zájem o vzdělání, obětavost pro určitou národní nebo společenskou ideu, dobročinnost a pod?

G. *Stručná kronika rodiny*: Jak se dostala rodina do pohraničí menšiny? Co tam zkusila v národnostním ohledu? Co ztratila, čeho nabyla? Jak se chová následkem toho národnostně? V čem je na ní vidět vliv dvou cizích kultur? V čem se odlišuje od normální rodiny ve vnitrozemí? Proč usíná její národnostní vědomí? Proč je naopak živější než u jiné rodiny? V čem je vidět souvislost života hraničářské rodiny se životem ve vnitrozemí? Které okolnosti vedou tu k posílení či oslabení národnostního vědomí a souvislosti s duchem národa? *Kjk.*

Rodopisné badání a etážka počtu obyvatelstva po válce třicetileté
V historických dílech obecných o počtu obyvatelstva, zříduvšího strážně války třicetileté, uvádějí se čísla tak veliká, že právem budí podezření o správnosti těchto údajů. Zde může pomoci jen pečlivé rodopisné badání místní, které z matričních zápisů sestaví přesnou statistiku narozených, sňatků i úmrtí a ze srovnání těchto dat vyvodí správný průměr pohybu obyvatelstva v území zkoumané farnosti, panství a kraje. Zajímavý doklad takového rodopisně-statistického šetření podává pro Jihlavu v časopise „Igel-Land, Mitteilungen für Heimatkunde in der Iglaue Sprachinsel“ (Folge 52) dr. Emanuel Schmaa s srovnáním počtu obyvatel jihlavských z let 1606—1616 podle Leupoldovy kroniky jihlavské a z let 1641—1650 podle příslušných matrik. Před třicetiletou válkou bylo za uvedená leta celkem 4461 narození, 1245 sňatků a 4510 úmrtí, proti tomu v desátiletí 1641—1650 uvádějí matriky 2866 narozených, 663 sňatky a 3094 úmrtí. Je-li před válkou pohyb obyvatelstva vyjádřen úhrnem 10216, činí v posledním desátiletí třicetileté války 6623. Pokles činí 3593 čili 28%, takže bude možno bezpečně přijmouti Schwabův odhad poválečného počtu obyvatelstva Jihlavy na více než 6000 hlav. *Kjk.*

Mlynářský původ čsl. výtvarníků. Ředitelství Umělecko-průmyslového muzea Obchodní a živnostenské komory v Praze (Praha I., Sanytrova ul. 4), byvši pověřeno vypracovati přehled vztahů československého mlynářství k výtvarné kultuře národní v minulosti i v přítomnosti, obrátilo

se na Rodopisnou společnost čsl. s dotazem, pokud se dá — mimo jiné — určiti původ čsl. výtvarníků všech oborů a dob z prostředí mlynářského. Uváží-li se, že je na př. znám mlynářský původ rodiny Mánesů, ředitelství musea předpokládá, že zodpovědění dotazu mohlo by nejen přispěti k oživení vzpomínek a k upozornění na četné jiné zajímavé doklady o stycích mlynářského stavu s čsl. uměním výtvarním, nýbrž vyzněti iniciativně i pro dnešní dobu. Výbor Rodopisné společnosti doporučuje proto dotaz laskavé pozornosti členstva a žádá, aby zjištěná data byla zasílána na adresu naší kanceláře v Praze II., Těšnov 1220.

Vídeňský Československý vlastivědný ústav založil koncem r. 1935 ve Vídni IV., Prinz Eugenstrasse č. 62, člen naší společnosti, odborný spisovatel Josef Pilnáček. Za přední úkol ústavu stanovil provést soustavný, byť zprvu jen povšechný soupis všech v Rakousku (především ovšem ve Vídni) se nacházejících kulturně historických památek československých a uvésti je tak ve známost těch, jichž se řečené památky přímo týkají, nebo kdo o ně projeví zájem. Při tom slibuje, že obstará potřebné výpisy z jakýchkoliv historických a vlastivědných pramenů pro vědecké účely jak veřejných institucí, tak i soukromých badatelů, že provede rodopisný výzkum ve vídeňských (a vůbec rakouských) archivech a že bude na prání pátrati po ztracených a do ciziny často i neprávem zavlečených kulturně historických a vlastivědných památkách. Jiným úkolem ústavu je zprostředkovatí vědecké styky našich institucí i jednotlivců s institucemi toho druhu v Rakousku a zvláště ve Vídni a umožňovatí tak práci a studium v archivech, sbírkách i museích; při tom slibuje, že zprostředkuje nejen fotografickou reprodukci archiválií a jiných památek, nýbrž i jejich případné zapůjčení do Prahy. Veškeré dotazy zodpoví podle slibu co nejrychleji a bezplatně; za obšírné informace bude však účtovati 15.— Kč. Slibuje, že veškeré práce, které by mu byly svěřeny, provede přesně vědecky, přehledně a za mírné ceny, při čemž veřejným institucím poskytne zvláštní výhody.

O výsledcích činnosti nového ústavu a jeho pátrání po bohemikách bude Pilnáček vydávat pravidelnou vlastivědnou publikaci „Českoslovanské památky v cizině“, která bude mít dve zvláštní přílohy, z nichž jedna bude věnována uveřejňování zahraničních pramenů k dějinám československých měst a obcí, kdežto v druhé budou otiskovány prameny k dějinám československých zahraničních menšin, počínajíc menšinou vídeňskou. Zmíněná publikace má vycházeti čtvrtkrát do roka; roční předplatné činí 50 Kč (cena jednotlivého sešitu 15 Kč) a bude zasíláno na Pilnáčkův šekový účet č. 103.069, Brno.

Podávajíce zprávu o založení Vídeňského vlastivědného ústavu, upozorňujeme na jeho úkoly čtenáře našeho časopisu a vyslovujeme přání, abychom mohli záhy s pochvalou a uznáním referovati o činnosti i publicačních tohoto soukromého podniku našeho spolupracovníka.

Veřejná knihovna Umělecko-průmyslového musea v Praze (I., Sanytrova ul. č. 4, proti parlamentu) je přístupna každému bezplatně a bez formalit ve všední dny mimo pondělí od 9 do 12 a od 16 do 19 hod., v neděli a ve svátek od 10 do 12 hodin. Velký knižní sklad, stále doplňovaný, poslouží i nejnovějšími odbornými knihami a ve veřejné čítárně vyloženo je přes 300 odborných časopisů z celého světa. Knihovna, jejíž předností je hojnost materiálu obrazového a předlohotového, informuje v přehledech nejen o československé práci a kultuře, nýbrž sblížuje pravidelně a soustavně i s cizinou. Ředitelství musea upozorňuje na knihovnu i čtenáře našeho časopisu slibujíce, že jim kdykoliv bezplatně poskytne mnoho cených informací a výhod.

Původ příjmení Tacheči, jehož nepochybné odvození od starého českého tvaru TACH podařilo se prokázati Dru Jos. Rehákovi v minulém ročníku tohoto časopisu (str. 66 nn.), osvětiil podrobněji po stránce filologické prof Frant. Klein v referátu, jež uveřejnil v „Kulturní kronice“ „Lidových Novin“ ze dne 24. dubna 1934. Vyslovuje tu poněkud odchylnou domněnkou o vzniku latinského tvaru TACHETIUS z českého TACH a odvozuje podle vědeckých způsobů jazykozprávných i samo jméno TACH. Dospívá tak k nové etymologické řadě TADEAŠ — TACH — TACHEK — TACHETIUS — TACHEČÍ. Poněvadž jde tu o zajímavou otázkou filologickou, k jejímuž řešení dal nás časopis podnět, pokládáme za vhodné seznámiti naše čtenáře i s doslovným zněním nových vývodů Kleinových. Píše v uvedeném referátě toto:

„Ke vzniku latinského tvaru Tachetius z českého Tach předpokládá dr. Rehák, snad podle Kotíka, prostřední člen ve tvaru T a c h e t, ale skutečnost tu mohla být také jiná: přípona - e t u jmen osobních není totiž dobré možná, ačkoli by mohla být vzdálenou příbuznou přípony - á t (Jirát, Machát, Pavlát); a i kdyby byl tvar Tachet v čestinně doložen, byl by zněl v latině spíše Tachetus než Tachetius. Je proto asi správnější předpokládat, že tvar Tachetius vznikl z české zdrobněliny Tacheck, jak asi tenkrát občas říkali onomu lužickému faráři snad pro jeho drobnější postavu; pro tento tvar by svědčila jednak jeho jazyková náležitost, analogická i u jiných jmen (Mach — Machek, Vach — Vacheck), jednak i ta okolnost, že střídání zdrobnělých tvarů s původním příjmením bývalo u nás po celé 18. století, kdy byla česká příjmení ještě dosti pružná, pravopisné i tvaroslovné, zjevem obvyklým a častým i na příklad u jmen původu participiálního, jež přece bývala tvarově nejpevnější (Dostal — Dostálek, Spáčil — Spáčilík). Doplníme-li po této výhradě řehákovy cenné poznatky ještě poukazem na to, že příjmení praotce Václava Tacha jest nepochybně hypokoristikou původního křestního jména T a d e á š (jako na příklad Matváš — Mach, Václav — Vach), vysvětlíme tím zároveň, proč se jméno Tach objevuje v starých dokladech tak vzácně, snad vůbec jen v tom kraji doksaném: protože již samo jméno Tadeáš bývalo u nás za stara vzácné. — Obohatil tedy objevný řehákovův článek českou filologii o etymologickou řadu Tadeáš — Tach — Tacheck — Tachetius — Tachečí, v níž se poslední člen, byť i byl psán německým pravopisem Tachezy, jeví dobrým českým jménem, jež jen kousek latinské koncovky nepatrн zhybridisoval.“

Selskému rodopisu na Klatovsku věnoval pozornost nás spolupracovník K. Polák v „Rodopisném koutku“, jež vedl v loňském ročníku krajinských novin „Plzeňský kraj“. Uveřejnil tu data o starých selských rodech Vacků, Marešů, Kličků, Tichých a j., a upozorňoval na význam rodopisného studia pro praktický život. Na též podkladě byly založeny i články „Pro zdravý a silný rod“, jež uveřejnil v červenci 1933 v „Lidovém deníku“. Bylo by si přáti, aby podobných propagátorů cílevědomého badání rodopisného nalezlo se na našem venkově více!

Sté výročí národní hymny „Kde domov můj?“, jež bylo pietně oslavováno jak v Praze, tak i na českém venkově, zejména v Osicích a Pardubicích, kde byla v zámku uspořádána zajímavá výstava památek na rod Škroupův, vyvolala v denním tisku řadu rodopisných zpráv, zejména o hudební tradici v rodě Škroupové. Již Františkův otec, Dominik Škroup, naroz. 2. srpna 1760 ve Včelákově, učitel a regenschori působící posléze v Osicích, byl vynikajícím hudebníkem a významným skladatelem mší, ouvertur a písni. Z jeho synů vedle nejznámějšího člena rodu Františka, tvůrce hymny, jehož životní osudy jsou dostatečně známy, zdědil ještě hudební nadání mladší Jan Nepomuk, ředitel kúru u sv.

Vítá, autor několika oper, mší, graduálí, ofertorií i českých písni, z nichž zejména „Bývali Čechové“ znárodněla. I třetí syn Ignác, který byl učitelem, pokusil se o skladatelství, avšak s neúspěchem. Z dětí Františka Škroupa věnovali se hudbě dcera Božena a syn Alfred, divadelní kapelník, jehož dcera Berta, žijící dosud v Praze, je poslední z přímých potomků skladatelových — i ona zůstala věrná hudební tradici v rodině, působíc jako učitelka klavíru (srov. na př. Národní Politika, čís. 268 ze dne 29. září 1934 a j.).

O rozšíření a znárodnění písni „Kde domov můj?“ získal si nesmrtelné zásluhy první pěvec, basista Karel Strakatý. O jeho rodu u pojednal ve feuilletonu Národní Politiky č. 337 ze dne 7. prosince 1934 jeho vnuk J. K. Strakatý, redaktor Národních Listů v. v. Pocházel z blatenské větve rodu Strakatých, která se tam přistěhovala kolem r. 1750, avšak již ve čtvrté generaci — právě basistou Karlem — přesídlila do Prahy; původním jejím sídlem je jihočeský Chýnov u Táboru, kde — podobně jako v Praze — rod Strakatých dosud žije. Zkn.

Dvousté výročí narozenin Pelešových dalo podnět našemu spolupracovníku Stanislavu Dvořákovi, odb. učiteli v Rychnově nad Kněžnou, k sepisání rodopisné studie „Rod buditele F. M. Pelclá“, která vyjde v nejbližších dnech. Pojednává v ní nejen o původu a osudech rodu Pelešova, nýbrž i rodin spřízněných. Přineseme o ní v příštím čísle časopisu kritický referát.

Janu Myllnerovi z Milhauzu, sekretáři české dvorské kanceláře za Rudolfa II., věnována je kniha Dra Josefa Müldnera: „Jan Myllner z Milhauzu. Dopisy a činnost úřední“ (Praha 1934, v. 8°, str. 235, v generální komisi Družiny dobrovolců zahraničních vojsk), která tvoří druhý díl publikace, již autor zamýšlil sepsati o osudech rodu, od něhož odvozuje svůj původ. Přineseme o ní posudek po vydání dílu prvého.

*

Z českých knih, poslední dobou vydaných, k nimž se časopis vrátil podrobnějším posudkem, zaznamenáváme zatím: Karel Chytíl: Josef Mánes a jeho rod (Praha 1934, nákl. Kruhu pro pěstování dějin umění). — Ant. Klášterský: Vzpomínky a portréty (Praha 1934, nákl. Fr. Borového). — Jan Miller: Z tradic selského rodu Vinoduskova a kronika století (Praha 1934, nákl. vlastním). — Josef Olaf: Příspěvky k životu a dílu Josefa Dobrovského (Praha 1934, nákl. Komise pro vydávání, spisů Josefa Dobrovského při Královské společnosti nauk).

RODOPISNÁ HLÍDKA.

Soupis rodopisců.

Lipnice na Plzeňsku. Ph. St. Václav Davídek má opisy z matrik na Spálenopoříčku, které dává pp. zájemcům k disposici. Žádá o zprávy o rodu Davídků a Vyskočilů. — Adresa: Lipnice čp. 8, p. Spál. Poříčí u Plzně, nebo Praha XI.-Žižkov, Švehlova kolej.

Nový Dvůr, p. Lnáře. František Pařez, nájemce Nového Dvora, pp. Lnáře, zodpoví rodopisné dotazy, týkající se osob, pocházejících z Blatenska.

Dotazy a odpovědi.

I. Dotazy:

66. **Lang (Long) z Kwanczendorfu.** Prosím o pramenné zprávy o nositelech tohoto jména za léta 1600—1673, zejména o těchto rytířích:
1. Davíd u L. z K., jenž byl r. 1600 zám. hejtmanem v Záhřebu
a r. 1626 žil v Sudovu Hlavnu(?) u Brandýsa;
2. o Bartoloměji Langovi, jenž žil r. 1611 v Brně;
3. o Pavlu L. z K., jenž byl r. 1609 purkrabím na Pardubicích
a r. 1628 žil v Praze.

Prof. Frant. Klein, Olomouc, Dvořákova 22.

67. **Nemanja, Nemanič, Nemanický, Nemanitzký, Nemanský.** První zpráva o jméně Nemanič vyskytuje se v Praze již r. 1460. Jméno Nemanický přichází v Praze až do XVI. stol. Rodina tato držela v Bubenech u Prahy rodny dvůr, který byl konfiskován r. 1549 cís. Ferdinandem I.; potomci drželi se dále v Bubenech až do konce XVIII. stol. Veškeré zprávy o těchto jménech vyprošťuje si
Jan Nemanák, úč. taj. řed. pošt, Pardubice, Wilsonova 450.

68. **Ossendorf.** Zprávy o výskytu tohoto jména vyprošťuje si
Irén Ossendorf, Praha XII., Budečská 9.

69. **Kamarýt, Kamareith.** — Kdo pomůže přes mrtvý bod? — Hledám místa a data narození Filipa a Vavřince Kamareitha, žijících kolem r. 1700 v Jankově. Výlohy hradím. (Srov. též dotaz čís. 3!)
V. Kamareith, Praha-St. Strašnice, Rérová 784.

II. Odpovědi:

3. **Kamarýt.** R. 1547 byla učiněna smlouva Kateřiny Rošťalové s Václavem Kamarýtem, měšťanem Nového města Pražského,

o dluh. Šmlovou ta byla pak po vyrovnání dluhu přetržena (Liber transactionum města Klatov 1, [od r. 1515] fol. 171, v Archivu země České v Praze).
K. Polák.

34. **Gerl.*** 1699, 3. V. Jan Kherl, sklených hutí mistr ze Zejbízu, byl kmotrem při křtu dcerušky Aug. Fr. Neuberta, rod. ze Starého města Pražského, t. č. kantora běšinského. (Nejstarší farní matrika v Běšinech.)

1716, 27. IV. bylo prodáno z obecní cihelny král. města Klatov Janovi Gerloví na Seewies 250 cihel za 1 zl. a 30. IV. bylo od téhož přijato 48 krejc. za 200 cihel sklepových. (Makulář z r. 1716 v archivu městského musea v Klatovech.)

1717, 21. I. bylo učiněno porovnání mezi Christianem Richterem, obchodníkem ze Sas, jako žalobcem a Kašparem Gerlem ze Seewisenu obžalovaným. (Manual consult. od r. 1683, fol. 88, v arch. Klatovského musea.)

1736: „V tom čase právě měl primici jakýsi novosvěcenec P. Ferdinand Gerl a hostina se odbývala na Stiegelhofu, kam byl též pan Fruhwein [z Podolí, pán na Čachrově] pozván. Při jmenované hostině ustanovil Fruhwein tohoto novosvěcence farářem do Čachrova, který místo to ihned nastoupil a byl zde 23 let farářem. Tento P. Gerl měl 6 bratří, z nichž 5 bylo kněží a jeden poustevníkem.“ (Děje a osudy Čachrova, Stanislav Matějček, ř. uč. v Žebnici.)

1736, 9. III. se po prvně vypomíná kaplanem fary v Čachrově řečený P. Ferdinand Gerl, pak administrátor a posléze farář. Poslední jeho zápis je z 24. října 1758; pak odešel na faru do Loučimě. (Matrika v Čachrově.)

1773, 8. III. založena byla fundace pí. Roziny o v do vělé Gerlové z Janovic, 100 zlatých na pět měsí, za duši jejího manžela Lorence Gerla, někdejšího primátora městečka Janovic. Tato fundace byla dána pod úrok a to obci 50 zl., Dorožku Fialovou, nyní jejímu synu Tadeášovi 24 zl., Václavu Fialovi (Sedláčkovi) 8 zl., Filipu Kiliánovi 8 zl. a Václavu Kiliánovi 10 zl. Úroky vynášely 4 zlaté ročně, z nichž dostával janovický farář po 30 krejc. za měsí, celkem 2 zl. 50 kr., kantor 30 kr., kostelník 15 kr. a 45 kr. odváděno kostelu za světlo a víno. Fundace byla zapsána 7. února 1774. (Kniha fundací v Janovicích, str. 26 ve farním archivu.)

1776, 29. I.: „Item referirována byvše quitanti od veleb. P. Ferdinand Gerla, faráře loučimského, na 10 zl., které on od Václava Sazamy p. Marii Novokostecké tamně pozůstávající odkázané k svým rukoum jest přijal“ (Liber sess. č. 53, fol. 51 v archivu měst. musea v Klatovech).
K. Polák.

48. **Janoušek.** V Lipnici u Spáleného Poříčí byli a dosud jsou Janouškové dosti rozšířeni. Býval to selský rod, který se tu uvádí již v 17. stol.; tehdy (i později) se psalo Janouch, Janouš — nyní se příše jen Janoušek.
V. Davídek.

55. **Kočí.** V Lipnici na Plzeňsku jsou zprávy o tomto rodě, a sice nejstarší zmínka je z r. 1673. Zdá se však, že rod žil zde nanejvýš ve třech generacích, neboť v 19. stol. už se tu Kočí neimenuje.
V. Davídek.

*) Odpověď k tomuto dotazu, uveřejněnou v roč. V. (1933) na str. 93, zaslal p. K. Polák v Bezděkově u Klatov a nikoliv p. Kaj. Turek, jak omylem bylo uvedeno. — Redakce.

Z Rodopisné společnosti československé v Praze.

Rodopisná společnost československá v Praze zaznamenává s upřímným žalem úmrtí těchto svých členů, jimž zachová trvalou vzpomínsku:

p. Ph Dra Artura Brožka,
řádného profesora genetiky na Karlově universitě v Praze,
† dne 8. listopadu 1934 v Praze;

p. Josefa Helcla,
četnického strážmistra,
† dne 26. srpna 1934 v Praze,

p. Emanuela Homolky,
mistra houslaře,
† dne 12. září 1934 v Praze.

Zpráva o činnosti Rodopisné společnosti.

Od mimořádné valné hromady, konané dne 21. dubna 1934, sešel se správní výbor společnosti k 8 schůzím, na nichž vedle běžných záležitostí bylo jednáno především o tisku časopisu a o finanční situaci.

Vzhledem k tomu, že nový redaktor bydlí v Praze, bylo zásadně rozhodnuto, aby pro zjednodušení manipulace také časopis byl tištěn v Praze. Byly proto vyžádány nabídky různých tiskáren a jako nejvýhodnější oferent byla pak zvolena tiskárna Václav Palán v Praze XII., Řípská 24, již byl tisk ročníku 1934 zadán.

Jelikož finanční situace společnosti byla dosti svízelná, bylo usneseno vypsatи в и т р н ی ́ с л е н с к о у ́ п ў ј є к у, zúročitelnou 3 1/4 %, jak z níže otištěné výzvy k členstvu je blíže patrno. Jejím účelem je podpořiti především ediční činnost společnosti. K témuž účelu dostala Společnost v r. 1934 dvojí s u b в e n c i, totiž 500.— (pět set) Kč od ministerstva školství a národní osvěty v Praze a 400.— (čtyři sta) Kč od rady hl. města Prahy.

Přednášky byly konány tři: dne 9. května 1934 přednášel p. univ. prof. Dr. Artur Brožek o „Ochráne rodového zdraví“, dne 2. prosince 1934 konána exkurze do Archivu země české v Praze s výkladem a přednáškou p. Dra. Zdeňka Kristena o rodopisných pramenech zemského archivu, a dne 5. února 1935 členská schůze s přednáškou p. vrch. řed. J. Felixe na téma „O praktických zkušenostech rodopisových.“

Agenda společnosti je dosti obsáhlá: od mimořádné valné hromady bylo vyřízeno celkem 254 čísel jednacích mimo pozvánky, rozesílané ke schůzím, přednáškám a k exkursi, a vedle agendy spojené s vypsaním vnitřní půjčky a s upomínkami za dluhované členské příspěvky. Kromě toho byly expedovány žádané tiskopisy a ukázková čísla časopisu.

Knihovna čítá nyní 73 svazků vázaných a na 150 svazků nevázaných. Hlavním přírustkem — kromě knih recensních — jsou nové ročníky č a s o p i s ū d o m á c í c h i z a h r a n i č n í c h, jež naše společnost dostává výměnou za svůj časopis a jejichž zasílání bylo již vesměs soustředěno do kanceláře Rodopisné společnosti v Praze II., Těšnov 1220 (Čsl. stát. archiv zemědělský), kde jsou členům společnosti pří-

stupny. V roce 1934 došly tyto časopisy: 1. *Argus. Revue populárně vědeckých článků ve stručném výtahu*; roč. X.-XI., Praha. — 2. *Boleslavian*. Vlastivědný sborník Mladoboleslavská a Benátecká; roč. VIII.-IX., Ml. Boleslav. — 3. *Časopis Národního Muzea*; roč. CVIII., Praha. — 4. *Český Časopis Historický*; roč. XL., Praha. — 5. *Dunaj. Revue rakouských Čechoslováků*; roč. XI., Vídeň. — 6. *Familiengeschichtliche Blätter*. Monatsschrift für wissenschaftliche Genealogie; roč. XXXII., Lipsko. — 7. *Jihočeský sborník historický*; roč. VII., Tábor. — 8. *Krajem Lučanů*. Vlastivědný sborník českého muzea v Žatci; roč. VIII., Žatec. — 9. *Kutnohorské prispěvky k dějinám vzdělanosti české*; řada VIII., Kutná Hora. — 10. *Miesięcznik heraldyczny*; roč. XIII., Varsava. — 11. *Mitteilungen des Vereines für Geschichte der Deutschen in Böhmen*; roč. LXXII., Praha. — 12. *Monatsblatt der heraldisch-genealogischen Gesellschaft „Adler“*; sv. XI., Vídeň. — 13. *De Nederlandse Leeuw*. Maandblad van het Koninklijk Nederlandsch Genootschap voor Geslacht-en Wapenkunde; roč. LII., Gravenhage. — 14. *Nouvelle Revue Héraldique, historique et archéologique*. Organ du Conseil des Héraldistes de France; roč. XVIII., Paříž. — 15. *Od Ještěda k Troskám*. Vlastivědný sborník českého severu: Českodubsko, Turnovsko, Mnichovohradištsko, Bělsko; roč. XII.-XIII., Turnov. — 16. *Od Trstenické stezky*. Vlastivědný sborník okresu Litomyšlského, Poličského a Vysokomýšlského; roč. XIII.-XIV., Litomyšl. — 17. *Ročenka národopisného a průmyslového musea města Prostějova a Hané*; roč. XI., Prostějov. — 18. *Sborník Jednoty starých českých rodů v Praze*. Rodopis — historie — heraldika; roč. V., Praha. — 19. *Staré Třebechovice*. Vlastivědný sborníček pro Třebechovice a okolí; čís. 13-15, Třebechovice pod Orebem. — 20. *Tradice*. Věstník svazu českých úředníků a zřízenec knížete ze Schwarzenberka; roč. I., České Budějovice. — 21. *Turul*. A Magyar Heraldkai és Genealogiai Társaság Közlönye; roč. XLVIII., Budapest. — 22. *Vjesnik kr. državnog arkiva u Zagrebu*; roč. VI., Záhřeb. — 23. *Der Wegweiser*. Such- und Anzeigeblaatt für alle Fragen der Familienforschung, Heimatkunde, Orts- und Besitzgeschichte in Oesterreich; roč. I., Vídeň. — 24. *Zeitschrift des deutschen Vereines für die Geschichte Mährens und Schlesiens*; roč. XXXVI., Brno. — 25. *Zeitschrift für die Geschichte der Juden in der Tschechoslowakei*; roč. IV., Praha. — 26. *Zlatá stezka*. Vlastivědný sborník kraje Husova a Chelčického; roč. VII.-VIII., Vodňany.

Co se stavu členstva týče, přibylo nových 11 členů, totiž r. Jiří Cafourek, architekt, Praha VIII., Lindnerova 1609; Václav Davídek, posl. historie, Praha XI., Švehlova kolej; Josef Funda, mlvnář, Klavary u Kolína; P. J. Gellner, Březno u Ml. Boleslaví; Adolf Hrodek, disponent, Brno; Sedláčkova 28: Františka Kšírová, Olomouc, Palackého nám. 4; František Pfeifer, Praha II., Spálená 53; Emil Říha, pokl. cukrovaru, Ratboř u Kolína; Emanuel Slavík, úředník, Praha VI., Přemyslova ul. 5 a; Josef Vlček, profesor, Velké Meziříčí 620; a Josef Žrout, rolník, Trstenice. — Vystoupilo 6 členů, totiž pp. Frant. Barborka, Josef Brotánek, Jan Dobřenský, Frant. Fišer, Alex. Sommer-Batěk a Jar. Skréta. — Zemřeli 3 členové, totiž pp. univ. prof. Dr. Artur Brožek, Josef Helcl a Emanuel Homolka. — Nynější stav členstva jest tento: 25 zakládajících, 16 korporací (spolky a musea) a 258 rádných, celkem tudíž 299 členů.

Vlad. Janovský.

Vnitřní členská půjčka.

Výbor Rodopisné společnosti československé v Praze obrací se k členstvu s výzvou k upsání vnitřní členské půjčky, již má být podpořena ediční činnost společnosti. Výbor vydá dlužní úpisy, číslované a znějící na jméno, po Kč 100.— (jedno sto), zúročitelné 3 1/4 % při slosování. Je však možno upsat i polovinu i čtvrtinu podílu. Slosování dlužních úpisů bude provedeno ve čtyřech ročních po sobě následujících lhůtách, totiž 1. října 1935, 1. října 1936, 1. října 1937 a 1. října 1938. Pokaždé bude

vylosována čtvrtina podílů a příslušné částky i s úroky budou majitelem vylosovaných podílů poukázány poštovní spořitelnou. Upisovací lhůta končí dnem 31. května 1935. Nepochybujeme, že P. T. členstvo bude ušlechtilou snahu společnosti podporovati!

Dosud bylo upsáno a hotově složeno: 1 úpis po Kč 2000.— (velkostatkář Eugen Czernin, Petrohrad, okr. Podbořany); 1 úpis po Kč 1000.— (velkostatkář Zdeněk Kolowrat, Rychnov nad Kněžnou); 1 úpis po Kč 300.— (Ph. Dr. Zdeněk Kristen, Praha); 20 úpisů po Kč 100.— (univ. prof. Dr. Artur Brožek; JUDr. Oskar Daněk; Fürstenberská kancelář v Praze III.; JUDr. Wil. Helbling; vrch. s. rada Ferd. Chochole; Frant. Karásek; Ing. Fr. Kojecký; vl. r. Lad. Košut; Bedřich Kšara; JUDr. Č. Langer; Dr. Jar. Malý; Ph. Dr. Ant. Markus; Dr. Jos. Mužík; Ing. Dr. Alois Opatrný; nám. řed. B. Oždian; Frant. Pražák; velkostatkář Karel Schwarzenberg, Čimelice; Em. Slavík; generál Jan Tischer; kontr. Václav Vaňera); 6 úpisů po Kč 50.— (lesm. Em. van der Abeele; řed. Ant. Bukovský; Bedř. Chmelař; klenotník F. Kunc; MUDr. A. Peigznac; Jos. Pruner); a 3 úpisy po Kč 25.— (vrch. spr. W. Gerl; Ant. Kubias; Dr. Aug. Neumann) — celkem 5675.— Kč.

Kromě toho místo úpisu půjčky darovali: Kč 250.— JUDr. Adolf Schwarzenberg, Třeboň; Kč 200.— Fürstenberská kancelář v Praze III.; Kč 100.— vrch. řed. Jiří Felix a Kč 100.— pplk. MUDr. Ignác Horníček — celkem 650.— Kč. Slezetným dárcům vyslovuje výbor jménem Společnosti nejupřímnější díky!

Šestý ročník Časopisu Rodopisné společnosti československé v Praze vychází opět opožděně a nadto v omezeném rozsahu: je to důsledek těžké finanční situace, do níž naši Společnost uvedlo vydání „Popisu obyvatelstva hlav. města Prahy z r. 1770“. Jakmile se finanční stránka zlepší — a doufejme, že se tak stane co nejdříve — bude časopis vycházet opět pravidelně.

V redakci časopisu nastala změna. Dosavadní zasloužilý redaktor, ředitel Schwarzenberského archivu v Třeboni, p. Ph. Dr. Antonín Markus vzdal se, jsa příliš zaneprázdněn pracemi svého úředního popolání, na konci pátého ročníku své funkce. Za jeho nástupce určen byl původně vrch. odborový rada a ředitel Čsl. stát. archivu zemědělského, p. Ph. Dr. Adolf Lud. Krejčík, který již částečně připravil materiál pro první dvousešit nového ročníku; stopy toho jsou zřejmě patrný v rubrikách „Literatura“ a „Zprávy“ tohoto spazku. Se změnou správního výboru, k níž došlo na mimořádné valné hromadě dne 21. dubna 1934, byla však redakce časopisu RSČ spřena mně.

Ujímaje se redakce, navazuji na program, který vytkl časopisu první jeho redaktor a zakladatel. Doufám, že dosavadní spolupracovníci zachovají časopisu i nadále svou přízeň a že jejich počet bude ještě rozmnožen novými přispívateli. Je mým přáním, aby mladý nás časopis, který právě vstupuje do druhého pětiletí, dále vzkvétal a aby se stal nejen důstojným představitelem československé vědu rodopisné na kolbišti domácí práce vědecké, nýbrž aby se čestně postavil po bok i zahraničním odborným časopisům genealogickým, z nichž většina může se již opírat o dlouholetou tradici.

V Praze-Nuslích, dne 5. března 1935.

Dr. Zdeněk Kristen.

KNIHY DOŠLÉ REDAKCI

do 31. prosince 1934.

G u s e k Viktor: Moravský rod Kusých z Doubravice. Rodopisné prameny. Kroměříž 1933, nákl. vlastním, 4°, str. 27 a 1 tab. — *H a b i c h A.: Dvě stě let tradice.* Praha 1934, soukromý tisk autora, 8°, str. 77 a 1 rodokmen. — *H r u b ú Frant: Moravské korespondence a aktá z let 1620—1636.* Sv. I. 1620—1624. Publikace Zemského archivu v Brně, nová řada sv. II. Brno 1934, nákl. země Moravskoslezské, v. 8°, str. X+485. — *J a d r n í č e k Ludvík: Městečko Fryšták od nejstarších dob až po naše časy.* Paměti starých Fryštačanů a jejich rody. Brno 1933, v. 8°, str. 272. — *J a n a t a Jar.: Hrad Krašov.* Ilustroval Ant. Anděrt. Kralovice 1933, nákl. Spolku pro záchranu zřícenin hradu Krašova v Kralovicích u Plzně, 8°, str. 124. — *K ü h n d e l Jan: Rod Jiřího Wolker.* Genealogická studie. Praha 1934, nákl. Václ. Petra, 8°, str. 40, 1 rodokmen a 2 listy obr. příloh. — *N e š p o r Václav: Dějiny města Olomouce.* Zvl. otisk z 2. části II. dílu „Vlastivědy střední a severní Moravy“. (Olomouc 1934), nákl. Učitelských jednot v župě Olomoucké, 8°, str. 52. — *N y p l o v á Zdenka: Zámek Zbraslav.* Dějiny a popis. S 25 vyobrazeními. Zbraslav (1933), nákl. autorky, 8°, str. 75. — *P e k a ř Josef: České katastry 1654—1789.* Se zvláštním zřetelem k dějinám hospodářským a ústavním. 2. vyd. Praha 1932, nákl. Historického klubu, v. 8°, str. VIII. + 364. — *P e k a ř - K r i s t e n: Odhalení o Valdštejnově zradě a smrti.* České znění relací Jaroslava Rašína a Octavia Piccolominiho. Překlad Zdeňka Kristena, úvody a poznámky Josefa Peškaře. Praha 1934, Historický klub, 8°, str. 126 a 7 obr. příloh. — *S u s t a Josef: Dějepisectví.* Jeho vývoj v oblasti vzdělanosti západní ve středověku a době nové. V Praze 1933, nákl. Historického Klubu, v. 8°, str. 222.

D e n c k l e r Heinz-Eberhardt: Wie finde ich meine Ahnen? Eine leichtverständliche Anleitung zum Betreiben von Familienforschung. Berlin 1933, Heinz Denckler-Verlag, 8°, str. 23 a 1 vývod. — *G o t t - s c h a l d Max: Deutsche Namenkunde.* Unsere Familiennamen nach ihrer Entstehung und Bedeutung. München 1932, J. Fr. Lehmanns Verlag, 8°, str. IV. + 423. — *R a t h Claus: Geschlechterkunde, Familienforschung, Stammbaum, Ahnentafel.* Praktische Anleitung zum Aufbau der Familiengeschichtskritik. Berlin 1933, Verlag Kurt Gabler, 4°, str. 13. — *W e n t s c h e r Erich Dr.: Einführung in die praktische Genealogie.* Görlitz 1933, Verlag für Sippenforschung und Wappenkunde, C. A. Starke, m. 8°, str. 159.

